

Aug. 1.
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΜΗΔΕΙΑ

E RECENSIONE ET CVM NOTIS

RICH. FR. PHIL. BRVNCK.

CVRAVIT

HENRICVS BLÜMNER

IVRIVM ET PHILOS. DOCTOR

SENAT. ACAD. LIPS. H. T. ADSESSOR.

LIPSIAE

APVD GVILIELMVM GOTTLOB SOMMER.

ΕΡΠΙΝΙΔΟΥ

ΜΗΔΙΑ

Ι ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΡΙΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΙΛΟΓΟΝ

ΕΚΔΩΚΕΝ

ΗΕΝΡΙΚΟΣ ΠΛΩΜΙΕΡ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

—————

—————

1771

Medeam, praestantissimam Euripidis
fabulam, quum recitationibus publice
per hanc hiemem habendis interpretari
constituisssem, eius vero exemplaria,
quae seorsim et bene venirent, nulla ex-
starent: librario, viro honestissimo, au-
ctor fui, vt hanc fabulam separatim recu-
dendam curaret. Is quum libenter hoc
quicquid est negotii in se recepisset, re-
censionem Brunckii cum eiusdem anim-
aduersionibus ad nouam editionem ad-
ornandam elegi, sequutus Martini, Viri
celeberrimi, exemplum, qui iam pluri-
bus abhinc annis aliquot Euripidis fabu-
las eodem modo eiusdemque librarii
sumtu ediderat. Quum vero Brunckia-
na Medae recensione haud dubie ea
prae-

praestet, quam in editione Euripidis nuper
in choata exhibuit Beckius, Vir eruditif-
simus, edendoque poetae si quis alius ido-
neus, textus recentioris diuersitas vbiq̃ue a
me est notata. Ceterum, quam dudum pro-
missi Medae versionem vernaculam, eam
notulis et commentatione de huius tra-
goediae pretio instructam, virorum in-
telligentium examini propediem subii-
ciam. Scripsi Lipsiae, M. Decemb. A. C.
CICICCCCLXXXIII.

EY

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΜΗΔΕΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ

ΜΗΝ ΔΕ Δ

Μη
Σα
μει
το
ε
δ
τι
δι
Συ
τα
στ
μ
τυ
Σ
τα
Ν
υ
Σ
Ο
τε
τα
Ν

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ίάσων εἰς Κόρινθον ἔλθων, ἐπαγόμενος καὶ
Μήδειαν, ἐγγυᾶται τὴν Κρέοντος, τῆ Κορινθίαν
Βασιλέως, θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον.
μέλλουσα δὲ Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέον-
τος ἐκ τῆς Κορίνθου, παραιτησάμενη μίαν ἡμέ-
ραν μείναι, καὶ τυχεῖσα, μισθὸν τῆς χάριδος
δώρα διὰ τῶν παιδῶν πέμπει τῇ Γλαύκῃ, ἐσθῆ-
τα, καὶ χρυσὸν σέφανον, οἷς ἐκείνη χρησαμένη
διαφθείρεται, καὶ ὁ Κρέων δὲ, περιπλακεί τῇ
θυγατρὶ, ἀπέλυται. Μήδεια δὲ τὰς ἑαυτῆς
παιδας ἀποκτείνουσα, ἐφ' ἄρματος δρακόντων
πτερωτῶν, ὃ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν, ἐποχος γενο-
μένη, ἀποδιδρασκεῖ εἰς Ἀθήνας, καὶ κείσε Λι-
γυῖ τῷ Παιδίονος γαμῆται. Φερεκύδης δὲ καὶ
Σιμωνίδης Φασίν, ὡς ἡ Μήδεια ἐψήσασα τὸν
Ίάσωνα νέον ποιήσει· περὶ δὲ τῆ πατρὸς αὐτῆ,
Αἴσωνος, ὃ τὰς Νόστος ποιήσας Φησὶν ἔτος.

Αὐτίκα δ' ἴσωνα θῆκε Φίλον κόρον ἠβώνοντα,
γῆρας ἀποζύσασ' εἰδυῖσι πραπίδεσσι,

Φάρμακα πῶλ' ἔψασ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβητιν.

Αἰσχυλος δ' ἐν ταῖς Διονύσας Τροφοῖς (I. II.
p. 639. Ραινω) ἰσορεῖ, ὅτι καὶ τὰς Διονύσας τρο-
φῆς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα, ἐ-
νεοποίησε. Στάφυλος δὲ Φησι, τὸν Ἰάσωνα τρέ-
πον τινα ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι· ἐγκε-
λεύσασθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τῇ πρῶμῃ τῆς Ἀρ-
γῆς

γῆς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι, μελλέσης τῆς νεῶς
διαλύεσθαι ὑπο τῷ χρόνῳ ἐπιπεσέσης γὰρ τῆς
πρῦμνης τῷ Ἰάσονι, τελευτῆσαι αὐτόν.

(Τὸ δρᾶμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι, γενναιο-
φρόνας διασκευάσας, ὡς Δικαίαιρχός τε περὶ
τῆς Ἑλλάδος βίης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμα-
σι μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ μὴ πεφυλακέναι τὴν
ὑπόκρισιν τῇ Μηδείᾳ, ἀλλὰ πεσεῖν εἰς δάκρυα,
ὅτε ἐπεβέβλευσεν Ἰάσονι καὶ τῇ γυναικί. ἐπαι-
νεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παιθητικῶς ἄγαν ἔ-
χειν καὶ ἡ ἐπεξεργασία, (v. 3.) μὴ δ' ἐν νά-
παισι, καὶ τὰ ἐξῆς. ὅπερ ἀγνοήσας Τιμα-
χίδας τῷ ὑσέρῳ Φησί πρώτῳ κεχρησθῆναι, ὡς καὶ
Ὅμηρος (Ὀδυσσ. ε, 265) εἶματά τ' ἀμυδιέσασα
δυῶδεα καὶ λέσασα.)

Ἀριστοφάνης Γραμματικῆ. Μή-
δεια διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν, τῷ ἐκείνον
γεγαμηκέναι τὴν Κρέοντος θυγατέρα Γλαυκὴν,
ἀπέκτενε μὲν Γλαυκὴν, Κρέοντα, καὶ τὰς ἰδίους
υἱὸς, ἐχωρίσθη δ' Ἰάσονος, Αἰγῆ συνοικήσασα.
παρ' ἐδτετέρῳ κέεται ἡ μυθοποιία.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῷ δράματι ὑπόκειται ἐν
Κορίνθῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέζηκεν ἐκ γυναικῶν πο-
λιτιδῶν. προλογίζει δὲ τρὸς Μηδείας. (Ἐδι-
δάχθη ἐπὶ Πυθοδαίρει ἀρχόντος κατὰ τὴν ὀγ-
δοηκοσὴν ἐβδόμην Ὀλυμπιάδα. πρῶτος Εὐφο-
ρίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης.
Μήδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτυς, Θεριστῆ Σάτυ-
ροί· ἐ σώζεται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΜΗΔΕΙΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΙΑΣΩΝ.

ΑΙΓΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

ΣΟΦΟΥ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΜΗΔΕΙΑ

ΣΟΦΟΥ
ΤΡΟΦΟΣ.

Εἴθ' ἄφελ' Ἀργῆς μὴ διαπτόσθαι
σκαφος

- Κόλχων ἐς αἶαν, κυανέας Συμπληγάδας,
μὴδ' ἐν νάπαισι Πηλιε πεσεῖν ποτε
τμηθεῖσα πευκη, μὴδ' ἐρετμῶσαι χέρας
5 ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὸ πάγχρυστον δέρας
Πελίᾳ μετήλθον. εἰ γὰρ ἂν δέσποιν ἐμῇ
Μήδεια πύργῳ γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας,
ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγῆσ' Ἰάσονος·
οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσαισα Πελιαΐδας κόρας
10 πατέρα, κατάνκει τήνδε γῆν Κορινθίαν
ζῆν ἀνδρῶν καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνεσα μὲν
Φυγῆ πολίτας ὧν ἀφίκετο χθόνα,
αὐτῇ δὲ πάντα συμφέροσ' Ἰάσονι·
ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
15 ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοσταῆ.
νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
προδὸς γὰρ αὐτῆ τέκνα, δεσπότιν τ' ἐμὴν,
γάμοις Ἰάσων βασιλικῶς εὐνάζεται,
γῆμας Κρέοντες παῖδ', ὃς αἰσυμνῶ χθονός.

Μήδεα δ' ἡ δύστυχος ἠτιμασμένη, ΔΙΑΠ 20
 βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνάκαλῃ δὲ δεξιᾷς
 πίσυν μεγίστην, καὶ θεὸς μαρτύρεται,
 οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κερῆ.
 κείταρ δ' ἄσπιτος, σῶμ' ὑφ' ἑὸν ἀλγυδάσι,
 τὸν πάντα συντήριεσα δακρυόις χρόνον, 25
 ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦσθετ' ἠδικημένη,
 οὐτ' ὄμμ' ἐπαίρεσθ', ἐτ' ἀπαλλάσσεσα γῆς
 πρόσωπον· ὡς δὲ πέτρος, ἢ θαλάσσιος
 κλύδων, ἀκίει νεθετεμένη Φίλων, 30
 ἦν μὴ ποτε τρέψασα πάλλευκον δέσσην,
 αὐτῇ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ Φίλον,
 καὶ γαῖαν, οἷος θ', ἐς προδῶσ' ἀφίκετο
 μετ' ἀνδρῶν, ὡς σφεινῶν ἀτιμάσας ἔχει.
 ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὑπο, 35
 οἷον πατρώας μὴ πολείπεσθαι χθονός.
 στρυγεί δὲ παῖδας, ἐδ' ὄρωσ' εὐφραίνεται.
 δέδοικα δ' αὐτὴν, μὴ τι βεβουλησθ' ἔων.
 βαρεῖα γάρ φησιν, ἐδ' ἀνέξεται κακῶς
 πάσχεσθ'. ἐγῶ δα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν,
 μὴ θηητὸν ὦτη Φάισγανον δι' ἠπατος, 40
 ἢ καὶ τύραννον, τὸν τε γῆμαντα κτάνη,
 κάπετα μείζω συμφορὰν λάβῃ τινά.
 δεινὴ γάρ. ἔτοι ῥαδίως γε συμβαλῶν
 ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον οἴσεται.
 αἰδ' οἶδε παῖδες ἐκ τρέσχων πεπαυμένοι 45
 στεῖχεσι, μητρὸς ἐδὲν ἐννοέμενοι
 κακῶν. νέα γὰρ φροντίς ἐκ ἀλγῶν Φιλεῖ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.
ΤΡΟΦΟΣ. ΜΗΔΕΙΑ ἔνδοθεν.

ΠΑΙΔ. Παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς;

50 τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγασ' ἐρημίαν
ἔσηκας; αὐτὴ θερομένη σαυτῇ κακὰ;
πῶς σε μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;

ΤΡΟΦ. Τέκνων ὀπαδὲ πρέσβυ τῶν
ἰάσωνος

55 χρεῖσσι δέλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πιτνέντα, καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.
ἐγὼ γὰρ ἐς τῆτ' ἐκβέβηκ' ἀλγυδόνος,
ὡςθ' ἴμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κέρανῳ
λέξαι μολῆσθ' δεῦρο, Μηδείας τύχας.

ΠΑΙΔ. Οὐπὼ γὰρ ἢ τάλαινα πάυεται
γῶων;

ΤΡΟΦ. Ζηλῶ σ' ἐν ἀρχῇ πῆμα, καὶ
δέπω μεσοῖ.

60 ΠΑΙΔ. ὦ μῶρος, εἰ χρεὶ δεσπότας
εἶπεν τόδε,

ὣς εἰδέν οἶδεν τῶν νεωτέρων κακῶν.

ΤΡΟΦ. Τί δ' ἔστιν, ὦ γεραμέ; μὴ φθά-
ναι φράσαι.

ΠΑΙΔ. Οὐδέν' μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ'
εἰρημέναι.

ΤΡΟΦ. Μὴ, πρὸς γενεάς, κρύπτε
σύνδελον σέθεν.

65 σιγὴν γὰρ, εἰ χρεὶ, τῶνδε θήσομαι πέρι.

ΠΑΙΔ. Ἦκιστὰ τε λέγοντος, εἰ δοκῶν
κλύειν,

πεσσῆς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαιότεροι
θάσσοσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδαρ,
ὡς τέσδε παῖδας γῆς ἔλαν Κορινθίας
ζὺν μητρὶ μέλλει τῆσδε κίρανος χθονὸς
Κρέων· ὁ μόντοι μῦθος εἰ σαφὴς ὄδε,
οὐκ οἶδα· βελοίμην δ' ἂν ἐκ εἶναι τόδε.

70

ΤΡΟΦ. Καὶ ταῦτ' ἰάσων παῖδας ἐξα-
νέξεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;

ΠΑΙΔ. Παλαιὰ κεινῶν λείπεται κη-
δευμάτων,
καὶ ἔσ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.

75

ΤΡΟΦ. Ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν
προσοίσομεν
νέον παλαιῶ, πρὶν τὸδ' ἐξηνητηκέαι.

ΠΑΙΔ. Ἀτὰρ σύ γ', ἔ γάρ κεν εὐκέρως εἰ-
δέναι τάδε
δέσποιναν, ἠσυχάζε, καὶ σίγα λόγον.

80

ΤΡΟΦ. ὦ τέκν', ἀκέειδ' οἶος εἰς ὑ-
μας πατῆρ;
ὄλοιτο μὲν μὴ δеспότης γάρ ἐσ' ἐμός.
ἀτὰρ κακός γ' ἂν εἰς φίλος ἀλίσσεται.

ΠΑΙΔ. Τίς δ' ἐχὶ θνητῶν; ἄρτι γι-
γνώσκεις τόδε,
ὡς πᾶς τις αὐτὸν τῆ πέλας μάλλον φιλεῖ,

85

οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδεις χάριν,
εἰ τέσδε γ' εὐνῆς ἔνεκ' ἔ τέργει πατῆρ;

ΤΡΟΦ. Ἴτ', εὐ γάρ ἐσαι, δαμάτων
ἔσω, τέκνα.

σύ δ' ὡς μάλισα τέσδ' ἐρημώσας ἔχει,
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμεμένη.
ἤδη γάρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρεμένην

90

τοῖσδ',

τοῖσδ', ὡς τι δρασεῖσαν· ἐδὲ παύσεται
 χόλῳ, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκήψαι τινα.
 ἔχθρες γε μέντοι, μὴ φίλες δράσετέ τι.

95 ΜΗΔ. (ἔνδοθεν) Ἰώ, δύσηνος ἐγὼ, με-
 λέα τε πόνων,

ἰώ μοι μοι, πῶς ἂν ὀλοίμην;

ΤΡΟΦ. Τὸδ' ἐπέειπο, Φίλοι παῖδες· μή-
 τηρ

κυνεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.

97 σπεύσατε θάσσον δώματος εἶσω,

100 καὶ μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγύς,
 μηδὲ προσέλθῃτ', ἀλλὰ φυλάσσεσθ'
 ἀγρίον ἦθος, συγερὰν τε φύσιν
 φρενὸς αὐθάδης.

ἦτε νῦν, χωρεῖθ' ὡς τάχος εἶσω.

105 δῆλον δ' ἀρχῆς ἐξαιρόμενον

νέφος οἰμαγῆς, ὡς τάχ' ἀνάψει

98 μείζονι θυμῷ· τί ποτ' ἐργάσεται

μεγάλος πλαιγχνος, δυσκατάπαιστος

ψυχὴ, δηχθεῖσα κακοῖσιν;

110 ΜΗΔ. Αἴ, αἴ, αἴ, αἴ.

ἔπαθον τλήμων, ἔπαθον μεγάλων

ἀξί' ὀδυρμῶν· ᾧ κατάρατοι

παῖδες ὀλοίσθε συγερῶς μητρὸς

ζὺν πατρὶ, καὶ πᾶς ὄμιλος ἔρξοι.

115 ΤΡΟΦ. Ἰώ μοι μοι, ἰώ τλήμων.

τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας

μετέχουσι; τί τῶσδ' ἔχθρας; οἱ μοι,

τέκνα, μὴ τι πάθῃθ' ὡς ὑπεραλγῶ.

δεινὰ τυράννων λήματα, καὶ πῶς

120 ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατῆντες,

χαλεπῶς ὄργαις μεταβάλλεσιν.

τὸ δ' ἄρ' εἰδίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοις
 κρείστων ἐμεῖγ' ἔν, εἰ μὴ μεγάλας,
 ὀχυρῶς γ' εἶη καταγερᾶσκεν.
 τῶν γὰρ μετρίων, πρῶτα μὲν, εἰπεῖν 125
 τῆνομα νικᾶ, χρεῖσθαι τε μακρῶ
 λῶσα βροτοῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
 ἔδνα καιρὸν δύναται θνητοῖς·
 μείζους δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῆ
 δαίμων, οἰκοῖς ἀπέδωκεν. 130

ΧΟΡΟΣ. ΤΡΟΦΟΣ. ΜΗΔΕΙΑ

ἔνδοθεν.

ΧΟΡ. Ἐκλυον Φωαν, ἔκλυον δὲ βοᾶν
 τᾶς δυσάνε Κελχίδος.
 ἔδε πα ἦπιος; ἀλλ, ὦ γεραῖα,
 λέξον. ἐφ' ἀμφιπύλας γὰρ ἔστα
 μελάθρε βοᾶν ἔκλυον. 135
 οὐδὲ συνήδομαι, γύναι,
 ἀλγεσι δάματος,
 ἐπεὶ μὴ φίλια κέρραται.

ΤΡΟΦ. Οὐκ εἰσὶ δόμοι· φρεῖδα τὰδ' ἦδη.
 τὸν μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων· 140
 ἢ δ' ἐν θαλάμοις τίκει βιοταν
 δέσπονα, φίλων ἔδενος ἔδεν
 παραθαλπομένα φρένα μύθοις.

ΜΗΔ. Αἶ αἶ. διὰ με κεφαλᾶς φλόξ
 ἔρανια
 βαίη· τί δ' ἐμοὶ ζῆν ἐτι κέρδος; 145
 φεῦ, φεῦ· θανάτω καταλυσάιμαν,
 βιοτᾶν συγεράν προλιπῆσα.

ΧΟΡ.

XOP. Ἄϊες, ᾧ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ Φῶς,
 ἑροφῆ.

ἰαχάν, οἶαν ἄ δύσανος

150

μέλπει νύμφα;
 τί σοι ποτὲ τᾶς ἀπλάσε
 κοίτας ἔρος, ᾧ ματαία,
 σπεύσει θανάτῃ τελευτάν;

μηδὲν τόδε λίσσε.

155

εἰ δὲ σὸς πόσις
 καινὰ λέχη σεβίζει,
 κείνω λίαν μὴ χαράσσε·
 Ζεὺς σοι τόδε συνδικάσει.

μὴ λίαν τάκε,

160

ἄδυρομένα σὸν εὐνήταν.
 ΜΗΔ. ὦ μεγάλα θέμι, καὶ πότνι Ἄρ-
 τεμι,

λεύσσειδ' ἄ πάσχω, μεγάλοις ὄρκοις

ἐνδησαμένη τὸν κατάρατον

πόσιν; ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφην τ' ἐσίδοιμ'

165

αὐτοῖς μελάθροισι διακνωσόμενες,

οἳ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶσ' αἰδέειν.

ᾧ πάτερ, ᾧ πόλις, ᾧ ἀπενάσθην

αἰσχροῦς, τὸν ἐμὸν κτείναςα κάσιν.

170

ΤΡΟΦ. Κλύειδ', οἷα λέγεις, καπιβοῶταται

Θέμιν εὐκταίαν, Ζηνάειδ' ὅς ὄρκων

θρητοῖς ταμίαις νενόμισται;

οὐκ ἔστιν ὅπως ἐν τινι μικρῷ

δέσποινα χόλον καταπαύσει.

XOP. Πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν
 ἀντίς.

175

ἔλθοι μύθων τ' αὐδαθέντων,

δέξαι τ' ἑμφάν,

εἴ πως βαρύθυμον ὄργαν
καὶ λῆμα φρενῶν μεθεῖη;
μή τοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον
φίλοισιν ἀπέσω.

180

ἀλλὰ βῆσά, νῦν
δεῦρο πόρευσον οἶκον
ἔξω, φίλα, καὶ ταῖδ' αὖδα
σπεῦσαι, πρὶν τι κακῶσαι
τὲς ἔσω. πένθος

185

γὰρ μεγάλως τὸδ' ὀρμάται.

ΤΡΟΦ. Δράσω τὰδ' ἄταρ φόβος, εἰ
πεῖσω

Δέσπιναν ἐμὴν.

μόχθε δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδάσω.
καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης
ἀποταυρῆται δμασίν, ἔταν τις
μῦθον προφέρον πέλας ὀρμηθῆ.
σκαῖς δὲ λέγων κεδέν τι σοφές,
τὲς πρόσθε βροτῆς, ἐκ ἂν ἀμάρτοις,
οἵτινες ὕμνες ἐπὶ μὲν θαλίαις,
ἐπὶ τ' εἰλαπίναϊς, καὶ παρὰ δειπνοῖς
εὗροντο, βίβ τερπναῖς ἀποαῖς.

190

στρυγίς δὲ βροτῶν εἰδὲς λύπας
εὗρετο μέση, καὶ πολυχόρδοις
ᾠδαῖς, παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι,
δαναί τε τύχαι σφάλλεσι δόμους.
καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκείσθαι
μολπαῖσι βροτῆς ἵνα δ' εὐδειπνοὶ
δαῖτες, τί μάτην τείνεις βοάων;
τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτῆ,
δαίτης πλήρωμα βροτοῖσιν.

195

200

205

ΧΟΡ. Ἰαχᾶν αἶον πολύστονον γῶαν, ἐ-
παδός.

λιγυρὰ δ' αἶχρα, μογερὰ βοᾷ
 τὸν ἐν λέχει προδότην, κακόνυμφον·
 210 θεοκλυτεῖ δ', αἴθια παρθῆσα,
 τὰν Ζανὸς ὀρκίαν Θέμιν,
 αἶνιν ἔβασεν
 Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
 δι' ἄλα νύχιον,
 215 ἐφ' αἰλμυρὰν πόντε
 κλῆδ' ἀπέραντον.

ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΜΗΔ. Κορίθιαι γυναῖκες, ἐξήλθον
 δόμων,
 μή μοι τι μέμψησθ'. οἶδα γὰρ πολλὰς
 βροτῶν
 σεμνὲς γεγῶτας, τὲς μὲν ὀμμάτων ἀπο,
 220 τὲς δ' ἐν θυραίοις· οἳ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
 δύσκλησαν ἐκτήσαντο καὶ θραυμίαν.
 δίκη γὰρ ἐκ ἐνεσίν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
 ὅστις, πρὶν ἀνδρὸς σπλαγχνὸν ἐκμαθεῖν
 σαφῶς,
 στυγεῖ δεδορκῶς, εὐδὲν ἠδικημένος.
 225 χρεὶ δὲ ξένον μὲν κέρτα προσχωρεῖν πόλει,
 οὐδ' ἄσπον ἦνεσ', αὐθάδης γεγῶς,
 πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὑπο.
 ἔμοι δ' ἀέλπτρον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε
 ψυχὴν διέφραξ'. οἴχομαι δὲ καὶ βία
 230 χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χερῶν, Φίλαι.
 ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γιγνώσκων καλά,
 καίκι.

καίκυτος ἀνδρῶν ἐμβέβηχ' ἕμὸς πόσις.
 πάντων δ', ὅσ' ἔσ' ἐμφυχα, καὶ γνώμην
 ἔχει,

γυναῖκες ἐσμὲν ἀθλιώτατων Φυτῶν.
 αἰς πρῶτα μὲν δεῖ χρεμάτων ὑπερβολῇ 235

πόσιν πείσασθαι, σπότην τε σώματος
 λαβεῖν· κακῆ γὰρ τῆτ' ἔτ' ἀλγίον κακίον·
 καὶν τῶδ' ἀγῶν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν,
 ἢ χρετόν. εἰ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγῆ
 γυναῖξιν, εἰδ' οἷον τ' ἀνήνασθαι πόσιν. 240

ἐς καινά δ' ἦδη καὶ νόμοις ἀφίγμενην
 δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθῆσαν οἰκοθεν,
 ὅτω μάλισα χρήσεται ξυνευέτη.

καὶν μὲν ταῦδ' ἡμῶν ἐκπονεμένασιν εὖ
 πόσις ξυνοικῆ μὴ βία φέρων ζυγόν, 245

ζήλωτος αἰῶν· εἰ δὲ μὴ, θανεῖν χρεῶν.
 ἀνὴρ δ', ὅταν τοῖς εἶδον ἀχθῆται ξυνῶν,

ἔξω μολῶν, ἔπαυσε καρδίαν ἄσης,
 ἢ πρὸς Φίλον τιν', ἢ πρὸς ἥλικα τραπέις·

ἡμῶν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν. 250

λέγῃσι δ' ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον βίον
 ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορεῖ·

κακῶς φρονῶντες· ὡς τρεῖς ἂν παρ' ἀσ-
 πίδα

στῆναι θέλοιμ' ἂν μάλλον, ἢ τεκεῖν ἀπαξ.
 αἰὲν γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ καὶ μ' ἦκε λόγος. 255

σοὶ μὲν πόλις θ' ἢ ἔσι καὶ πατὴρ δόμοι,
 βίε τ' ὄνησις, καὶ Φίλων κοινωνία·

ἐγὼ δ' ἔρημος, ἀπολις ἔσ', ὑβρίζομαι
 πρὸς ἀνδρῶς, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη,

οὐ μητέρ', ἐπ' ἀδελφῶν, ἐχθρὶ συγγενῇ, 260

μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
 τασῆ

τοσῶτον ἔν σε τυγχάνειν βεβήσομαι
 ἦν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἔξευρεθῆ,
 πόσιν δίκη τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν;
 265 τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ', ἦν τ' ἐγῆ-
 ματο,

σιγαῖν. γυνὴ γὰρ τάλια μὲν φόβῳ πλέα
 κακῆ τ' ἐς ἀλκην, καὶ σιδήρον εἰσοραῖν·
 ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἠδικημένη κυρῆ,
 οὐκ ἔστιν ἄλλη φρενὶ μαιφονωτέρῃ.

270 ΧΟΡ. Δράσω τάδ'. ἐνδίκως γὰρ ἐκ-
 τίσῃ ποσιν,
 Μήδεια· πενθεῖν δ' ἔσθ' αὖθις μάζω τύχασ·
 ὀρῶ δὲ καὶ Κρέοντα, τῆσδ' ἀνάκτα γῆς
 στείχοντα, κακῶν ἀγγελὸν βεβουμά-
 των.

ΚΡΕΩΝ. ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΚΡ. Σὲ, τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει
 θυμωμένην,

275 Μήδειαν εἶπον, τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
 φυγάδα, λαβῆσαν δισσὰ σὶν σαυτῇ
 τέκνα,

καὶ μή τι μέλλειν· ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγῳ
 τῶδ' εἰμί, καὶ ἀπειμι πρὸς δόμους πάλιν,
 πρὶν ἂν σε γαίης τερμάνων ἔξω βάλω.

280 ΜΗΔ. Αἰ αἰ πανώλης ἢ τάλαν' αἰ-
 πόλλυμαι.

ἐχθροὶ γὰρ ἐξίασιν πάντα δὴ καίων,
 καὶ ἔστιν αὐτῆς εὐπρόσοιτος ἐκίβασις.

285 ἐρήσομαι δὲ, καὶ κακῶς πάσχωσ' ὅμως,
 τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποσέλλεις, Κρέον;

ΚΡ.

ΚΡ. Δέδοικά σ', ἔδεν δὲ περιαμπέχεν 285
λόγους,

μή μοι τι δρᾷσης παῖδ' ἀνήκεσον κακόν.
ξυμβάλλεται δὲ πολλά τῆδε δέματος.
σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις.
λυπῆ δέ, λείπτρων ἀνδρῶς ἐτρεσημένη.
χόλω δ' ἀπειλεῖς, ὡς ἀπαγγέλλασί μοι, 290
τον δόντα, καὶ γήμαντα, καὶ γαμεμέ-

^{ην}
δράσειν τι ταῦτ' ἔν, πρὶν μαθεῖν, φυλά-
ξομαι.

κρεῖσσον δ' ἐμοὶ νῦν πρὸς σ' ἀπέχθεσθαι,
γύναι,
ἢ μαλθακισθένδ' ὕστερον μέγα σέβην.

ΜΗΔ. Φεῦ Φεῦ
ἐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάνικις, Κρέον, 295
ἔβλαψε δόξα, μεγάλα τ' ἔργασαι κακά.
χρῆ δ' ἔπειθ', ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ'
ἀνὴρ,

παῖδας περισσῶς ἐνδιδάσκουσαι σοφές.
χωρὶς γὰρ ἀλκῆς, ἧς ἔχουσιν ἀργίας
φθόρον πρὸς ἀζῶν ἀλφάνεσι δυσμενῆ. 300

σκαιοῖσι μὲν γὰρ καιρῶ προσφέρων σοφά,
δόξεις ἀχρεῖος καὶ σοφὸς πεφυκέναι
των δ' αὐτοῦ δεικνύων εἰδέναι τι ποιῆλον
κρεῖσσον νομισθεῖς, λυπρὸς ἐν πόλει φανῆ.
ἐγὼ δὲ καυτῆ τῆσδε κοινῶν τύχης. 305

σοφὴ γὰρ ἔσα, τοῖς μὲν ἐμ' ἐπίφθονος,
τοῖς δ' αὐτοῦ προσάγτης εἰμι, καὶ ἀγαν σοφῆ.
σύ δ' ἐν φοβῇ με, μὴ τι πλημμελὲς πά-
θῃς.

οὐχ ᾧδ' ἔχεις μοι, μὴ τρέσης ἡμᾶς, Κρέον,
ὡστ'

- 310 ὥστ' εἰς τυράννευς ἀνδρας ἑξαμαρτάνεν.
 τί γάρ σὺ μ' ἠδίκηκας; ἐξέδε κέρην,
 ὅτ' αὖ σε θυμός ἦγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
 μισῶ· σὺ δ', αἶμα, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ἐφθονῶ καλῶς ἔχειν.
- 315 νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε· τήνδε δὲ χθόνα
 ἑατέ μ' οἰκεῖν. καὶ γὰρ ἠδίκημένοι
 σιγησόμεσθα, κρείσσονων νικῶμενοι.

KP. Λέγεις ἀκῆσαι μάλθακ'· ἀλλ' ἔ-
 σω φρενῶν

- ὀρθῶδία μοι, μὴ τι βελεύσης κακόν.
 320 τοσῶδέ δ' ἦσσαν ἢ πάρος πέποιθά σοι.
 γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὐτῶς ἀνὴρ,
 ραῶν φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.
 ἀλλ' ἔξιθ' ὡς τάχιζα, μὴ λόγους πλέκε·
 ὡς ταῦτ' ἄραρε, κέκ' ἔχεις τέχνην, ὅπως
- 325 μενεῖς παρ' ἡμῖν, ἔσα δυσμενὲς ἐμοί.

MHD. Μὴ, πρὸς σὲ γονάτων, τῆς
 τε νεογάμῃ κόρης.

KP. Λόγους ἀναλοῖς· ἐ γὰρ ἂν πεί-
 σαις ποτέ.

MHD. Ἄλλ' ἐξελαῖς με, κέδεν αἰδέσθη
 λιταῖς;

KP. Φιλῶ γὰρ ἐ σὲ μᾶλλον, ἢ δόμεν
 ἐμέσ.

- 330 MHD. ὦ πατρίς, ὡς σε κάρτα νῦν
 μνείαν ἔχω.

KP. Πλὴν γὰρ τέκνων, ἔμοιγε φίλτα-
 τον πόλις.

MHD. Φεῦ Φεῦ· βροτοῖς ἔρωτες ὡς
 κακὸν μέγα.

ΚΡ. Ὅπως ἂν, ὄϊμα, καὶ παραστῶ-
σιν τυχαί.

ΜΗΔ. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὄς αἴ-
τιος κακῶν.

ΚΡ. Ἐρπ', ὦ ματαία. καὶ μ' ἀπάλ- 335
λαζον πόνων.

ΜΗΔ. Πόνος μὲν ἡμεῖς δ' ἐ πόνω κε-
χήμεθα;

ΚΡ. Τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήση
βία.

ΜΗΔ. Μὴ δῆτα τῆτό γ', ἀλλά σ' αἰ- 002
τῆμαι, Κρέον.

ΚΡ. Ὅχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ
γύναϊ.

ΜΗΔ. Φευξέμεθ'· ἐ τῆθ' ἰκέτευσα 340
σὲ τυχεῖν.

ΚΡ. Τί δ' ἐν βιάξῃ, κεν ἀπαλλάσῃ
χθονός;

ΜΗΔ. Μίαν με μείναι τήνδ' ἔασον
ἡμέραν,

καὶ ζυμπερᾶναι Φροντίδ', ἧ Φευξέμεθα,
παισὶν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἑμοῖς, ἐπεὶ πατήρ
οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις. 345

οἴκτειρε δ' αὐτὸς καὶ σὺ τοι παίδων
πατῆρ

πέφουκας· εἰκός δ' ἐστὶν εὐνοϊάν σ' ἔχεν.
τὲ μὲ γὰρ ἔ μοι Φροντίς, εἰ Φευξέμεθα,
κείνες δὲ κλαίῃ ζυμφορᾷ κεχηρημένους.

ΚΡ. Ἦκιστα τῆμόν λῆμ' ἔφου τυραννι- 350
κόν·

αἰδέμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα,
καὶ νῦν ὄρω μὲν ἑξαμαρτάνων, γύναϊ·
οἶμος

ὄμως δὲ τεύξῃ τῶδε· πρένέπω δέ σοι,
 εἴ σ' ἢ πῖσσα λαμπρὰ ὄψεται θεῶ
 355 καὶ παῖδας ἔντος τῆσδε τερμόνων χθονός,
 θανῆ· λέλεκται μῦθος ἀψευδῆς ὅδε.
 νῦν δ', εἰ μένευ δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν.
 οὐ γάρ τι δράσεις δεινόν, ὧν φόβος μ' ἔχει.

ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡ. Δύσανε γυναί,
 360 Φεῦ Φεῦ· μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
 ποῖ ποτε τρέψῃ; τίνα προξενίαν,
 ἢ ὄμιον, ἢ χθόνα σωτήρα κακῶν
 ἐξευρήσεις; ὡς εἰς ἄπορον
 σὲ κλύδωνα θεός,

365 Μήδεα, κακῶν ἐπόρευσε.

ΜΗΔ. Κακῶς πέπρακται πανταχῆ·
 τίς ἀντρεῖ;

ἄλλ' ἔ τι ταύτη ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πα-
 ἔτ' εἶσ' ἀγῶνες τοῖς νεωσὶ νυμφίοις,
 καὶ τοῖσι κηδεύσασιν ἐ σμικροὶ πόνοι.
 370 δοκεῖς γὰρ ἂν με τόνδε θωπεύσαι πότ' ἂν,
 εἰ μή τι κερδαινισαν ἢ τεχνωμένην;
 οὐδ' ἂν προσεῖπον, ἐδ' ἂν ἠψάμην χερσῶν.
 ὁ δ' εἰς τσῶτον μαρίας ἀφίκετο,
 ὡστ', ἐξόν αὐτῷ τὰ μ' ἐλεῖν βεβλεύματα
 375 γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν
 μεῖναι μ', ἐν ἣ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νε-

κρῆς
 θήσω, πατέρα τε, καὶ κόρην, πόσιν τ'
 ἐμόν.

πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμβας αὐτοῖς ὀδὲς,

οὐκ οἶδ' ὅποια πρῶτον ἐγχειρῶ, Φίλη·
 πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικόν πυρὶ,
 ἢ θηκτὸν ὄσω Φάσγανον δι' ἥπατος,
 σιγῇ δόμους εἰσβάσ', ἢ ἔξρωται λέχος.

380

ἀλλ' ἐν τι μοι πρόσαντες· εἰ ληφθήσομαι
 δόμους ὑπερβαίνουσα, καὶ τεχνωμένη,
 θανέουσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
 κράτις αὖ τὴν εὐθεΐαν, ἣ πεφύκαμεν
 σοφαὶ μάλις αἰ, Φαρμακίαις αὐτὸς ἐλεῖν.

385

καὶ δὴ τεθναῖσι· τίς με δέξεται πόλις;
 τίς γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐχεγγυεῖ
 ξένος παρασχών, ῥύσεται τὸν δέμας;
 οὐκ ἔστι· μείνας ἔν' ἐτι μικρὸν χρόνον,

390

ἦν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλῆς Φανῆ,
 δόλω μέτεμι τόνδε καὶ σιγῇ Φόνον·
 ἦν δ' ἐξελαύνη ζυμφορὰ μ' ἀμήχανος,
 αὐτὴ ξίφος λαβέουσα, καὶ μέλω θανεῖν,
 κτενῶ σφε, τόλμησ' ἔμι πρὸς τὸ καρ-
 τερόν.

395

οὐ γὰρ, μὰ τὴν δέσποιναν, ἦν ἐγὼ σέβω
 μάλις πάντων, καὶ ζυνεργὸν εἰλόμην,
 Ἐκάτην, μυχοῖς ναῖουσαν ἐσίαις ἐμῆς,
 χαίρων τις αὐτῶν τὸν δέμας ἀλγυνεῖ κέαρ.
 πικρὸς δ' ἐγὼ σφι καὶ λυγρὸς θήσω γά-
 μους,

400

μικρὸν δὲ κῆδος, καὶ Φυγαῖς ἐμαῖς χθονός.
 ἀλλ' εἶα· Φεῖδε μηδὲν ὦν ἐπίστασαι,
 Μήδεια, βελεύουσα καὶ τεχνωμένη·
 ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας.
 ὄρῃς αὖ πάσχεις· ἐγέλωτα δὲ σ' ὄφλειν
 τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,

405

γρ-

μὲς ὄρισσασα πόντες
 πέτρας ἐπὶ δὲ ξένα
 ναίεις χθονὶ, τὰς ἀνάμδρε
 κοίτας ὀλέσασα λέκτρον,
 τάλανα, Φυγὰς δὲ χάρας
 ἄτιμος ἔλαυνη.

440

Βέβαια δ' ὄρκων χάρις, ἐδὲ τ' αἰδῶς Ἄν-
 τισ. β'.

Ἐλλάδι τὰ μεγάλα μίμνει,
 αἰθερία δ' ἀνέπτα.
 σοὶ δ' ἐδὲ πατρὸς δόμοι,
 δύσανε, μεθορμίσσασθαι
 μόχθων παρὰ τῶνδε, λέκτρον
 ἔπει βασιλεία κρείσσων
 Δόμοισιν ἐπέσα.

445

ΙΑΣΩΝ. ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΙΑΣ. Οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ 450
 πολλάκις,

τραχεῖαν ὄργην, ὡς ἀμήχανον κακόν.
 σοὶ γὰρ παρὲν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχεν,
 κέφως Φερῆσσι κρείσσονων βελεύματα,
 λόγων ματαίων ἐνεκ' ἐκπεσῆ χθονός.

καὶ μοὶ μὲν ἐδὲν πρῶγμ', ἀμὴ παύσῃ ποτε 455

λέγῃσ', Ἰάσων ὡς κακίστος ἐς ἀνῆρ'

ἃ δ' ἐς τυράννας ἐστὶ σοὶ λελεγμένα,

πᾶν κέρδος ἠγῆ ζημιεμένη Φυγῇ.

καὶ γὰρ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμωμένων

ὄργας ἀφῆρην, καὶ σ' ἐβελόμην μένεν 460

σὺ δ' ἐν ἀνίεισιν μαρτίαις, λέγῃσ' αἰεὶ

κακῶς τυράννας· τοι γὰρ ἐκπεσῆ χθονός.

ὁμῶς

- ὁμοίως δὲ καὶ τῶνδ' ἐκ ἀπειρηκῶς Φίλοις,
 ἤκω τσοῖνδε προσκοπόμενος, γύναι,
 465 ὡς μὴτ' ἀχρήμων ζῆν τέκνοισιν ἐπέσῃς
 μὴτ' ἐνδεής τε· πόλλ' ἐφέλκεται Φυγή
 κακὰ ζῆν αὐτῇ. καὶ γὰρ εἰ σύ με συγῆς,
 οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς Φροεῖν ποτέ.
- ΜΗΔ. ὦ παγκάκιζε, τῆτο γὰρ σ'
 470 εἰπεῖν ἔχω
 γλώσση, μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν καῖόν,
 ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθριτος γεγῶς;
 οὐ τοι θράσος τόδ' ἐστίν, ἔδ' εὐτολμία,
 Φίλος κακῶς θράσασαντ' ἐναντίον βλέπων,
 ἀλλ' ἢ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
 475 πᾶσῶν, ἀναίδει. εὖ δ' ἐποίησας μολῶν.
 ἐγὼ τε γὰρ λέξασα, κεφωθήσομαι
 ψυχὴν, κακῶς σε, καὶ σύ λυπήσῃ κλύων.
 ἐκ τῶν γὰρ πρώτων πρώτον ἀρῶμαι λέ-
 γεν.
- ἔσασα σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὄσοι
 480 ταυτὸν ζυνεῖσέβησαν Ἀργῶν σκάφος,
 πεμφθέντα ταύρων πυρπύων ἐπιστάτην
 ζευγλησι καὶ σπερῶντα θανάσιμεν γύνῃ·
 δράκοντα δ', ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων
 δέρας,
 σπείρας ἔσασε πολυπλόκοις αὔπνος ὢν,
 485 κτεῖνας, ἀνέσχον σοὶ Φαῖος σωτήριον.
 αὐτῇ δέ, πατέρα καὶ δόμους προδῶσ' ἐμῆς,
 τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἴωλον ἰκόμην
 ζῆν σοὶ, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα.
 Πελίαν τ' ἀπέκτεν', ὡς περ ἀλγίστον θανῆν,
 490 παίδων ὑπ' αὐτῆ, πάντα τ' ἐξῆλον φόβον.
 καὶ ταῦτ' ὑφ' ἡμῶν, ὧ κακίς ἀνδρῶν, παίδων,
 πρῶ-

πρὸ δῶκαις ἡμᾶς· καινὰ δ' ἐκτίσω λέχη,
 παίδων γεγώτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἄποις ἔτι,
 ζύγγωσ' ἄν ἦν σοι, τῶδ' ἔρασθῆναι λέχους.
 ὄρκων δὲ Φρῆθῃ πίσις· ἔθ' ἔχω μαθεῖν, 495
 εἰ θεὸς νομίζεις τῆς τὸτ' ἐκ ἀρχῆν ἔτι,
 ἢ καινὰ κείσθαι θέσμι ἀνθρώποις τανῦν,
 ἔπει ζύνοισθ' ἄ γ' εἰς ἐμ' ἐκ εὐορκος ἄν.
 Φεῦ δεξιὰ χεῖρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνεθ,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρῶσ- 500
 μεθα

καιῆ πρὸς ἀνδρὸς, ἐλπίδων δ' ἡμάρομεν.
 ἄγ', ὡς Φίλω γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι,
 δοκῶσα μὴ τι πρὸς γε σὲ πράξεν καλῶς,
 ὄμως δ', ἐρωτηθεῖς γὰρ αἰσχίαν Φανῆ.
 νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρὸς 505
 δόμβε,

οὓς σοι προδῶσα καὶ πάτραν, ἀφικόμενη;
 ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιαῖδας; καλῶς τ'
 ἄν ἔν
 δέξαιντό μ' οἴκοις, ὧν πατέρα κατέκτανον.
 ἔχει γὰρ ἔγω· τοῖς μὲν οἴκοθεν Φίλοις
 ἐχθρὰ κατέστηχ'· ἔσθ' ἐμ' ἐκ ἐχρῆν κα- 510
 κῶς

δρᾶν, σοὶ χάριον φέροσα, πολεμίους ἔχω·
 τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλληνίδων
 ἔθηκεας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δὲ σέ γ'
 ἔχω πᾶσιν, καὶ πιστὸν, ἢ τάλαιν' ἐγώ.
 εἰ Φεύξομαι δὲ γαῖαν, ἐμβεβλημένη, 515
 Φίλων ἔρημος, ζῦν τέκνοις μόνη μόνους,
 καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νέωσ' ἑνυμφίω,
 πτωχὸς ἀλαῖσθαι παῖδας, ἢ τ' ἔσωσά σε.
 ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρηστῆ μὲν, ὅς κίβδηλος ἦ,

- 520 τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὅπαστας σαφῆ,
 ἀνδρῶν δ', ὅσα χερὶ τὸν κακὸν διεδέναι,
 οὐδεὶς χαρακτηριστῆς ἐμπέφυκε σώματι;
 ΧΟΡ. Δεινὴ τις οὐργὴ καὶ δυσίατος
 πέλες,
 ὅταν Φίλοι Φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
- 525 ΙΑΣ. Δεῖ μ', ὡς εἶπες, μὴ κακὸν φῦ-
 ναί λέγειν,
 ἀλλ' ὅσπερ καὶ κενὸν οἰακοσφόρον,
 ἀκροῖσι λαίφρες κρασπέδοις ὑπεκδραμῆν
 τὴν σὴν σόμαργον, ἃ γύναι, γλωσσαλιγίαν.
 ἔγωγ', ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργαῖς χάριν,
- 530 Κύπριον νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
 σῴτεραν εἶναι θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μόνην.
 σοὶ δ' ἔσι μὲν νῆς λεπτός, ἀλλ' ἐπιφθονὸς
 λόγος διελθεῖν, ὡς ἔβρωσ' ἠνάγκασε
 τόξοις ἀφύκτοις τέρμον ἐκσῶσαι δέμας.
- 535 ἀλλ' ἐν ἀκριβοῦς αὐτὸ δῆσομαι λίαν.
 ὅπῃ γὰρ ἐν ὠνησας, εἰ κακῶς ἔχει.
 μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 εἴληφας, ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω.
 πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
- 540 γαῖαν κατοικῆς, καὶ δίκην ἐπίστασαι,
 νόμοις τε χρῆσθαι, μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν.
 πάντες δὲ σ' ἠθοντ' ἔσαν Ἕλληνες σοφῆν,
 καὶ δόξαν ἔσχευ· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις
 ὄρεσιν ὤκεις, ἐν ἅν' ἦν λόγος σέθεν.
- 545 εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις,
 μήτ' Ὀρφείως κάλλιον ὑμῆσαι μέλος,
 εἰ μὴ πίσσημος ἢ τύχη γένοιτό μοι.
 τοσαῦτα μέντοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι
 ἔλεξ'. ἀμιλλαν γὰρ σὺ πρῆθικας λόγων.
 αἰ δ'

αὐτὸ δ' εἰς γάμους μοι βασιλίδας ἀνείδισας, 550
 ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγάς,
 ἔπειτα σώφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος,
 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἡσυχος.

ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίᾳς χθονός,
 πολλὰς ἐφέλικον ζυμφορὰς ἀμηχανίας, 555
 τί τ' ἔδ' ἂν εὐρημ' εὖρον εὐτηχέστερον,

ἢ παῖδας γῆμαι βασιλέως, Φυγὰς γεγάς;
 οὐχ, ἢ σὺ κνίξῃ, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος,
 καινῆς δὲ νύμφης ἰμέρῳ πεπληγμένος,
 οὐδ' εἰς ἀμίλλαν πολυτεκνον σπεδὴν ἔχων· 560
 ἀλλ' ὡς, τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοῖμεν καλῶς,

καὶ μὴ σπανίζοιμεθα, γιγνώσκων ὅτι
 πένητα φεύγει πᾶς τις ἐμποδὼν φίλος·
 παῖδας δὲ θρέψαμι ἀξίως δόμων ἐμῶν, 565
 σπείρας τ' ἀδελφὸς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκ-

νοῖς,

ἐς ταῦτ' οὐδέ μιν, καὶ ζυναρτήσας γένος,
 εὐδαιμονοίην· σοὶ τε γὰρ παίδων τί δεῖ,
 ἐμοὶ τε λυεὶ τοῖσι μέλλουσιν τέκνοῖς,

τὰ ζῶντ' ὀνήσασθαι· μῶν βεβέλευμαι καινῶς; 570

οὐδ' ἂν σὺ Φαίης, εἴ σε μὴ κνίξῃ λέχος.

ἀλλ' εἰς τοσῶτον ἤκειδ', ὥστ', ὀρθομένης
 εὐνῆς, γυναῖκες πάντ' ἔχεν νομίζετε·

ἦν δ' αὖ γένηται ζυμφορὰ τις ἐς λέχος,
 τὰ λῶσα καὶ κάλλιπα, πολεμιάτατα 575

τίθεσθε· χεῖρ γὰρ ἀλλοθὲν ποδὲν βροτῆς

παῖδας τεκνῶσθαι, θῆλυ δ' ἐκ εἶναι γένος·

χ' οὕτως ἂν ἐκ ἦν ἔδ' ἄνδράποισ καινόν.

ΧΟΡ. Ἰᾶσον, εὖ μὲν τὸσδ' ἐκόσμησας

λόγους·

580 ὄμως δ' ἔμοιγε, κεί παρὰ γνώμην ἔρω,
δοκῆς, προδὸς σὴν ἀλοχον, ἐ δίκαια δρᾶν.

ΜΗΔ. Ἡ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διαφο-
ρος βροτῶν.

ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἀδικος ἂν, σοφὸς λέγειν
πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει.

585 γλωσση γὰρ ἀνῶν τάδ' ἐὺ περιτελεῖν,
τολμᾷ πανουργεῖν· ἔτι δ' ἐν ἄγαν σοφός.
ὡς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμὴν εὐσχήμεων γένη,
λέγειν δὲ δεινός· ἐν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος.
χρῆν σ', εἴπερ ἦδα μὴ καιρός, πείσαντά με

590 γαμῆν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ Φίλων.

ΙΑΣ. Καλῶς γ' ἂν ἐν σὺ τῶδ' ὑπ-
ηρέτης λόγῳ,

εἴ σοι γάμον κατέπεον, ἦτις ἐδὲ νῦν
τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.

ΜΗΔ. Οὐ τῆτό σ' εἶχεν· ἀλλὰ βάρ-
βαρον λέχος

595 πρὸς γῆρας ἐκ εὐδεξον ἐξέβαινέ σοι.

ΙΑΣ. Εὖ νῦν τὸδ' ἴδι, μὴ γυναικὸς
ἐνεκα

γῆμαί με λέντρα βασιλέως, αἶ νῦν ἔχω·
ἀλλ', ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέ-
λων

σέ, καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρος

600 Φῦσαι τυράννης παῖδας, ἔρυμα δάμασι.

ΜΗΔ. Μὴ μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαί-
μων βίος,

μῆδ' ὄλβος, ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.

ΙΑΣ. Οἶδ', ὡς μετεύξη καὶ σοφωτέρα
Φανῆ;

τὰ χρεῖσά μὴ σοι λυπρὰ φανέδω ποτέ,

μῆδ'

μηδ' εὐτυχῆσα δυσυχῆς εἶναι δοκέει. 605

ΜΗΔ. Ὑβρις, ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἐς ἀποτροφήν.

ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε Φευξέμαί χθόνα.

ΙΑΣ. Αὐτὴ τὰδ' εἶλε μηδέν' ἄλλον αἰτιῶν.

ΜΗΔ. Τί δρῶσα; μῶν γαμῶσα, καὶ προωδῆσά σε;

ΙΑΣ. Ἄραίς τυράννοις ἀνοσίεσ ἀρωμένην. 610

ΜΗΔ. Καὶ σοῖς ἀραῖαι γ' ἔσα τυγχάνω δομοῖς.

ΙΑΣ. Ὡς ἐ κρηῆμαί τῶνδ' εἰ σοὶ τὰ πλείονα.

ἀλλ' εἴ τι βέλεται παισὶν, ἢ σαυτῇ, Φυγῆς προσωφέλημα, χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν λέγ' ὡς ἔτοιμος ἀφθόνα δῶναι χερσὶ, ξένοις τεπέμπειν ζυμβολήν, αἱ δρασασίς' εὖ, καὶ ταῦτα μὴ θέλωσα μάραναις, γύναϊ λήξασα δ' ὀργῆς, κερδανεῖς ἀμείνονα.

615

ΜΗΔ. Οὐτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χερσαίμεθ' ἂν,

οὐτ' ἂν τι δεξαίμεθα, μηδ' ἡμῖν δίδε.

620

κακῆ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησι ἐκ ἔχει.

ΙΑΣ. Ἄλλ' ἐν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,

ὡς πάνθ' ὑπεργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω σοὶ δ' ἐκ ἀρέσκει τὰ γὰρδ', ἀλλ' αὐθαδία φίλος ἀπαθῆ' τοι γὰρ ἀλγυνεῖ πλέον.

625

ΜΗΔ. Χώρει πίδα γὰρ τῆς νεοδημίτης κόρης

αἰρήν, χρονίζων δαμάτων ἐξώπιος.

νύμ-

νύμφευ· ἴσως γὰρ, ζῆν θεῶ δ' εἰρήσεται,
γαμεῖς τοιῦτον, ὥστε σ' ἀρνείομαι, γά-
μον.

ΧΟΡΟΣ. ΜΗΔΕΙΑ.

630 ΧΟΡ. Ἐρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν ερο-
φή α'.

ἔλθόντες, ἐκ εὐδοξίαν,
οὐδ' ἀρετάν παρέδωκαν
ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλις ἔλθοι Κύπρις,
ἐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρις ἔγω,

635 μὴ ποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ
χρυσέων τόξων ἔφειψ
ἡμέρω χρεῖσασ', ἀφικτον οἰσόν.
στέργοι δ' ἐμὲ σωφροσύνα, ἀντις. α'.

640 δῶρημα κάλλιστον θεῶν.
μηδέ ποτ' ἀμφιλόγως ὀρ-
γὰς, ἀκόρεσά τε νείκη, θυμὸν
ἐκπλήξασ' ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις,
προσβάλοιμ', ὦ δεινὰ Κύπρις,
ἀπολέμεες εὐνάς σεβίξασ',

645 ὀξύφρων κρῖναι λέχη γυναικῶν.
ὦ πατρὶς, ὦ δῶμά τ' ἐμὸν, μὴ δῆτ'
εροφή β',

ἀπολις γενοίμαν,
τὸν ἀμηχανίας
ἔχουσα δυσπέρατον αἰῶν',
οἰκτροτάτον ἀχέων·

650 θανάτω, θανάτω πάρος δαμείην,
ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα· μόχθων δ'
ἐκ ἄλλος ὑπερθεῖν

ἢ γὰς

ἢ γὰρ πατρίας σέρεσθαι.
 εἶδομεν, ἐκ ἐξ' ἐτέρων μύθων ἀντίψ. β'. 655
 ἔχομεν Φράσσαθαι.
 σέ γὰρ ἔ' πόλις, ἔ'
 Φίλων τις ᾤκτερε, παθεῖσθαι
 δεινόταταν παθέων.
 ἀχαίριτος ὄλειθ', ὅτω πάρεσι 660
 μὴ Φίλῃς τιμᾶν, καθαρὰν ἀνοίξαι
 τα κληῖδα Φρενῶν ἔ-
 μοὶ μὲν φίλος ἔ' ποτ' ἔσσι.

ΛΙΓΕΥΣ. ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΛΙΓ. Μήδεια, χαῖρε· τῆδε γὰρ προσί-
 μιον 665
 κἀλλιον εἰδὲς οἶδε προσφανεῖν φίλῃς.
 ΜΗΔ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, παῖ σοφῆ
 Πανδίωνος,
 Λίγευ· πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπισρωφᾶ πέδον;
 ΛΙΓ. Φοίβε παλαιὸν ἐκλιπῶν χρη-
 σήριον.
 ΜΗΔ. Τί δ' ἄμφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν
 ἔσάλης;
 ΛΙΓ. Παιδῶν ἔρευνῶν σπέρμ' ὅπως 670
 γένοιτό μοι.
 ΜΗΔ. Πρὸς θεῶν, ἀπαις γὰρ δευρ'
 αἰετίνεις βίον;
 ΛΙΓ. Ἄπαιδες ἐσμέν, δαίμονος τινὸς
 τύχη.
 ΜΗΔ. Δάμαρτος ἔσης, ἢ λέχες ἀ-
 περος ᾶν;
 ΛΙΓ. Οὐκ ἐσμέν εὐνῆς ἀζυγες γαμηλῖς.
 ΜΗΔ.

- 675 ΜΗΔ. Τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παι-
δων πέρι;
ΑΙΓ. Σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβα-
λεῖν, ἔπη.
ΜΗΔ. Θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέ-
ναι θεῶν.
ΑΙΓ. Μάλισ', ἐπίτοι καὶ σοφῆς δεῖ-
ται φρενός.
ΜΗΔ. Τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέ-
μις κλυεῖν.
680 ΑΙΓ. Ἄσκη με τὸν πρέχοντα μὴ λυ-
σαι πόδα.
ΜΗΔ. Πρὶν ἂν τί δρατῆς, ἢ τίν' ἐξίη
χθόνα;
ΑΙΓ. Πρὶν ἂν πατρώων αὐθις ἐστίαν
μόλω.
ΜΗΔ. Σὺ δ' ὡς τί χεῖρων τήνδεναι-
σολεῖς χθόνα;
ΑΙΓ. Πιτθεὺς τίς ἐστὶ γῆς ἀναξ Τροι-
ζηνίας.
685 ΜΗΔ. Πᾶσι, ὡς λέγῃσι, Πέλοπος εὐσε-
βέσατος.
ΑΙΓ. Τέτρω θεῶ μάντευμα κοινῶσαι
θέλω.
ΜΗΔ. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ τρίβων
τὰ τοιαῦτα.
ΑΙΓ. Καί μοι γε πάντων φίλτατος δο-
ρυξένων.
ΜΗΔ. Ἄλλ' εὐτυχοῖσι, καὶ τύχοις
ὄσων ἐρεῖς.
690 ΑΙΓ. Τί γὰρ σὸν ὄμμα χεῖρας τε συν-
τέτυχ' ὄσος;

ΜΗΔ.

- ΜΗΔ. Αἰγεῦ, κάκιστος ἐσί μοι πάντων πόσις.
- ΑΙΓ. Τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυδυμίας.
- ΜΗΔ. Ἄδικῃ μ' ἰάσαν, ἐδὲν ἐξ ἐμῆ παθάν.
- ΑΙΓ. Τί χρεῖμα δράσας; φράζ' ἐμοὶ σαφέτερον.
- ΜΗΔ. Γυνᾶϊν' ἐφ' ἡμῖν δεσπότην δόμων ἔχει. 695
- ΑΙΓ. Ἦπερ τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε;
- ΜΗΔ. Σάφ' ἴσθ'. ἀτιμοὶ δ' ἐσμὲν, οἱ προτῆ φίλοι.
- ΑΙΓ. Πότερον ἐραδαίεις, ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
- ΜΗΔ. Μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς ἐκ ἔφου φίλοις.
- ΑΙΓ. Ἴτω νυν, εἴπερ, ὡς λέγεις, ἐστὶν κακίος. 700
- ΜΗΔ. Ἄνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράαθη λαβεῖν.
- ΑΙΔ. Δίδωσι δ' αὐτῶ τίς; πέρανέ μοι λόγον.
- ΜΗΔ. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
- ΑΙΓ. Συγγνωσά μὲν γὰρ ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.
- ΜΗΔ. Ὀλωλα' καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός. 705
- ΑΙΓ. Πρὸς τῆ; τὸδ' ἄλλο καινὸν ἀγγεῖλλεις κακόν.

C

ΜΗΔ.

ΜΗΔ. Κρέων μ' ἐλαύνει Φυγάδα γῆς
Κορινθίας.

ΑΙΓ. Ἐὰ δ' ἰάσων; ἐδὲ ταυτ' ἐπή-
νεσα.

ΜΗΔ. Λόγω μὲν ἔχι, καρτερεῖν δὲ
βέλεται.

710 ἀλλ' ἀντομά σε τῆσδε πρὸς γενειάδος,
γονάτων τε τῶν σῶν, ἰεσιὰ τε γίγνομαι,
οἴκτειρον, οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα,
καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσθεσαν εἰσίδης,
δέξαι δὲ χάρα καὶ δόμοις ἐφέσιον.

715 οὕτως ἔρωσ σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος
γένεοιτο παίδων, καυτὸς ἄλβιος θάνοισ.
εὐρημα δ' ἐν αἰδῷ, οἷον εὐρηκας τόδε·
παύσω δὲ σ' ὄντ' ἀπαιδα, καὶ παίδων
γονάς

σπεῖραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.

720 ΑΙΓ. Πολλῶν ἑκατι τήνδε σοὶ δένοι
χάριν,

γύνα, πρόθυμός εἰμι· πρῶτα μὲν θεῶν,
ἔπειτα παίδων, ὧν μ' επαγγέλλη γονάς.
εἰς τῆτο γὰρ δὴ φρεῖδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
οὕτω δ' ἔχει μοι· σὲ μὲν ἐλθέσης χθόνα,

725 περᾶσομά σε προσξενεῖν δίκαιος ὦν.

τοσονδε μέντοι σοὶ προσημαῖνα, γύνα·
ἐν τῆσδε μὲν γῆς ἔ' σ' ἀγειν βελήσομαι·
αὐτὴ δ' ἑάν περ εἰς ἔμμε εἴλθης δόμοις,
μενεῖς ἀσυλος, κἄ σε μὴ μεθῶ τι.

730 ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσε πόδα.
ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοισ εἶναι θέλω.

ΜΗΔ. Ἔσαι ταῦδ'· ἀλλὰ πῆσις εἰ
γένεοιτό μοι

τέτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν κα-
λῶς.

ΑΙΓ. Μῶν εἰπέποιθας; ἢ τί σοι τὸ
δυσχερές;

ΜΗΔ. Πέποιθα· Πελὶς δ' ἔχθρὸς 735
ἔσι μοι δόμος,

Κρέων τε· τέτοις δ', ὀρκίοισι μὲν ζυγεῖς,
ἀγασσι εἰ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίης ἐμέ·
λόγοις δὲ συμβαῖς, καὶ θεῶν ἀνώμοτος,
Φίλος γένοι' ἂν, κάπικηρυκεύμασι
σύ γ' ἂν πῖθοιο. τὰ μοι μὲν γὰρ ἀδενῆ, 740
τοῖς δ' ὄλβος ἐστὶ, καὶ δόμος τυραννικός.

ΑΙΓ. Πολλὴν ἔδειξας ἐν λόγοις προμη-
θεῖαν·

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι δεῖν τάδ', ἐκ ἀφίσταμαι.
ἐμοὶ τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστερα,
σκῆψίν τιν' ἔχθραῖς σοῖς ἔχοντα δεινύναι, 745
τὸ σὸν δ' ἄραρε μᾶλλον· ἔξηγε θεός.

ΜΗΔ. Ὀμυ πέδον Γῆς, πατέρα δ'
Ἥλιον πατρός

τῷ μὲν, θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος.

ΑΙΓ. Τί χρῆμα δράσων, ἢ τί μὴ δρά-
σων; λέγε.

ΜΗΔ. Μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς εἰμ' 750
ἐκβαλεῖν ποτε,

μήτ', ἄλλος ἢν τις τῶν ἐμῶν ἔχθρῶν ἄγειν
χερῶν, μεθήσειν ζῶν ἐκείσῳ τρόπῳ.

ΑΙΓ. Ὀμνυμι Γαῖαν, λαμπρὸν Ἥλις
τε Φῶς,

θεός τε πάντας, ἐμμένειν, ἂ σὲ κλύω.

ΜΗΔ. Ἄρκεῖ. τί δ' ὀρκοῦ τῶδε μὴ 755
μμένων πάθοις;

ΑΙΓ.

ΑΙΓ. Ἄ τοῖσι δυσσεβῆσι γίγνεται βρο-
τῶν.

ΜΗΔ Χαίρων πορεύς· πάντα γὰρ
καλῶς ἔχει.
καὶ γὰρ πόλιν σὴν ὡς τάχιστα ἀφίξομαι,
πράξασ' ἂ μέλλω, καὶ τυχεῖσ' ἂ βέλομαι.

ΧΟΡΟΣ. ΜΗΔΕΙΑ.

760 ΧΟΡ. Ἄλλ' ἄ σ' ὁ Μαιίας πομπῆος
ἀνάξ
πελάστετε δόμοις· ὧν τ' ἐπίνοιαν
σπεύδεις κατέχων πράξεϊας, ἐπεὶ
γενναῖος ἀνήρ,
Αἰγυῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκηται.

765 ΜΗΔ. ὦ Ζεῦ, Δίκη τε Ζητὸς, Ἥλις
τε Φῶς,
νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, Φίλαι,
γενησόμεθα, κείσ' ὁδὸν βεβήκαμεν.

νῦν δ' ἐλπίς ἐχθρὸς τὲς ἐμὲς τίσειν Δίκην.
αὐτὸς γὰρ ὦ νῆρ, ἧ μάλις ἐκάμνομεν,
770 λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βελευμάτων·
ἐκ τῆδ' ἀναψόμεθα πρυμνήτην κάλων,
μολόντες ἄστυ, καὶ πόλισμα Παλλιάδος.
ἤδη δὲ πάντα τὰ μά σοι βελεύματα
λέξω. δεῦρε δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.

775 πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν, Ἰάσονα
ἐς ὄψιν ἔλθειν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι·
μολόντι δ' αὐτῶ μαλθακὸς λέξω λόγους,
ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχειν,
καὶ ζύμφορ' εἶναι, καὶ κακῶς ἐγνωσμένα·
780 παῖδας δὲ μείναι τὲς ἐμὲς αἰτήσομαι.

ἔχ' ὡς λιπέσσα πολεμίας ἐπὶ χθονὸς
 ἐχθροῖσι παῖδας τὰς ἔμεσ καδυβρίσαι,
 ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτανόν.
 πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' ἔχοντας ἐν χερσῶν,
 λεπτόν τε πέπλον, καὶ σέφος χρυσήλα- 785
 τον.

κἀνπερ λαβέσσα κόσμον ἀμφιδῆ χροῖ,
 κακῶς ὀλέεται, πᾶς θ' ὅς ἂν δίγῃ κόρης.
 τοιοῖσδε χρίσω Φαρμάκοις δωρήματα.
 ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον.
 ἄμαζα δ' οἶον ἔργον ἔς ἔργασέον 790
 τάντεῦθεν ἡμῖν. τέκνα γὰρ κατακτενῶ

τὰ μ'· ἔτις ἐσίν, ὅστις ἐξαιρήσεται.
 δόμον τε πάντα συγχέασ' Ἰάσονος,
 ἔξεμι γαίαις, Φιλτάτων παίδων Φόνον
 Φευγῆσα, καὶ τλαῖσ' ἔργον ἀνοσιώτατον. 795
 οὐ γὰρ γελαῶσαι τλητόν ἐξ ἐχθρῶν, Φίλα-
 ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; ἔτ' ἐμοὶ πατρίς,
 οὐτ' οἶκός ἐστιν, ἔτ' ἀποσροφῆ κακῶν.

ἡμάρτανον τόθ', ἠνίκ' ἐξελίμπανον
 δόμους πατρώας, ἀνδρὸς Ἐλλήνος λόγοις 800
 παιδείῃσ', ὅς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην.

οὐτ' ἐξ ἐμῆ γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε
 ζῶντας τολοῖπον, ἔτε τῆς νεοζύγῃ
 νύμφῃς τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακὴν κακῶς
 θανείν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι Φαρμάκοις. 805

μηδεὶς με Φαύλην καὶ θενὴ νομιζέτω,
 μήδ' ἠσυχαίαν, ἀλλὰ θάτερος τρόπε,
 βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ Φίλοιον εὐμενῆ.
 τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος.

ΧΟΡ. Ἐπεὶπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκονώσω 810
 λόγον,

σέ τ' ὠφελὲν θέλῃσα, καὶ νόμοις βροτῶν
 ζυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπεννέπω ταῖδε.

ΜΗΔ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγ-
 γνώμη λέγειν

τάδ' ἔστι, μὴ πάσχεσσαν, ὡς ἐγώ, κακῶς.

815 ΧΟΡ. Ἀλλὰ κτανεῖν σὸ παῖδε τολμή-
 σεις, γυναί;

ΜΗΔ. Οὕτω γὰρ ἂν μάλιτα δηχ-
 θεῖη πόσις.

ΧΟΡ. Σὺ δ' αὖ γένοι' ἂν ἀθλιωτάτη
 γυνή.

ΜΗΔ. Ἴτω περισσοὶ πάντες οἱ ἕν-
 σω λόγοι.

ἀλλ' εἶα, χάρες, καὶ κόμιζ' Ἰάσονα·

820 εἰς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρωμέθα.
 λέξεις δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
 εἶπερ φρονεῖς εὐ δεσπότης, γυνή τ' ἔφους.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Ἐρχθεῖδαί το παλαιὸν ὄλβιοι, εἰροφῆ ἀ.
 καὶ θεῶν παῖδες μακαίρων,

825 ἱεραῖς χάρας ἀπορδήτε τ'.
 ἀποφερβόμενοι

κλεποτάταν σοφίαν,

αἰεὶ διὰ λαμπροτάτε

βαίνοντες ἀβραῶς αἰθέρος,

830 ἔνθα ποδ' ἀγναῖς

ἐννεα Πιερίδας

Μίσσας λέγασι

Ξανθῶν Ἀρμονίαν Φυτεῦσασ'

τῆ καλλιναῖς τ' ἀπὸ Κηφισθ' ἑοαῖς

ἀν-
 τισ. ἀ.

ταῖν

- τὰν Κύπριν κλήζουσι ἀφυ- 835
 σαμέναν, χάραν καταπνεύουσα
 μετρίαις ἀνέμων
 ἠδυπνοῖσι αὔραισι
 αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομένην
 χαίταισιν εὐώδη ῥοδέ- 840
 ων πλόκον ἀνδράων,
 τᾶ σοφία παρέδρεε
 πέμπεν ἔρωτας,
 παντοίας ἀρετᾶς ζυνέργος.
 πῶς ἐν ἱερῶν ποταμῶν εροφῇ β'. 845
 ἢ πόρος, ἢ Φίλων
 πόμπιμός σε χάρα
 τὰν παιδολέτερον ἔξει,
 τὰν ἐχούσιαν; μετ' ἄλλων 850
 σκέψαι τέκων πλαιγάν,
 σκέψαι Φόνου οἶον αἰρή-
 μη, πρὸς γονάτων σε πάντες
 πάντως ἱκετεύομεν,
 τέκνα Φονεύσης.
 πῶς δὴ θράσος ἐνθεμένης ἀντις. β'. 855
 χειρὶ, τέκνων σέθεν,
 καρδίᾳ τε, λήψη,
 δεινὰν προσάγασσα τόλμην;
 πῶς δ' ὄμματα προσβαλῆσαι
 τέκνοις, ἀδακρυῶν μοῖραν 860
 σχήσεις Φόνου; ἐ δυνάσῃ,
 παίδων ἱκετῶν πιτνόντων,
 τῆγξαι Φονίαν χέρα
 τλάμονι θυμῶ.

ΙΑΣΩΝ. ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ. ΠΑΙΔΕΣ.

- 865 **ΙΑΣ.** Ἦνω κελευθεῖς· καὶ γὰρ ἔσα
 δυσμενής,
 οὐκ ἂν γ' ἀμάρτοις τῶδ' ἔτ', ἀλλ' ἀπέ-
 σμαί
 τί χρεῖμα βέλει καινὸν ἐξ ἐμῆ, γύναϊ.
ΜΗΔ. Ἰᾶσον, αἰτέμαί σε τῶν εἰρη-
 μένων
 ζυγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμαῖς ὄργαις Φέ-
 ρειν
- 870 εἰκός σ', ἐπεὶ νῶν πολλ' ὑπέργασαι φίλα.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,
 κἀλοιδόρησα· Σχετλία, τί μαίνομαι,
 καὶ δυσμεναῖνα τοῖσι βελεύσω εὔ;
 ἐχθρὰ δὲ γαίαις κοιράνοις καθίσταμαι,
- 875 πόσει θ', ὅς ἡμῖν δεῖα τὰ συμφορώτατα,
 γήμας τύραννον, καὶ κασιγνήτας τέκνοις
 ἐμοῖς φυτεύων; ἐκ ἀπαλλαχθήσομαι
 θεμῆ; τί πάχω, θεῶν πορίζοντων καλῶς;
 οὐκ εἰσὶ μὲν μοι παῖδες; οἶδα δὲ χθόνα
- 880 Φεύγοντας ἡμᾶς, καὶ σπανίζοντας φίλων.
 ταῦτ' ἐννοήσας, ἠδάμην ἀβελίαν
 πολλὴν ἔχυσσα, καὶ μάτην θυμωμένη.
 νῦν ἔν' ἐπανῶ, σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖς,
 κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβάν· ἐγὼ δ' ἄφρων,
- 885 ἢ χρεῖν μετεῖναι τῶνδε τῶν βελευμάτων,
 καὶ συμπεραίνειν, καὶ παρεσάναι λέχει,
 νύμφην τε κηδεύσαν ἠδεύσαι σέθεν.
 ἀλλ' ἐσμέν, οἷον ἐσμέν, ἐκ ἐρῶ κακόν,
 γυναῖκες· ἔκην χρεῖν σ' ὁμοῖσθαι κακοῖς,
- 890 οὐδ' ἀντιτείνειν νηπί' ἀντὶ νηπίων.

παριέμεθα, καὶ Φαμὲν κακῶς Φρονεῖν
 τὸτ'· ἀλλ' ἄμενον νῦν βεβέλευμαι τὰδε.
 ὦ τέκνα, τέκνα, δεῦτε, λείπετε σέγας·
 ἐξέλθετ', ἀσπάσαδε καὶ προσείπατε
 πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθητ' αἶμα 895
 τῆς πρῶθεν ἔχθρας ἐς φίλος μητρὸς μετὰ.
 σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεδέσθηκεν χόλος.
 λάβετε χεῖρὸς δεξιᾶς· οἴμοι κακῶν·
 ὡς ἐνοῶμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων.
 ἄρ', ὦ τέκν', ἄρ' ἔτω πολὺν ζῶντες χρόνον 900
 Φίλῃν ὀρέξετ' Ἀλένην; τάλαιν' ἐγώ,
 ὡς ἀρτίδακρὺς εἰμι, καὶ Φόβει πλέα·
 χρόνω δὲ νεῖκος πατρὸς ἔξαιρεμένη,
 ὅψιν τερεῖνῃν τήνδ' ἐπλήσα δακρυῶν.

ΧΟΡ. Κάμοι κατ' ὄσσαν χλωρὸν ὤρ- 905
 μήθη δάκρυ·

καὶ μὴ προβαίῃ μεῖζον, ἢ τὸ νῦν κακόν.

ΙΑΣ. Δινῶ, γύναι, τὰδ'· ἐδ' ἐκεῖνα
 μέφομαι.

εἰκὸς γὰρ ὄργαις θῆλυ ποιῆσθαι γένος,
 γάμβος παρεμπολῶντί γ' αἰθεῖς πόσει.
 ἀλλ' ἐς τὸ λῶον σὸν μεδέσθηκεν κῆαρ, 910
 ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν, ἀλλὰ νῦν χρόνω,
 βελήν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σάφρονος·
 ὑμῶν δὲ, παῖδες, ἐπ' ἀφροντίως πατῆρ
 πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς προμηθίαν.
 οἴμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας 915
 τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι ζῶν κασιγνήτοις ἐτι.
 ἀλλ' αὐξάνετε τάλαια δ' ἐξεργάζεται
 πατὴρ τε, καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής·
 ἴδομι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἤθης τέλος
 μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους. 920

αὐ·

αὐτῇ, τί χλωροῖς δαιρῦοις τέγγεις κόρας,
στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα,
κἔκ ασμένῃ τόνδ' ἐξ ἔμῃ δέχη λόγον;

ΜΗΔ. Οὐδέν' τέκνων τῶνδ' ἔννοσμένη
πῆρι —

925 ΙΑΣ. Θάρσει νυν' εὖ γὰρ τῶνδε θήσο-
μαι πῆρι.

ΜΗΔ. Δράσω τάδ'· ἔτι σοῖς ἀπι-
σῆσω λόγοις,
γυνὴ δὲ θῆλυς, καὶ πῆ δαιρῦοις ἔφυ.

ΙΑΣ. Τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ἐπιστένεις
τέκνοις;

ΜΗΔ. Ἐτίκτον αὐτές· ζῆν δ' ὅτ' ἐξή-
χε τέκνα,

930 εἰσηλθὲ μ' οἶκος, εἰ γενήσεται τάδα.
ἀλλ' ὥνπερ ἔνευ εἰς ἔμῃς ἦκει λόγος,
τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνηοθήσομαι.
ἔπει τυράννοις γῆς μ' ἀποσέλασ δοκεῖ,
καί μοι τάδ' ἐστὶ λῶσα, γιγνώσκω καλάς.

935 μὴτ' ἐμποδῶν σοι, μήτε κειράνοις χθονός,
ναίεν' δοκῶ γὰρ δυσμενῆς εἶναι δόμοις.
ἡμεῖς μὲν ἐν γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῆι
παῖδες δ' ὅπως ἀν' ἐτραφῶσι σῆ χερὶ,
αἰτῆ Κρέοντα τήνδε μὴ Φεύγειν χθόνα.

940 ΙΑΣ. Οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσομαι· πειρᾶ-
σαι δὲ χερῆ.

ΜΗΔ. Σὺ δ' ἀλλά σὴν κέλευσον αἰ-
τεῖσθαι πατρὸς
γυναῖκα, παῖδας σὲς ἀφιέναι φυγῆς.

ΙΑΣ. Μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξά-
ζω σφ' ἐγώ,

εἶπερ γυναικῶν ἐσι τῶν ἄλλων μία.

ΜΗΔ. Συλλήψομαι δὲ τῶδ' ἐγὼ καὶ γὰρ 945
πόνε.

πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ', ἃ καλλιζεύεται
τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἷδ' ἐγώ, πολὺ,
λεπτόν τε πέπλον, καὶ σέφος χρυσήλατον,
παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν
κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινα. 950

ευδαιμονήσει δ' ἔχ' ἐν, ἀλλὰ μυρία,
ἀνδρὸς τ' ἀρίστου σὲ τυχεῖσ' ὀμεινέτε,
κεκτημένη τε κόσμον, ὃν ποδ' Ἥλιος
πατρὸς πατρὸς δίδωσιν ἐγγόνοισιν αἰς.
λάξουθε φερναῖς ταῖσδε, παῖδες, ἐς χέρας, 955
καὶ τῇ τυραννῶ μακαρία νύμφη δότ' ἔτι
φέροντες ἔτι δῶρα μεμπτά δεξέσθαι.

ΙΑΣ. Τί δ', ὦ ματαῖα, τῶνδε σᾶς
κενοῖς χέρας;

δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασιλείου πέπλων;
δοκεῖς δὲ χρυσῆ; σῶζε, μὴ δίδε, τάδε. 960
εἶπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγος τινὸς
γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἷδ' ἐγώ.

ΜΗΔ. Μὴ μοι σύ· πείθειν δῶρα καὶ
θεὸς λόγος·

χρυσὸς δὲ κρείσσων μυρίαν λόγων βροτοῖς.
κεῖνης ὁ δαίμων, κεῖνα νῦν αὖξει θεός, 965
νέα τυραννῆ· τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς
ψυχῆς ἂν ἀλλαξάιμεθ', ἔ χρυσῆ μόνον.
ἀλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλοσίσια δόμοις,
πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν τ' ἐμὴν,
ἰκετεύετ', ἐξαιτέσθε μὴ φεύγειν χθόνα, 970
κόσμον δίδόντες· τῶδε γὰρ μάλισα δεῖ,
ἐς χεῖρ' ἐκείνην δῶρα δεξάσθαι τάδε.

ἴθ' ὡς τάχις α' μητρὶ δ', ὧν ἐραῖ τυχεῖν,
εὐάγγελοι γένοιθε, πράξαντες καλῶς.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

975 Νῦν ἐλπίδες ἐκέτι μοι παιδῶν εἰροφῇ α'
ζωᾶς, οὐκέτι.

εἰχῆσι γὰρ ἐς Φόνον ἤδη.
δέξεται νύμφα χρυτέων ἀναδέσμων
δέξεται δ' ἀδύσανος ἄταν·

980 ζανθᾶ δ' ἀμφὶ κόμα
θήσει τὸν Λίδα κόσμον,
αὐτὰ ταῖν χεροῖν λαβῆσα.
πείσει χάρις, ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ ἀν-
τις. α'.

985 πέπλων χρυσεό-
τευκτον σέφανον περιδέδαι·
νερτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει.

τοῖαν εἰς ἕρκος πεσεῖται,
καὶ μοῖραν θανάτου
προσλήψεθ' ἀδύσανος·
990 ἄταν δ' ἐχ' ὑπεκφεύξεται.

σύ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόνυμφε, εἰρο-
φῇ β'.

995 κηδεμῶν τυράννων,
παισῖν, ἔκαδειδῶς,
ἀλέθριον βιοτὰν προσάγεις,

995 ἀλόχῳ τε σᾶ συγγερόν θάνατον.
δύσανε, μοῖρας ἕσον παροίχῃ.
μετασένομαί δὲ σὸν ἄλγος, ἀν-
τις. β'.

ὦ τάλαινα παιδῶν

μά-

μᾶτερ, ἃ Φοιεύσεις
 σὰ τέκνα, νυμφιδίων ἔνεκεν 1000
 λεχέων, ἃ σοι προλιπὼν ἀνόμως
 ἄλλη ζυνοικεῖ πόσις ζυνεύω.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ΠΑΙΔΕΣ. ΧΟΡΟΣ.
 Μ Η Δ Ε Ι Α.

ΠΑΙΔ. Δέσποιν, ἀφείνται παῖδες
 οἶδε σοὶ φυγῆς,
 καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλῆς ἀσμένῃ χερσῶν
 ἐδέξαιτ' εἰρήνῃ δὲ ταῖκεῖθεν τέκνοισ. 1005

ΜΗΔ, Ἔα.

ΠΑΙΔ. Τί συγχυθεῖς ἔσηκας, ἠνίκ'
 εὐτυχεῖς; 1001

ΜΗΔ. Αἶ, αἶ, αἶ.

ΠΑΙΔ. Τὰδ' ἔζυνοῦδαί τοῖσιν ἐξηγ-
 γελμένοις.

ΜΗΔ. Αἶ, αἶ μάλ' αὖθις.

ΠΑΙΔ. Μῶν τιν' ἀγγέλων τύχην
 οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλιε; 1006

ΜΗΔ. Ἦγγειλας οἶ' ἠγγειλας ἔ-
 σε μέμφομαι. 1010

ΠΑΙΔ. Τί δὴ κατηφείς ὄμμα, καὶ
 δακρυβροεῖς;

ΜΗΔ. Πολλὴ μὲ ἀνάγκη, πρέσβυ.
 ταῦτα γὰρ θεοί,
 καὶ γὰρ κακῶς φροῦσ' ἐμηχανησάμην. 1001

ΠΑΙΔ. Θάρσει κατὰξῃ καὶ σὺ πρὸς
 τέκνων ἔτι.

ΜΗΔ. Ἄλλες κατὰξω πρόθεν ἢ τὰ-
 λαιν' ἐγώ. 1015

ΠΑ-

ΠΑΙΔ. Οὔτοι μόνι σὺ σῶν ἀπεζύγης
τέκνον.

κέφως φέρεν χερὶ θνητὸν ὄντα συμφοράς.

ΜΗΔ. Δράσω τὰδ'· ἀλλὰ βαίνει
δαμάτων ἔσω,
καὶ παισὶ πόρσυν, οἷα χερὶ καθ' ἡμέραν.

ΜΗΔΕΙΑ. ΠΑΙΔΕΣ. ΧΟΡΟΣ.

1020 ὦ τέκνα, τέκνα, σφῶν μὲν ἐσι δὴ πέλις,
καὶ δῶμ', ἐν ᾧ, λιπόντες ἀδελίαν ἐμὲ,
οἰκήσεται αἰετὸς μητρὸς ἐσπερημένοι·

1025 ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαίαν εἰμι δὴ φυγὰς,
πρὶν σφῶν ὄνασθαι, καί τιδ' εὐδαίμονας,
πρὶν λέκτρα, καὶ γυναῖκα, καὶ γαμη-
λίους

εὐνάς ἀγῆλα, λαμπράδας τ' ἀνασχέθειν.
ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς ἀδελφείας.
ἀλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,
ἀλλως δ' ἐμόχθη, καὶ κατεξάνθη πό-
νοισι,

1030 στεῆράς ἐνέγκουσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.

ἢ μὴν πόθ' ἢ δύσηνος εἶχον ἐλπίδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν, γηροβοσκήσεν τ' ἐμὲ,
καὶ κατθανῶσιν χερσὶν εὖ περιτελεῖν,
ζηλωτὸν ἀνδρώποισι· νῦν δ' ὄλωλε δὴ

1035 γλυκεῖα φροντίς. σφῶν γὰρ ἐσπερημένη,
λυπρὸν διάζω βίον, ἀλγεινὸν τ' ἐμοί·
ὑμεῖς δὲ μητέρ' ἐκ' ἐτ' ὄμμασιν φίλοις
ὄψεσθε, ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποσάντες βίε.
φεῦ, φεῦ· τί προσδέμεσθε μὲ ὄμμασιν,
τέκνα;

1040 τί προσγελάετε τὸν πανύστατον γέλων;
αἰ,

αἶ, αἶ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται,
 γυναῖκες, ὄμμα Φαίδρον ὡς εἶδον τέκνων.
 οὐκ ἂν δυναίμην. χαίρετω βλεψύματα
 τὰ πρόθεν· ἄζω παῖδας ἐν γαίᾳς ἐμῆς.
 τί δέ; με πατέρα τῶνδε τοῖς τέτων κα- 1045
 κοῖς

λυπῆσαν, αὐτὴν δὲ τόσα κτᾶσθαι κακά;
 οὐ δῆτ' ἔγωγε. χαίρετω βλεψύματα —
 καὶ τοι τί πάσχω; βέλομαι γέλωτ' ὄφ-
 λειν,

ἐχθρὸς μεθεῖσα τὸς ἐμῆς ἀζημίαις;
 τολμητέον τάδ'· ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κόπης, 1050
 τὸ καὶ πρόσθαι μαλθακὰς λόγους Φρενί.
 χαρῆτε παῖδες ἐς δόμους· ὅτω δὲ μὴ
 θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θυμάσιν,
 αὐτῶ μελήσει· χεῖρα δ' ἐ διαφθερῶ.—
 ἄ, ἄ.

μὴ δῆτα, θυμὲ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε· 1055
 ἔασον αὐτὸς, ὦ τάλαν, φείσθαι τέκνων·
 ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες, εὐφρανέσσι σε. —
 μὰ τὸς παρ' Αἴθην νερτέρες αἰλάφορας,
 οὐτεὶ πότ' ἔσσι τῶθ', ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
 παῖδας παρήσω τὸς ἐμῆς καθυβρίσσαι. 1060
 πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ
 δὲ χεῖ,

ἡμεῖς κτενῆμέν γ', οἵπερ ἐξεφύσαμεν,
 πάντως πέπρωται ταῦτα, καὶ ἐκφεύ-
 ζεται.

καὶ δὴ πὶ κρατὶ σέφανος, ἐν πέπλοισί τε
 νύμφῃ τύραννος ὄλλυται· σάφ' οἶδ' ἐγώ. 1065
 ἀλλ' εἴμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδόν,
 καὶ τέσδε πέμψω τλημονεστέρων ἔτι.

παῖ.

παῖδας προσιπέειν βέλομαι. δότ', ὦ
τέκνα,

1070 δότ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιᾶν χεῖρα.
ἢ Φιλτάτη χεῖρ, Φιλτάτον δ' ἐμοὶ στόμα,
καὶ σχῆμα, καὶ πρόσωπον εὐγενές τέκνων,
εὐδαιμονοῖτον· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ δ' ἐνθάδε
πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή,
ὦ μαλθακὸς χρῶς, πνεῦμά θ' ἠδισον
τέκνων.

1075 χωρεῖτε, χωρεῖτ'· ἐκέτ' εἰμι προσβλέ-
πεν

οἶα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
καὶ μανθάνω μὲν οἶα τολμήσω κακά·
θυμὸς δὲ κρείστων τῶν ἐμῶν βελευμά-
των,
ὅσπερ μεγίστων αἰτίος κακῶν βροτοῖς.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

1080 Πολλὰ κίς ἤδη διὰ λεπτοτέρων
μύθων ἔμολον, καὶ πρὸς ἀμίλλας
μείζες ἤλυθον, ἢ χεῖρ γενεᾶν
θῆλυν ἐρευνᾶν. ἀλλὰ γὰρ ἐστὶν
μῆσα καὶ ἡμῶν, ἢ προσομιλεῖ

1085 σοφίας ἔνεγεν· πάσαισι μὲν ἔ-
παῦρον τόδε δὴ γένος ἐν πολλαῖς
εὐροῖς ἂν ἴσως,

καὶ ἀπόμασον τὸ γυναικῶν.

1090 καὶ Φημί βροτῶν, οἳ τινὲς εἰσιν
πάμπαν ἄπειροι, μὴδ' ἐφύτευσαν
παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
τῶν γεναιμένων.

οὐ μὲντ' αἴτεκνοι, δι' ἀπειροσύναν
 εἶθ' ἠδὲ βροτοῖς, εἶτ' ἀνιαρὸν
 παῖδες τελέθουσ', ἐχί τυχόντες,
 πολλῶν μόχθων ἀπέχονταμ.

1095

οἷσιν δὲ τέκνων ἐστὶν ἐν οἴκῳ
 γλυκερὸν βλάστημ', ἔσορῶ μελέτη
 κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον
 πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσὶ καλῶς,
 βιοτόν δ' ὅπως λείψουσὶ τέκνοις.

1100

ἔτι δ' ἐκ τέτων, εἶτ' ἐπὶ Φλαύροις,
 εἶτ' ἐπὶ χρηστοῖς
 μοχθήσει, τὸδ' ἔστιν ἀδηλον.

ἐν δὲ τὸ πάντων λοιπὸν ἤδη
 πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν
 καὶ δὴ γὰρ ἄλλῃς βιοτόν δ' εὖρον,
 σῶμά τ' ἐς ἤβην ἤλυθε τέκνων,

1105

χρηστοὶ τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσει
 δαίμων ἔτος, φρεσὸς ἐς Αἴδη
 θάνατος προφέρειν σώματα τέκνων.

1110

πῶς ἔν λυεὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις
 τήνδ' ἔτι λύτην ἀνιαροτάτην
 παιδῶν ἔνεκεν

θνητοῖσι θεὸς ἐπιβάλλειν;

1115

ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΜΗΔ. Φίλοι, πάλαί τοι προσμέ-
 νουσα τὴν τύχην

καρᾶδοκῶ τάκειθεν οἱ προβήσεται.
 καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
 στείχοντ' ὀπαδῶν, πνεῦμά τ' ἠρεθισμέ-
 νον.

δεικνυσιν ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ καινόν.

1120

D

ΑΓ-

ΑΓΓΕΛΟΣ. ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΑΓΓ. ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως
εἰργασμένη

Μήδεια, Φεῦγε, Φεῦγε, μήτε ναίαν
λιπῶσ' ἀπὴν, μήτ' ὄχρον πεδοσιβῆ.

ΜΗΔ. Τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγ-
χάνει Φυγῆς;

1125 ΑΓΓ. Ὀλώλειν ἢ τύραννος ἀετίως
κόρη,

Κρέων θ' ὁ Φύσας, Φαρμάκων τῶν σῶν
ὑπο.

ΜΗΔ. Κάλλιπον εἶπας μῦθον· ἐν
δ' εὐεργέταις
τολοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ.

ΑΓΓ. Τί φῆς; Φρονεῖς μὲν ὀρθά, καὶ
μαίνῃ, γύναι;

1130 ἦτις τυράννων ἐτίαν ἠκισμένη,
χαίρεις κλύεσσα, καὶ φοβῆ τὰ τοιάδε;

ΜΗΔ. Ἐχω τί καὶ γὰρ τοῖς γε σοῖς
ἐναντίον

λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχε, φίλος,
λέξον δ' ὅπως ἄλυντο· δις τόσον γὰρ ἂν

1135 τέρψαις ἡμᾶς, εἰ τεθναῖσι παγκάκως.

ΑΓΓ. Ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυ-
χος γονή

ζῆν πατρὶ καὶ παρῆλθε νυμφικὰς δόμους,
ἠδῆμεν, οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς,
δμῶες· δι' ὧτων δ' εὐθύς ἦν πολὺς λόγος,

1140 σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπέσασθαι τὸ
πρῖν.

κυνεῖ δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρρα
παῖ-

παίδων; ἐγὼ δὲ καὐτὸς, ἠδονῆς ὕπο,
 στέγας γυναικῶν ζῦν τέκνοις ἀμ' ἐσπόμην.
 δέσποινα δ', ἦν νῦν ἀντὶ σὲ θαυμάζομεν,
 πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ζυγαρίδα, 1145
 πρέθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
 ἔπειτα μέντοι πρὸ καλύψατ' ὄμματα,
 λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα,
 παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδας· πόσις δὲ
 σὸς

ὄργας ἀφῆρει καὶ νεάνιδος χόλον, 1150
 λέγων τάδ'· Οὐ μὴ δυσμενῆς ἔσῃ φίλοις,
 παῖσιν δὲ θυμῷ, καὶ πάλιν στρέψεις κάρτα,
 φίλος νομίζεσ', ἔσπερ' ἂν πόσις σέθεν·
 δέξῃ δὲ δῶρα, καὶ παραιτήσῃ πατρός
 Φυγὰς ἀφῆναι παισὶ τοῖσδ', ἐμὴν χάριν. 1155
 ἦ δ' ὡς ἐπέειδε κόσμον, ἐκ ἠέσχετο,
 ἀλλ' ἠέσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δό-
 μων
 μακρὰν ἀπέβαινε πατέρα καὶ παῖδας σέ-
 θεν,

λαβῆσα πέπλος ποικίλος ἠμπέσχετο·
 χρυσῆν τε θεῖσα σέφανον ἀμφίβοσρύχου, 1160
 λαμπρῶ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
 ἀψυχὸν εἰκὼ προσγελῶσα σώματος·
 κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων, διέρχεται
 στέγας, ἀβρὸν βαίνουσα παλλευκῶ ποδί,
 δώροισι ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάνις 1165
 τένοντ' ἐς ὄρθον ὄμμασι σιοπεμένη·
 τὸν δένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν.
 χροιάν γὰρ ἀλλάξασα, λεχρία πάλιν
 χωρεῖ, τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνας
 θρόνοισιν ἔμπροσθα, μὴ χαμαὶ πεσεῖν. 1170

καὶ

- καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά πε
ἢ Πανὸς ὄργαις, ἢ τινος θεῶν μολεῖν,
ἀνώλολυξε, πρὶν γ' ὄρᾳ διαίτομα
χωρῆντα λευκὸν ἀφρόν, ὀμμάτων τ' ἀπο
1175 κόρας σρέφουσιν, αἷμά τ' ἐκ ἐνὸν χροί-
εῖτ' ἀντίμολπον ἦεν ὀλολυγῆς μέγαν
κωκυτόν. εὐθύς δ' ἡ μὲν ἐς πατρὸς δό-
μους
ᾤρησεν, ἡ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
Φρασσα νόμφης ξυμφοραῖν· ἀπασα δὲ
1180 στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
ἦδη δ' ἀνέλικον κῶλον, ἐκπλέθρε δρόμε
ταχύς βαδισῆς τερμόνων ἀνθήπτει· ἀν-
ἡ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὀμματος
δεινὸν σναῶζασ' ἡ τάλαν ἠγείρετο.
1185 διπλῆν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο.
χρυσῆς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος
θαυμαστὸν ἴει νόημα παμφάγος πυρός·
πέπλοι δὲ λεπτοί, σῶν τέκνων δωρηματα,
λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
1190 Φεύγει δ' ἀνασᾶσ' ἐκ θρόνων πυρεμένη,
σεῖσσα χαίτην κρατὰ τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
ῥήψαι θέλωσα σέφανον· ἀλλ' ἀραρότως
ζύνδεσμα χρυσὸς εἶχε· πῦρ δ', ἐπεὶ κί-
μην
ἔσεισε, μάλλον, δίς τόσως τ' ἐλαμπετο.
1195 πιτνεῖ δ' ἐς ἕδας ξυμφοραῖν νικαμένη,
πλὴν τῶ τεκόντι, κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν.
οὐτ' ὀμμάτων γὰρ δήλος ἦν καταστάσις,
οὐτ' εὐφρῆς πρόσωπον· αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
ἔταξε κρατὸς, ξυμπεφυρμένον πυρὶ·
1200 σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων, ὥστε πεύκινον δάκρυ,
γνα-

γναθμοῖς ἀδήλοισ Φαρμάκων ἀπέββεν·
 δεινὸν δέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θίγγεν
 νεκρῶ· τύχην γὰρ εἶχομεν διδάσκαλον.
 πατὴρ δ' ὁ τλήμων, συμφορᾶς ἀγνωσία,
 ἄφνω προσελθὼν δῶμα, προσπίπτει 1205
 νεκρῶ·

ἄμωξε δ' εὐθύς, καὶ περιπτύξας χέρας
 κινεῖ, προσαυθὼν τοιαύτ'· ὦ δύστηνε πάϊ,
 τίς σ' ᾧδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσε;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ἄφανόν σέθεν
 τίθησιν; οἶμοι, ξυνθάναμι σοι, τέκνον. 1210
 ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
 κρήζων γεραιὸν ἐξανασηῆσαι δέμας,
 προσείχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης,
 λεπτοῖσι πέπλοις· δεινὰ δ' ἦν παλαιό-
 ματα·

ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξανασηῆσαι γόνυ, 1215
 ἢ δ' ἀντελάζετ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
 σάρκας γεραιᾶς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
 χρόνω δ' ἀπέσβη, καὶ μεθ' ἧχ' ὁ δύσμο-
 ρος

ψυχὴν· κακῆ γὰρ ἐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
 κεύνται δὲ νεκροὶ, πᾶσι τε καὶ γέρον πα- 1220
 τῆς,

πέλας· ποσεινὴ δακρυόισι συμφορᾶ.
 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδῶν ἔσω λόγῃ·
 γνώσει γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποσροφῆν.
 τὰ θνητὰ δ' ἐ νῦν πρῶτον ἠγῆμα σιαν,
 οὐδ' ἂν τρέσας εἶπομι, τὸς σοφὸς βρο- 1225
 τῶν

δοκῶντας εἶναι, καὶ μεριμνητὰς λόγων,
 τότες μεγίστην μῶριαν ὀφλισκάνειν.

θνη-

Διητῶν γὰρ ἐδείς ἐσιν εὐδαίμων φύσει·
 ὄλβε δ' ἐπιβρύεντος, εὐτυχέστερος
 1230 ἄλλε γένοιτ' ἂν ἄλλος, ὄλβιος δ' ἂν ἔ.

ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡ. Ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῆδ'
 ἐν ἡμέρᾳ

κακὰ ξυνάψεν ἐνδίκως Ἰάσονι.
 ὦ τλῆμον, ὡς σε συμφορᾶν οἰκτείρομεν,
 κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς Αἴδα πύλας
 1235 οἴχη γάμων ἑκατι τῶν Ἰάσονος.

ΜΗΔ. Φίλαμ, δέδοκται τῆργον ὡς
 τάχιζά μοι
 παῖδας κτανέση, τῆσδ' ἀφορμαῖθαι
 χθονός,

καὶ μὴ σχολὴν ἀγασσαν, ἐκδῆναί τέναα
 ἄλλη Φονεύσαι δυσμενεστέρα χερσί.

1240 αἰλ' εἴ, ὀπλίζε, καρδία. τί μέλλομεν,
 τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πρᾶσσειν κακὰ;
 αἴγ', ὦ τάλαινα χεῖρ ἐμή, λάβε ξίφος,
 λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρᾶν βίβ,
 καὶ μὴ κακιδῆς, μὴδ' ἀναμνηδῆς τέκ-
 νων,

1245 ὡς φίλταθ', ὡς σφ' ἔτικτες· ἀλλὰ τήν-
 δε γε

λαθῆ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν,
 κᾶπειτα θρήνει. καὶ γὰρ εἰ κτείνεις
 σφ', ὅμως
 φίλοι γ' ἔφυσαν, δυσυχῆς δ' ἐγὼ γυνή.

ΧΟΡΟΣ. (Δύω Παιῖδες ἐνδοθεν.)

ΧΟΡ. Ἰὼ Γᾶ τε, καὶ παμφραῖς
 590 Φῆ.

ἀκτὶς Ἐελίε, κατίδεται, 1250

ἴδετε τὰν ὀλομένηαν

γυναῖκα, πρὶν Φονίαν

τέκνοις προσβαλεῖν χεῖρ' αὐτοκτόνον·

σᾶς γὰρ χρυσέας ἀπο

γενᾶς ἐβλασεν· θεῶ δ' 1255

αἶμα πιτνέει φόβος ὑπ' ἀνέρων.

ἀλλ' ἄ νιν, ὦ Φάος διογενὲς, κάτειργε,

κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων Φονίαν

τάλαιαν τ' ἔρηννυν ὑπ' ἀλασφόρων.

μάταν μύχθος ἔρρει τέκνων, -άντις. 1260

μάταν ἄρα γένος Φίλιον

ἔτεκες, ὦ κυανεῶν

λιπέσα Συμπληγάδων

πετραῶν ἀξενωτάταν εἰσβολᾶν.

δειλαία, τί σοι φρενῶν 1265

βαρὺς χόλος προσπιτνέει,

καὶ δυσμενὲς Φόνος ἀμείβεται;

χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματ'·

ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταισι συνω-

δὰ θεόθεν πιτνέει ἐπὶ δόμοις ἄχη. 1270

ΠΑΙΣ. Α. Οἶμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω

μητρὸς χέρας;

ΠΑΙΣ. Β. Οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ'·

ὀλύμεθα γάρ.

ΧΟΡ. Ἀίχμεις βοᾶν; αἰχμεις τέκνων;

ἰὼ τλαῖμον, ἰὼ κακοτυχὲς γυναί.

παρέλθω δόμοις; ἀρῆξαι Φόνον 1275

δο-

δοκεῖ μοι τέκνοις.

ΠΑΙΔΕΣ. Ναί, πρὸς θεῶν, ἀρῆξαι,
 ἐν δέοντι γάρ·
 ὡς ἐγγυὸς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀρνύων ζίφους.

ΧΟΡ. Τάλαν, ὡς ἄρ' ἴδα πέτρος,
 ἢ σί-

1280 δαρος, αἴτις τέκνων, ὧν ἔτεκες,
 ἀροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς.
 μίαν δὴ κλύω τῶν πάρος γυναικῶν
 ἐν φίλοις χεῖρα βαλεῖν τέκνοις.

1285 Ἰνώ μανεύσταν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἠ Διὸς
 δάμαρ νη ἐξέπεμψε δαυμάτων ἀλλή·
 πιτνεῖ δ' αἰ τάλαν ἐς ἄλμαν, φόνος
 τέκνων δυσσεβεῖ,

1290 αἰκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,
 δυοῖν τὲ παῖδων ξυνθανῆσ', ἀπόλλυται.
 τί δὴ ποτ' ἐν γένοιτ' ἂν ἔτι δευρόν;
 ὧ γυναικῶν λέχος πολύπονον,
 ὅσα δὴ βροτοῖς ἐρεξας ἤδη κακῶ.

ΙΛΣΩΝ. ΧΟΡΟΣ.

ΙΑΣ. Γυναῖκες, αἰ τῆσδ' ἐγγυὸς ἔ-
 σατε σέγης,

1295 ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δεινὴ εἰργασμένη
 Μήδεια τοῖσδέ γ', ἢ μεδέσθηκεν φυγῇ;
 δεῖ γάρ νυν ἦτοι γῆς σφε κρυφθῆναι καίτω,
 ἢ πτηνὸν ἄρα σῶμ' ἐς αἰθέρος βάλδος,
 εἰ μὴ τυράννων δάμασιν δώσει δίκην.

1300 πέποιθ', ἀποκτείνασα κοιράνας χθονός,
 αἰθῶος αὐτῇ τῶνδε Θεύξομαι δόμων;
 ἀλλ' ἔ γάρ αὐτῆς φροντίδ', ὡς τέκνων,
 ἔχω.

κεί-

κείνην μὲν, ἔς ἔδρασαν, ἔρξῃσιν κακῶς·
 ἐμῶν δὲ παίδων ἤλθον ἐκπῶσαι βίον,
 μή μοι τι δράσασ' οἱ προσήκοντες γένοι,
 μητρῶν ἐκπράσσοντες ἀνόσιον Φόνον.

1305

ΧΟΡ, ὦ τλήμων, ἐκ οἴδ' οἱ κακῶν
 ἐλήλυθας,

Ἰάσον· εἰ γὰρ τέσδ' ἂν ἐφθέγγω λόγους.

ΙΑΣ. Τί δ' ἐστίν; ἤπε καὶ μ' ἀποκτεῖ-
 ναι θέλεις;

ΧΟΡ· Παῖδες τεθνήασι χειρὶ μητρῶα
 σέθεν.

ΙΑΣ. Οἴμοι τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώ- 1310
 λησας, γυναί.

ΧΟΡ· Ὄς ἐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων
 φροντίζε δή.

ΙΑΣ. Πῶ γὰρ νῦν ἔκτειν', ἐντὸς, ἢ
 ἔωθεν δόμων;

ΧΟΡ· Πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων
 ὄψεαι Φόνον.

ΙΑΣ. Χαλᾶτε κληῖδας ὡς τάχιστα,
 πρόσπολοι·

ἐκλύεθ' ἄρμῆς, ὡς ἴδω διπλῆν κακόν, 1315
 τῆς μὲν θανόντας, τήν δὲ τίσομαι Φόνω.

ΜΗΔΕΙΑ. ΙΑΣΩΝ. ΧΟΡΟΣ.

ΜΗΔ. Τί τάςδε κινεῖς κἀναμοχ-
 λεύεις πύλας,

νεκρὰς ἐρευνῶν, καὶ μὲ τήν εἰργασμένην;
 παύσαι πόνε τῶδ' εἰδ' ἐμῆ χρεῖαν ἔχεις,
 λέγ' εἰ τι βέλει· χειρὶ δ' εἴ ψεύσεις 1320
 ποτέ·

τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατήρ
 δίδω-

δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.

ΙΑΣ. ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθρῆς
γύναι

θεοῖς τε, καὶ μοι, παντί τ' ἀνθρώπων
γένεσ,

1325 ἥ τις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ζήφος
ἔτλης, τεκῆσα, καὶ μ' ἀπαῖδ' ἀπώλεσας·
καὶ ταῦτα θρασάσ', ἠλίον τε προσβλέ-
πεις,
καὶ γαῖαν, ἔργον τλάσασα δυσσεβέσασ-
τον.

1330 ὄλοι· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότε ἔφρονῶν,
ὅτ' ἐκ δόμων σε βαρεβέρετ' ἀπόχθονός
Ἑλλήν' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
πατρός τε καὶ γῆς προδότῃν, ἣ σ' ἐθρέ-
ψατο.

1335 τὸν σὸν δ' αἰάσασ' εἰς ἔμ' ἔστησαν θεοί.
κτανῆσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέσειον,
τὸ καλλιπρωρον εἰσέβης Ἀργεῖς σκάφος.
ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε· νυμφευθεῖσα δὲ
παρ' ἀνδρῶν τῶνδε, καὶ τεκῆσά μοι τέκνα,
εὐνῆς ἑκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.

1340 οὐκ ἔστιν ἢ τις τῆτ' ἀν' Ἑλληνίς γυνή
ἔτλη πόθ', ὣν γε πρόσθεν ἤξιεν ἐγὼ
γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρόν, ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
λέαναν, ἔγυναικα, τῆς Τυρσηνίδος
Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
ἀλλ' ἔγάρ ἂν σε μυρίοις ἀνείδουσι

1345 δάκομι· τοιῶνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος.
ἔρξ', αἰσχροποιέ, καὶ τέκνων μισοφόνε.
ἐμοὶ δὲ τὸ ἐμὸν δαίμον αἰάσεν πάρα,
ὅς ἔτε λέκτρων νεογάμων ἀήσομαι,

οὐ παῖδας, ἔς ἔφουσα κἀξεθρεψάμην,
ἔξω προσιπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπόλεσα. 1350

ΜΗΔ. Μάικραν γ' αὖν ἐξέτεινα τοῖσδ'
ἐναντία

λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίσατο
οἷ' ἐξ ἐμῆ πέπονθας, οἶά τ' εἰργάσω.
σύ δ' ἐκ ἐμελλες τὰμ' ἀτιμάσας λέχη,
τερπνὸν διάξεν βίοτον, ἐγγελῶν ἐμοί, 1355
οὐδ' ἢ τύραννος, ἔθ' ὁ σοὶ προσθεῖς
γάμους

Κρέων ἀνατεί τῆσδ' ἐμ' ἐμβαλεῖν χθονός.
πρὸς ταῦτα, καὶ Λέαναν, εἰ βέλει, κάλει,
καὶ Σκύλλαν, ἢ Τύρσηνὸν ὤκησε σπέος.
τῆσ ἧς γὰρ, ὡς χρεὴ καρδίας ἀνθήψα. 2360
μην.

ΙΑΣ. Καυτὴ γε λυπῆ, καὶ κακῶν
κοινωνός εἶ.

ΜΗΔ. Σάφ' ἴδι· λυεῖ δ' ἄλγος, ἦν
σύ μὴ γελᾷς.

ΙΑΣ. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐ-
κύρσατε.

ΜΗΔ. ὦ παῖδες, ὡς ὠλεσθε πα-
τράα νόσω.

ΙΑΣ. Οὐ τοίνυν ἢ μὴ δεξιά σφ' ἀ- 1365
πώλεσεν.

ΜΗΔ. Ἄλλ' ὕβρις, οἳ τε σοὶ νεοδμη-
τες γάμοι.

ΙΑΣ. Λέχους σφ' ἐγ' ἠξίωσας ἔνεκα
κτανεῖν;

ΜΗΔ. Σμικρὸν γυναῖκί πῆμα τῶτ'
εἶναί δοκεῖς;

ΙΑΣ.

- ΙΑΣ. Ἦτις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ'
 ἐστὶν κακά.
- 1370 ΜΗΔ. Οἶδ' ἐκέτ' εἰσί· τῆτο γάρ σε
 δήζεται.
- ΙΑΣ. Οἶδ' εἰσὶν, αἶμοι, σῶ κάρα
 μιάσφορες.
- ΜΗΔ. Ἴσασι, ὅστις ἤρξε πημονῆς,
 θεοί.
- ΙΑΣ. Ἴσασι δῆτα σὴν γ' ἀπόπτυσεν
 Φρένα,
- ΜΗΔ. Στυγῇ πικράν δὲ βάζειν ἐχ-
 θαίρω σέθεν.
- 1375 ΙΑΣ. Καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥάδιοι δ' ἀ-
 παλλαγαί.
- ΜΗΔ. Πῶς ἐν; τί δράσω, κάρτα
 γὰρ καὶ γῶ θέλω.
- ΙΑΣ. Θάψαι νεκρὸς μοι τέσδε, καὶ
 κλαύσαι πάρες.
- ΜΗΔ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφᾶς τῆδ' ἐγὼ
 θάψω χερί,
 Φέρσο' ἐς Ἴσρας τέμενος Ἀικαίᾳς θεῶ,
 1380 ὡς μή τις αὐτὸς πολεμίων καθυβρίση,
 τύμβος ἀνασπῶν. γῆ δὲ τῆδε Σισύφῃ
 σεμνὴν ἐορτὴν καὶ τέλη προσάφομεν
 τολοπιόν, ἀντὶ τῆδε δυσσεβῆς Φόνος.
 αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθεῖος,
- 1385 Δίγεις ξυνοικήσσοι τῶ Πανδίοινοσ.
 σὺ δ', ὡσπερ εἰκὸς, κατθανῆ κακὸς κα-
 κῶσ,
- Ἄργεσ κάρτα σὸν λειψάνα πεπληγμένος,
 πικρὰς τελευταῖσ τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων.

ΙΑΣ. Ἄλλὰ σ' Ἐρινύς ὀλέσει τέ-
νων

Φονία τε Δίκη.

1390

ΜΗΔ. Τίς δὲ κλύει σε θεὸς ἢ
δαίμων,

τῷ ψευδῶν καὶ ξηναπάτα;

ΙΑΣ. Φεῦ, Φεῦ, μισαρά καὶ παιδ-
ελέτορ.

ΜΗΔ. Στέχε πρὸς οἴκον, καὶ θάπτ' ἄλοχον.

ΙΑΣ. Στείχω δισσῶν ἄμωρος τέ-
νων.

1395

ΜΗΔ. Οὐτῶ θεήναι γηράς σε μένει.

ΙΑΣ. ὦ τέκνα φίλτατα.

ΜΗΔ. Μητρί γε, σοὶ δ' ἔ.

ΙΑΣ. Κεῖται ἔκτας;

ΜΗΔ. Σέ γε πημαίνεσ'.

1400

ΙΑΣ. ὦ μοι φίλιε χερίζω σώματος
παίδων ὁ τάλας προσπτύξαδάμ.

ΜΗΔ. Νῦν σφε προσαιδᾶς, νῦν
αἰσπάζη,

τότ' ἀπώσαίμενος.

ΙΑΣ. Δός μοι, πρὸς θεῶν,

1405

μαλακῆ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.

ΜΗΔ. Οὐκ ἔτι μάτην λόγος ἔρ-
ρίπται.

ΙΑΣ. Ζεῦ, τὰ δ' ἀκείεις, ὡς ἀπ-
ελαυνομεθ'.

αἶά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μισαράς
καὶ παιδοφόνος τῆσδε λεαίνης;

1410

ἀλλ' ὅποσον γέν πύρα, καὶ δύναμα,
τάδε καὶ θεῶν, καὶ παιδοαἰζώ,

μαρ.

μαρτυρόμενος δαίμονας, ὡς μοι
 τέκν' αποκτείνασ', αποκωλύεις
 1415 ψαῦσά τε χερσῶν, θάψαι τε νεκρῶς,
 οὐς μὴ ποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον
 ἐκ σὲ φθιμένους ἐπιδέδαι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Πολλῶν ταμίαις Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραινέσι θεοῖ·
 1420 καὶ τὰ δοκηθέντ' ἐν ἑτελέδῃ,
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πέρον εὖρε θεός.
 τσιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

IN MEDEAM NOTAE.

V. 4. Mallem μήτ' ἔρετωῶσα.

II. Legitur vulgo ἀνδάνεσα μὲν Φυγῆ πολί-
τῶν, ὧν ἀΦίκετο χθόνα, absque ullo seniu. Om-
nino scribendum πολίτας. Constructio est: ἀνδάνεσα
μὲν πολίτας, ὧν χθόνα ἀΦίκετο Φυγῆ. Id est, ἐν
τῇ Φυγῆ, seu Φυγᾶς ἔσα. ἀνδάνω cum quarto ca-
sū constructum adnotatum ad Or. 1633. Diversimo-
de ab eruditis tentatus hic locus, irrito conamine
plerisque fraudi fuit vox Φυγῆ perperam ad ἀνδάνη-
σα relata, quum verbo ἀΦίκετο iungi debeat. ἀΦί-
κετο Φυγῆ, vt infra 937. ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν
Φυγῆ. (Beckius V. C. legit πολίταις. Notabitur enim
diuersitas recensionis Beckianae, recentissimae illius
et optimae.)

14. γίγνεται. Vbicunque in hoc dramate oc-
currunt verba γίγνομαι & γιγνώσκω, semper cum
duplici γ scripta sunt, quae procul dubio genuina
et antiquior scriptura est. Quum fabulam hanc, Phoe-
nissas et Hippolytum ad membranas Regias confer-
rem, memini obseruare in iis verba ista vnico γ fere
perpetuo scripta esse, ita vt atramento parfisse vide-
atur librarius, vt ait Eustathius ad Homerum p. 1722.
vbi ex Heraclide horum verborum orthographiam ad-
struit. Reuocanda haec vbique in accurata Tragicor-
um editione, quod et me plus semel neglixisse poe-
nitet.

18. Ιάσων. Sic Membr. & Editiones Floren-
na et Aldina. Recentiorum Ιήσων mendosum est.

21. ἀνακαλεῖ δὲ δεξιὰς πίσιν μεγίστην. Scri-
pturam hanc merito praeferebat amicus Musgrauii,
quam

quam in membranis nostris reperisset Vir clarissimus, si eas inspexisset. δεξιᾶς perspicue exhibent περισπωμένως, absque comitate: distinctiones in illo codice satis accurate obseruatae. Eaedem mox v. 24. ἀλγηδόσι habent, licet ἀλγηδόνι ex iis enotauerit, qui codicem contulit. Hominis illius operas intercedente pretio si conduxit doctissimus Britannus, bona numerorum parte fraudatus fuit.

37. μή τι βελεύση νέον. Ianus Lascaris edidit κακόν, vt procul dubio scriptum reperit in suo codice, sed e glossmate. Vide Markland ad Supplices, 1032.

39. ἐγῶδ'α, vna voce sic scriptum in membr. et excusum in Florent. editione, vt apud nostrum vulgo Phoeniss. 728. & scribendum etiam in Soph. Oed. Col. 453. Vide H. Stephani *Tractatum de Orthographia*, nobis ad Or. 617. laudatum. δευμάνω τε *ιιι*. Sic. Membr. et Florent. Editio, non δέ.

40. Vulgo post hunc versum perquam absurde huc retractus legitur versus 382. quem semel tantum suo loco posuit Poëta. Spurious et manifesto additios versus, ne uncis quidem inclusos, textus noster exhibebit, quem ita emendatum esse cupimus, vt sani iudicii lectorem perpauca in eo morentur aut offendant. Tales ineptias, satis erit in notis monuisse, ceteras editiones hucusque retinuisse.

56. οἱ eliditur in μοί, σοί, τοί. Soph. Trachin. 736.

ὦ μήτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην.
id est σοί — ibid. 1203.

εἰ δέ μή, μενῶ σ' ἐγῶ,
Καὶ νέροθεν ὦν, ἀραιὸς εἰσαεὶ βαρύς.

Nostr. Androm. 427. Iphig. A. 819.

Μυμιδόνας ἰσχωῶν, οἱ, μ' αἰὲ προσκείμενοι,
λέγασ' Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν;

Plura exempla proferre in re certissima inutile est, quam in dubium vocauisse miror Marklandum ad Suppl. 327. & 786. & ad Iphig. A. 491. vbi eadem, quae hic, constructio. Exemplum e Sophocle citauit ad

Leo-

Leonidae Tar. Epigr. LVIII. At etſi in hoc verſu μοι ἰπῆλθε ſit, in ſequenti tamen ſcribere potuit Poeta μολῶσεν δεῦρο, quod, Muſgrauio e duobus codicibus enotatum, genuinum eſſe reor. Vide quae notaui ad Prom. 217. Vulgatam tamen, quam exhibent membr. et Laſcaris, retinui.

59. ζῆλῶ σε. Formulam negandi bene ominatam illuſtrat Valkenarius ad Phoeniſſ. 406. vbi tamen εὖ πράσσει non eo ſenſu, quo doctiſſimus enarrator, ceperim. Quin cum eo ſentiam, facit ſequens particula δέ, pro γὰρ ibi poſita. Eam ille abeſſe mallet, quam ſuae interpretationi non fauere animaduertit.

66. εἰ δοκῶν κλύειν. *Simulans me non audire.* De hac poteſtate verbi δοκῆν vide Valkenarium ad Hippol. 462. Aeſchyl. Prom. 385.

κέρδιον εὖ φρονῶντα μὴ δοκῆν φρονεῖν. *Utiſſimum eſt recte ſapientem ſe ſapere diſſimulare.*
80. Καὶ σίγα λόγον. Sic membr. et Florentina editio. In Aldina λόγος.

86. Hic verſus nec emendatione, nec explicatione indigere mihi videtur, ſed litura: ſpurius eſt et addititius. Siue Euripidis ſit ex alio dramate, ſiue alius auctoris, in textum illatus eſt ex ora libri, cui adlitus fuerat a diligenti quodam Poetarum lectore, qui mos erat illius aevi, quo ſcripti ſunt vetuſtiſſimi qui nunc extant codices. Profecto abſque eo verſu optime procedit ſententia.

ἀρτι γιγνώσκεις τόδε,
ὡς πᾶς τις αὐτὸν τῷ πέλας μᾶλλον Φιλεῖ,
εἰ τὰςδε γ' εὐνῆς ἐνεὶ εἰς ἐξέργει πατῆρ;
εἰ hic eſt pro ἐπεὶ. ἀρτι, ἐπεὶ τὴν τῷ νέε γαμῆ ἡδονὴν πατῆρ μᾶλλον τῶν παίδων ἐξέργει, γιγνώσκεις τόδε, ὡς πᾶς τις — quaſi diceret: An, ut hoc deum intelligeres, unumquemque ſeipſum magis quam propinquum diligere, neceſſe erat, ut Iaſonem videres liberis ſuis voluptatem noui coniugii praeferentem? Huc forte reſpexit Terentius in Andria II. 5.

„Verum illud verbum eſt, vulgo quod dici ſolet,
„omnes ſibi malle melius eſſe, quam alteri.“

88. *δωμάτων εσω*. Sic membr. et Lascaris. In Aldina minus bene *εισω*. Vide notata ad Prom. 478. et S. Th. 234.

89. *σύ δ'* — Sic Florent. editio, recte. Aldus *σύ δ'* —

92. *τοῖς δ'* cum *ταυραχμῆν* iungendum, non cum *δρασσεῖσαν*. Infra 191. *ἀποταυρεται* *δμοσίν*.

105. *δῆλον δ' ἀρχῆς ἐξαίρομενον*. Codicum et Florent. editionis lectionem, Aldina non paulo concinniozem, reuocavi. Quoad sensum perinde est, scribas *ἐξ ἀρχῆς αἰρούμενον*, an *ἀρχῆς ἐξαίρομενον*. Sed quoad anapaestici versus structuram multum interest.

110. Basis est anapaestica. Vulgo *αῖ* bis tantum, pro quo *ε* in membranis quater positum. Has interiectiones pro lubitu commutarunt librarii. In Hippol. 209. ubi editiones *ε* *ε* praeferunt, membr. *αῖ αῖ* exhibent. Eadem diuersitas obseruata in Androm. 1185, ubi melius scriptum fuisset *αῖ αῖ, ὦ παῖ*, recisis duabus uoculis *ε* *ε*, ut monometer esset anapaestica.

122. *τὸ δ' ἀρ' εἰθίσθαι*. Sic omnino legendum, non, ut vulgo, *τὸ γάρ*. Particulam aduerfatiuam *δὲ* sensus requirit. In membr. uoculae *γάρ* superscripta glossa, *ἀντὶ τῆ δὲ*. Sed nunquam *γάρ* significationem particulae *δὲ* induit. Rursus exploratum est, multis in locis *γάρ* pro *γ' ἀρ*, vel *δ' ἀρ* librariorum culpa legi. In Soph. Philoct. 161. legendum *πῆ δ' ἀρ' ὁ πλῆμων αὐτὸς ἀπεσιν*; in Oed. Col. 985. *ἀλλ' ἐν γ' ἀρ' ἐν ἔξοιδα*. Vtrobique vulgo *γάρ* legitur. In El. 930. vereor ut *γάρ* rectum sit. Mallem sane *τῆ δ' ἀρ' ἀνθρώπων ποτ' ἦν*; Mox v. 125. non minus certa emendatione scripsi *ὄχυρῶς γ' εἶη*, si non magnifice, iuro saltem: vim suam *γ* ibi exserente, et minime otioso. Vulgo legitur *ὄχυρῶς τ' εἶη. γε, τε*, *δὲ* millies commutata, in quibus quid sensus et ratio linguae poscant, absque codicum respectu, dispiciendum.

125. (Commata deleuit Beckius)

128. τὰ δ' ὑπερβάλλοντ' ἐδένα καιρὸν δύναται
 θνητοῖς. Perperam haec vulgo accipiuntur. Sub-
 ditur verbum παρέχειν, aut simile quid, καιρὸν non
 tempus, sed opportunitatem significat. Exaggerata
 quidem sententia; sed is est, quem dico, Graeco-
 rum sensus. Doricas formas in impressis receptas non
 agnoscunt membranae in his anapaestis.

140. (Pro λέιτρα τυρ. Beck. l. δῶμα τυρ.)

145. (Beck: τί δέ μοι ζ.)

157. τί σοι ποτὲ τᾶς ἀπλάξῃ. Sic membr.
 recte. Lascaris, τίς σοι ποτὲ — τι & τίς saepe
 commutari obseruatum ad S. Th. 299.

157. κείνω λίαν μὴ χαράσῃ. Vulgo, reclamante
 metro et prauo sensu, κείνω τὸδε μὴ χαράσῃ. In mem-
 br. negatio omīssa, et verbo adscripta interpretatio,
 λογίζῃ. Neutiquam flagitare potest Chorus, vt Medea
 marito non irascatur, sed ne nimis succenseat, suadet,
 μὴ λίαν χαράσῃ, vt infra, μὴ λίαν τάνῃ. μήθ' οἷς
 ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, vt ait Chorus ad Electram
 apud Soph. 177. Mox optima est scriptura, Ζεὺς
 σοι τὸδε συνδιᾶσει, quae ne mutetur, metrum ob-
 stat. συνδιᾶσει, quod suadet Musgrauius, & membr.
 exhibent, non admittit versus, qui dimeter est anapaes-
 ticus brachycatal. δικάζω, ἐνδικάζω, συνδικάζω
 vlciscendi etiam notione vsurpantur. Soph. Oed.
 T. 1214. δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαυ τεκνῶν-
 τα καὶ τεκνέμενον. Vbi recte exponas vlciscitur.
 Noster El. 1101.

εἰ δ' ἀμείβεταί

Φόνον δικάζων Φόνος, ἀποικτενῶ σ' ἐγώ.

Suppl. 156. et 1221. vbi Minerva sic ait:

παισὶ δ' Ἀργείων λέγω,

πορθήσεθ' ἠβήσαντες Ἰσμηνὲ πᾶσιν,

πατέρων θανόντων ἐνδικάζοντες Φόνον.

vlciscens caedem. Hic sensus est: in vlciscenda hac
 iniuria Iupiter ipse tibi feret opem. τὸδε praestant
 membr. et Florent. editio; in qua συνδιᾶσει. V. 160.
 συνῆταν ob metrum, non συνέταν scribendum.

172. ἐν τινι μικρῶ. Sic membr. & Lascaris,

Vul.

Vulgatum quidem *σμικρῶ* in metrum non peccat, sed versus minus concinnum facit.

179. Sagaciter coniecit Vir excellentis ingenii, cui plurimas in Euripidem emendationes praestantissimas, et elegantem de Babrii fabularum reliquiis dissertationem debemus, Th. Tyrwhitt, nutricis personam, quae vulgo huic versui praefigitur, delendam esse. Abest a membr. in quibus *μή μοι* minus bene scriptum.

184. *σπεῦσαι, festina.* Sic bene membranae.

216. *κλῆδ' ἀπέραντον.* Retinenda omnino haec codicum et editionum lectio. Glossa in membr. *τὴν δυσχερῆ πρὸς τὸ περᾶσθαι*, vere, de Bosporo Thracio. Lepidus est Heathius textum ex interpretum versionibus constituens. Supra *ρύχιον* valet *δυτικὴν*, *occidentale mare*, respectu Colchidis. Sic exponitur etiam illa vox in Persis 948.

218. *οἶδα γὰρ πολλὰς βροτῶν* — Aliquid in his ὑπελον. Musgravius non amplector emendationem, quae prioribus doctissimi Viri cogitationibus praestantior non est. Heathio nemo melius locum hunc tractavit, cuius tamen explicatio non vsquequaque mihi satisfacit. Statuitur oppositio inter eos, qui factis gloriam consequuntur, et eos qui ob desidiā contemnuntur. In priori membro distingui iterum & sibi inuicem opponi debere nemo non sentit, *τὰς μὲν ὀμμάτων ἄπο*, & *τὰς δ' ἐν θυγαίσις*. Sed quaenam sit & in quo consistat illa oppositio, id non adeo perspicuum est. Si *τὰς ὀμμάτων ἄπο* cum Heathio veritas, *procul ab oculis hominum remotos et abditos*, id est, vt opinor, *domi latentis*, nulla iam inter istos, & alterius membri *desides*, oppositio. Quovis autem modo veritas, vix aliqua oppositio erit inter istos *a conspectu remotos*, et *τὰς ἐν θυγαίσις*. Si quis enim a conspectu meo se prorsus submovit, quid mea interest domine ille lateat, an centum a me millibus absit? & qui ἐν θυγαίσις est, is etiam est *ἄπο ὀμμάτων*. Mendam in praepositione latere manifestum est, nec dubito quin scribi de-

debeat *ὀμμάτων ἐπι*, qua ratione omnia plana et perspicua fiunt. Qui, florente Atheniensium statu, ad publica se conferebant negotia, eorum hominum duplex erat genus. Alii, ut erant demagogi plerique, forum, ubi plurimum eloquio et audacia valebant, non deserebant, & semper *in civium conspectu*, *ὀμμάτων ἐπι*, debebant: alii, manu quam lingua promptiores, classibus exercitibusque praeerant, *procul ab urbe*, *ἐν θυραίοις*, rem gerentes. Vtrisque merito opponuntur, qui, forensibus et castrensibus artibus posthabitis, sibi ipsis vivebant, nihil praeter suum negotium agentes, et in publicum quam minime prodibant. Eiusmodi homines, licet omnium saepe sapientissimi, in republica vulgo contemni solebant, et ut inertes traducebantur. Cur? quia *δίη ἐκ ἐνεσιν ὀφθαλμοῖς βροτῶν*. — Hic est loci sensus, & orationis nexus. *ἐπι* cum genio *coram* significat: *ἐπι πολλῶν*, *coram multis*: *ἐπ' ὀμμάτων*, *in conspectu*. *ἐπι* et *ἀπό*, praesertim in fine versus, facile commutari potuerunt. In membr. scriptum *ὀμμάτων τ' ἀπο*.

231. Vulgo legitur *πάντα γινώσκων καλῶς*. Alii aliter emendant: scribo *καλά*. In quo situm erat ut bona omnia experiret. *ἐν ᾧ πᾶσ' ἐγὼ ἔσωζόμην* ut ait Tecmessa apud Sophoclem, Aj. 519.

237. In membr. *καὶ γὰρ τῆτ' ἀλγιον κακόν*, omisso vocula *ἔτ'*, quam subministrat Florent. editio, in qua male *τῆδ'*. Placet mihi lectio prae vulgata *τῆτό γ' ἀλγιον*.

249. *πρὸς φίλον τιν'*. Sic membr. & Lascaris. Vulgo *φίλων*.

255. *αὐτός*. In membr. *αὐτός* et superscripta glossa *ὁ*. Olim in textum erat *αὐτός* et glossa *ὁ αὐτός*. Formam hanc Atticam saepe oblitteratam fuisse iam alii monuerunt.

260. *ἐχὶ συγγενῆ*. Sic membr. & Lascaris. Vulgo minus bene *ἐδέ*.

270. *δράσω τὰδ'*. Id est, *σιγήσομαι*, ut 926. *θαρ*.

Φαρσήσω: 1018. οἶσω. Membr. et Lascaris perperam δρᾶσον.

283. Membr. et Lascaris, εἰρήσομαι. In illis praeterea, καὶ καιῶς λεγασ' ὅμως. In alio forte codice πράσσο' reperietur. Sed quouis praeoptato, nihil in istis video praeter verba, quibus complectur versus. In Or. 679. Chorus ait:

καὶ γὰρ σ' ἰνῶμαι, καὶ γυνή περ εἶσ' ὅμως.
Hic vellem:

εἰρήσομαι δὲ, καὶ ξένη περ εἶσ' ὅμος.
Peregrinae non idem ius erat, quod civi, non eadem loquendi libertas.

285. εἰδὲν δὲ παραμπέχειν λόγος. Optima haec membr. et Florent. codicis lectio non adnotari solum, sed in textum recipi debebat, amoto mendoso περιαμπίσχεν, Aeschyl. Prom. 521.

ἦπερ τι σεμνόν ἐστιν, ὃ ξυναμπέχεις;
vbi exponitur ἐπικρούπτεις. Hic autem in membr. adscripta glossa, ἀποκρούπτειν.

288. σοφή. Quinquies ad minimum in hoc dramate vox illa occurrit; nullibi σοφός de foemina; quod tamen magis Atticum esse aiunt. In Supplic. 41.

πάντα γὰρ δι' ἀρσένων
γυναιξὶ πράσσειν εἰκός, αἴτινες σοφαί.

Sic in duobus codicibus legitur, praeterea in Stobaei codice Ms. ut hic v. 387. σοφοὶ tamen retinuerunt editores, ob istum, quem dicebam, Atticismum, qui forte in quibusdam olim obtinuit vocibus, in aliis vltu non admissus, ancipiti admodum hodie discrimine. σοφή occurrit etiam Androm. 244. Or. 215. Hippol. 521. 644. 647. et alibi apud Euripidem saepissime.

290. χόλω δ' ἀπειλείς. Musgravius edidit κλύω δ' ἀπειλεῖν σ' — Membranae, κλύω δ' ἀπειλεῖν. Vero propius Lascaris, cui tres adstipulantur codices; κλύω δ' ἀπειλεῖς. Postremum hoc recepi. Sed κλύω corruptum esse pronuncio, in quo inepitiffi.

tissima ταυτολογία est. κλύω, ὡς ἀπαγγέλλω
μοι. infra 595. — — — — — ἦτις εἰδὲ νῦν

τολμᾶς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.
(Beckius Musgranium sequitur.)

293. (Beck. κ. δέ μοι ν.)

299. Vulgo legitur: χωρὶς γὰρ ἄλλης ἢς ἔχου-
σιν ἀργίας, quod, vt planum et perspicuum, sicco
pede transgrediuntur interpretes. At ego nec intel-
ligo, nec aliis intellectum fuisse credo. Ratio, cur
homo quilibet sapiens cauere debeat, ne libros suos
philosophiæ magistris erudiendos tradat, ea est, quia
malum inde consecuturi sint. Est autem illud malum,
Φθόνος πρὸς ἀσῶν δυσμενής. Sed otium, ἀργία, nemi-
ni, nedum sapienti, malum est. Praeterea quid si-
gnificat χωρὶς ἄλλης ἀργίας? Prout haec vulgo ac-
cipiuntur, aliud, quam ἄλλης, posceret sententia: πολ-
λῆς, aut potius contemptus aliquod epitheton. Sed haec
corrupta est lectio. Veram et optimam ex membranis
reposui, Musgrauio ne quidem obseruatam, χωρὶς γὰρ
ἀλλῆς. Ordo est: δυσμενῆ γὰρ πρὸς ἀσῶν ἀλφάνασι
Φθόνον τῆς ἀργίας, ἣν ἔχουσιν, χωρὶς ὄντες ἀλλῆς.
Sunt isti studiis dediti iidem, qui supra ἀφ' ἡσύχου
ποδοῦ δύσκειαν εἰτήσαντο καὶ ῥαθυμίαν. χωρὶς
εἶναι ἀλλῆς dicuntur, quia a bello & forensibus con-
tentionibus abstinent, ἀλλῆ, vt αἰχμῆ, pugnam, bel-
lum, significat. Aesch. S. Th. 500. βαυχῶ πρὸς
ἀλλῆν: i. e. πρὸς μάχην, πρὸς πόλεμον, vt recte
exponit glossa. Supra 267. γυνὴ φόβου πλέα, κα-
κῆ τ' ἐς ἀλλῆν. Soph. Philoct. 1307. κακῶς ὄντας
πρὸς αἰχμῆν

304. λυπρὸς ἐν πόλει Φανῆ. Sic membr. et
Lascaris.

307. τοῖς δ' αὖ. Sic membr. et Lascaris. Cete-
ra vt vulgo habent.

315. τήνδε δὲ χθόνα. Sic membr. et Lascaris.
Male vulgo τὴν δὲ δὴ —

316. ἠδικημένοι et νικῶμενοι, ad Medeam relata
participia, in masculino genere posita sunt, more
Poetis nostris familiari, nescio an dicam perpetuo.

Vbi

Vbi mulierem de se loquentem inducunt plurali numero, adiectivum aut participium masculino genere semper ponunt. Vide Nostri Androm. 355. seqq. 888. Hec. 237. Soph. Antig. 925. Neophronis fragmentum infra prolatum, v. 8. Sicubi in illa constructione participium sequiori genere occurrit, id editorum culpae tribuendum. In Soph. El. 399. editiones ex Triclinio - Turnebiana expressae habent:

πεσόμεθ', εἰ χεῖρ, πατρὶ τιμωρέμενοι.

At nos tribus codicibus et primariis editionibus obsecuti bene edidimus *τιμωρέμενοι*. In Nostri Hippolyto, vbi vulgo v. 350. legitur:

ἡμεῖς ἂν εἴμεν θατέρω κεχηρημένοι,

membranae Regiae praeferunt *κεχηρημένοι*, quod, ob constantem usum, recipi debere cenleo.

323. *μὴ λόγος πλέεε*. Vulgo λέγε. Certissimam Valckenarii emendationem, prolatam ad Phoeniss. 947. quam sua satis commendat elegantia, recepi. Confer Aesch. Prom. V. 615. seq. vt et v. 746. ἄραρε praestant membranae et Florent. editio. Vide notata ad Androm 254. et Or. 1331. Doricam formam non dubito quin praeferant codd. etiam in Heracl. 399.

καὶ τὰ μὰ μέντοι πάντ' ἄραρ' ἤδη καλῶς.

In Hippol. 1101. e membranis nostris merito eam recepit Valckenarius:

ἄραρεν, ὡς εἴκειν· ὦ τάλως ἐγώ.

In aliis etiam praeteritis mediis Dorismum frequentant Tragici, vt λέλακα pro λέληκα. Hippol. 55.

κῶμος λέλακεν Ἀρτεμιν τιμῶν θεῶν.

425. Membr et Lascaris, ὅπως μένης. Perperam. Aldus recte *μενεῖς*. Attici ὅπως cum futuro indicativi construunt. Vide notata ad Prom. 155. Inde v. 1100. vulgatam scripturam ὅπως θρέψωσι emendavi, futurum indicativi reponens, quo modo verbum alterum in seq. versu adhibetur:

— ὅπως θρέψωσι καλῶς,

βίοντόν θ' ὀπόθεν λείψωσι τένοις.

326. *μὴ, πρὸς σὲ γονάτων* — Elliptica est loquendi forma, Poetis nostris valde usitata. Subauditur

ditur *κατεύω, λίσσομαι, ἄντομαι, ἰνῆμαι*, aut aliud simile verbum. Vide infra 710, 852. Hippol. 313. Androm. 886.

— — πρὸς σὲ τῶνδε γενάτων
οἰκτερον ἡμᾶς — — Phoeniss. 934.

ὦ πρὸς σὲ γονάτων, καὶ τριχὸς γερασμῆς.

Exempla passim obuia. In Soph. Trach. 436. e codice scribendum:

μὴ, πρὸς σὲ τῆ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
Διὸς καταστράπτουτος, ἐκλέψης λόγον.

id est: *λίσσομαι σε πρὸς Διὸς, μὴ κλέψης λόγον.*
Perperam ibi vulgo legitur *μὴ πρὸς σὺ* —

331. Φίλτατον πόλις. Sic membr. et Lascaris.

335. ἔρπ', ὦ ματαία. Sic libri omnes: nec ideo ἔρρ' reponendum, quia hoc infra extat v. 1346. Diversi enim sunt loquentium affectus. Verbo ἔρπ' glossa in membr. adposita exponit ἄπιθι. Proufdus est Creon, non iratus. Illi satis est Medeam abire iussisse. Altero in loco ira aestuat Iafon, cui conuenit dicere:

ἔρρ', αἰσχροποιῆ καὶ τέκνων μιαιφόνε.

336. πόνος μὲν ἡμεῖς δ' ἐ πόνῳ νεχημέθα;
Sic sagaciter et ingeniosè emendat Musgravius. Foede corrupta est vulgata lectio, e qua nihil boni sensus elici potest. Melius hunc versum restituere tentantem frustrabitur conatus. Cur autem isto, nec alio, modo Poetam scripsisse credam, facit recordatio similis in Oreste eodem schemate expressæ sententiae v. 1639. vbi Menelaum dicentem, ὦ τλήμον Ελένη, interpellat Orestes, τὰμὰ δ' εἶχ'ι τλήμονα; (Beck: πόνοι μὲν.)

337. ὠσθήση. Sic membranae, recte.

370. τόνδε θωπεύσαι ποτ' ἄν. Musgravius edidit ποτέ. Sicubi particula ἄν geminari aut potuit aut debuit, id in hoc versu factum oportuit, ad vitandum hiatus. Optimam editionum Florentinae et Aldinae lectionem retinemus. Mirum non est si in membranis ποτέ legitur: nam ne prius quidem ἄν in iis comparet; vtrumque, claudicante versu, librarii culpa omissum. Vide notata ad Or. 381.

401. σφι. Sic membranae. Vulgo σφιν. Prius occurrit apud Soph. Oed. Col. 421.

416. ἄραρε. Sic membranae.

434. οἰκῶν πατρῶων. Sic membr. et Lascaris. Praeposterata circa metrum sollicitudo lectionem hanc immutasse videtur. πατρῶων mediam corripit, ut ex his Euripidis anapaestis liquet:

El. 1324. ἢ γῆς πατρῶας ὄρον ἐκλείπειν.

1332. διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῶων.

Troad. 164. ναυσθλώσεσιν πατρῶας ἀπὸ γᾶς.

Ceterum πάτριος et πατρῶος promiscue usurpanti docet Hemsterhusius ad Lucian. T. I. p. 384. quod et confirmant e Poetis nostris exempla. Soph. Oed. T. 1394.

ὦ Πόλυβε, καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ ΠΑΤΡΙΑ
λόγω παλαιὰ δάμαθ' — pro πατρῶα, do-
mus paterna.

Trach. 466.

καὶ γῆν ΠΑΤΡΩΙΑΝ εἶχ' ἐκῆσα δῦσμορος

ἔπερσε καὶ δάλωσεν — pro πατρίαν. Sic etiam in propinquo versu:

καθ' ἡρέθη ΠΑΤΡΩΙΟΣ Οἰχελία δορεί.

Philoct. 398. in Neoptolemum Ἀτρεϊδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει, ὅτε τὰ ΠΑΤΡΙΑ τεύχεα παρεδίδοσαν pro πατρῶα, vel πατρικά.

436. ὀρίσασα. Glossa in membr. διελεῖσθαι. Significandi rationem non male exponit Scholiastes. Confer v. 1263. vbi λιπῆσαι eodem profuso sensu positum, quo hic ὀρίσασα. Recte Musgravius etiam interpretatur περάσασα: verbo ἐκπερᾶν utitur Noster in hac ipsa re, Androm. 788. Sed parum huc faciunt exempla a Viro doctissimo adlata, praeter hoc Nostri in Heraclid.

ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.

Alienum omnino est, quod petit ex Ammiani Epigr. XIV. εἰς παροριστήν.

437. Quod in Oxoniensi editione legitur, ἐπὶ δὲ ξένῳ ναίεις χθονί, turpis menda est, quam, postquam primum nescio in qua officina innecta fuit, nul-

nullus subsequens editorum exemit; bene Lascaris et Aldus ediderant ζένω.

445. Vulgo σοί δ' ἔτε.

448. (Beck. post τῶνδε colon ponit, et pro ἐπέβ. retinet vulg. ἀλλά.)

451. ἀμύχανον κακόν. Stobaeus tit. de Ira, ἀμύχανον Φέρεν.

464. τοσσόνδε. Sic membranae, non τοσόν δέ, quod ex iis in Musgrauiana collatione emotatum. (Beck. τὸ σόν γε π.)

470. Parum mihi placet hic versus, quem profecto abesse mallet. Suspicio orae codicis adscriptam fuisse gnomen:

γλώσση μέγισον εἰς ἀννδρίαν κακόν.

In Sophoclis Aiae Vlyssi Teucer ait:

ἀρις Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαιέσαι
λόγοισι. — Non absimilis loquendi forma
videri possit τῆτο γάρ σ' εἰπαῖν ἔχω γλώσση. Sed
elegans est ἐπαιέσαι λόγοις: inficetum, λέγειν
γλώσση. (Beck. post ἔχω v. 469. ponit comma.)

471. Post hunc versum vulgo legitur repetitus et e sede sua huc retractus versus 1324.

477. Hoc etiam imitatus esse videtur Terentius *Andr.* vbi Charinus ait: *Atque aliquis dicat, nihil promoueris. Multum. Molestus certe ei fuero, atque animo morem gesserō.*

478. (Beck. ἐν τῶν δὲ πρ.)

482. ζεύγλησι. Sic edidit Aldus. Lascaris cui consentiunt inembr. ζεύγλαισι. Vide notata ad Or. 55. Aesch. Prom. 355. 365. 463. Persus 187. Soph. El. 1141. et alibi passim vbi recepta haec forma. Confer Marklandum in Musgrauii notis ad Hippol. 1450.

507. καλῶν τ' ἂν ἔν. Id est τοι, profecta. Sic membranae. Hinc deprauata Florent. editionis lectio καλῶς τανῶν. (Beck: καλῶς γ' ἂν ἔν.)

510. (Beck. ἔς δέ μ')

519. ὅς κίθδηλος ἦ. Subauditur ἂν. Male in Sto.

Stobaeo legitur, ὡς κίβδηλος ἦν. Sententiam carmine sic expressit Grotius, Floril. p. 10.

Deus, quid hoc est! si fides auri fuit suspecta, sunt, te dante, quae cernant notae:

iustos iniquis signa quae discriminent,
nulla inuenire est corpore in mortaliū.

525. ὡς εἰμὸς praeter membranas praesiant editiones Florent. et Aldina. εἰμὸς in Oxoniensi mendum typographicum esse videtur,

526. Mutuatus hic versus ex Aeschilo S. Th. 62.

532. Si in hoc versu cum Musgrauio scribatur σὲ δ', in sequenti scribendum erit ὡς Ἐρως ἠνάγκασε. Sed nihil mutandum. Vnice amplectenda est postrema Scholiastarum expositio: καὶ σὺ μὲν συνορᾷς, ἄτε δὴ λεπτόν καὶ ὀξύν ἐχρεσα τὸν νῆν, ὅτι ἡ ΑΦροδίτη με ἔσωσεν. Scribendum autem Ἐρως maiuscula litera. Deus enim Cupido hic notatur, et τόξοις ἀΦύκτοις cum ἠνάγκασε iungendum. Videri possit unus e Scholiastis sic versum legisse,

πόνων ἀΦύκτων τῶν μὲν ἐπισῶσαι δέμας,
quod et Aldus expressit. Sed multo deterior est illa lectio. Florentinae editioni concinunt membranae.

548. (Beck: τ. μὲν σοι τῶν)

553. Minus bene membranae ἐχ' ἡσύχως. Vulgatum exhibent in Hippol. 1323.

558. ἐχθαίρων, vt infra 698. sic praeter Florent. codicem membranae etiam.

565. παιδας δὲ — sic recte membr. et Lascaris. Istud δὲ refertur ad τὸ μὲν μέγιστον v. 562.

567. ζυναρτήσας praesiant membranae: in Florentin. editione ζυναντήσας.

568. Distinctionem mutauī, aliumque indicaui sensum, τι indefinite accipiēdo, quod iuxta vulgatam scripturam interrogatiuum est: σοί τε γὰρ παιδῶν τί δέ; ἐμοί τε λύει — in quibus aut nullus aut prauus sensus est, nec apte cohaerentia membra. Sic enim in priori scripto, in altero deberet esse ἐμοί δὲ λύει. Sensus est: et tua interest liberos mibi

ex noua nupta nasci, et mihi conducit — Vulgo vertunt: *tibi enim equid opus est liberis?* quod absurdum est. An vsquam more receptum fuit, vt maritus nouas nuptias quaerere posset, quia legitimae uxori vtile non esset liberorum augeri numerum? Scribere etiam poterat, *σοὶ τε γὰρ, πᾶσιν τε σοῖς, ἐμοὶ τε λύει.* Sed alterum praestat.

578. *χ' ἔτως ἂν* — Sic membr. et Lascaris. Vulgo *ἔτω δ' ἂν.*

588. Vulgo legitur *ἐν γὰρ ἔν κτενεῖ σ' ἔπος.* Membr. et Lascaris, *ἐν γὰρ ἐκτενεῖ,* male pro *ἐκτενεῖ,* quod reposuimus.

591. *καλῶς γ' ἂν ἔν σὺ τῷδ'* — Sic optima membranae.

596. (Beck. *νυν*)

601. *λυπρὸς εὐδαίμων βίος.* Sic etiam legitur in Stobaei cod. Mf. *πικρὸς* praetulit Grotius Floril. p. 377. Nostrium genuinum esse liquet ex Iasonis responsio, vbi eadem vox repetita.

620. *μῆδ' ἡμῖν.* Sic membr. et Lascaris.

625. *ἀλγυνεῖ.* Sic, teste Valckenario ad Phoeniss.

576. Florentinus cod. Vulgo *ἀλγυνῆ.*

659. *δενότατα,* quod metrum requirit, praestant membr. Eadem v. seq. *πάρεσι,* et mox *ἀνοίξαντα.* Vide notata ad Prom. 217.

660. (Beck: *παρέσαι.*)

677. *θέμις μὲν ἡμᾶς.* Sic membr. et Lascaris.

679. *λέξον, εἰ θέμις κλύειν.* Vertunt: *dicito, SI fas est audire.* Perperam. *εἰ* hic dubitantis esse nequit, vt liquet e versu praecedenti: valet itaque *ἔπει, quandoquidem.*

(687. v. ad v. 769.)

697. *προτῆ,* vna voce. Sic membr. Lascaris et Aldus.

700. *ἴτω.* Glossa, *ἐρῆῆτω.* Sine accentu *νυν* excudi debuit. Metri in hac voce et similibus rationem non habuerunt Oxonienses operae.

706. *καιὸν ἀγγέλλεις καιόν.* Sic membr. Vulgo *καιὸν αὖ λέγεις.* (Retinet vulg. Beckius.)

707. Φυγάδῃ γῆς Κορινθίας. Sic membranæ et Lascaris.

711. *μερία τε*. Sic præter Florent. codicem membranæ etiã Regiæ. Vulgo δῆ. Neutrum habet Florent. editio, claudicante versu.

722. ὦν μὲ ἐπαγγέλλῃ γονίας. Id est, μοί. Vide notata ad v. 56. Sic autem membr. et Lascaris, quod Musgraviò prætermissum, optimum tamen est, et omnino recipi debebat.

737. ε̄ μεθεῖ ἄν. Sic optime Lascaris edidit. Ceterae omnes, quae ex aliis libris adnotantur, corruptae sunt lectiones. μεθεῖς pro μεθειῖς graecum non est. Syncopen istius formae optatui non patiuntur, nisi in personis pluralibus, quod pueris notum, qui nondum aere lavantur. Qui autem in magistri verba iurant, contendunt forte, nostram lectionem ad Atticam loquendi normam directam non esse, quia R. Dauès, a multis hanc in rem laudatus, Miscell. Crit. p. 238. statuit actiuum μεθήμι cum quarto, passiuum μεθήμαι semper cum secundo casu construui. Sed partim vera, partim falsa haec regula. Actiuum μεθήμι nullum alium casum quam accusatiuum adsciscit; sed μεθήμαι accusatiue et genitiue gaudet, prout aut passiuè significat, aut actiue, a μεθήμι forma tantum differens. Hic μεθειῖς formae mediae est et actiue significat. In Phoeniss. 529. ἐκεῖνο δ' ἐχ' ἐκὼν μεθήσομαι praestant etiã optimae membranæ nec, quia ἐκείνῃ metrum admittit, illud reponendum. In Soph. El. 1277. codices, quotquot vidi, omnes habent: μὴ μὲ ἀποστρέψῃς τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεθεῖσθαι.

740. κᾱπινηνεύμασι σὺ γ' ἄν πίθοιο. Hanc omnino scripturam, affirmatiuam saltem, flagitat sententia, recte a Musgraviò exposita, cui repugnat vulgata lectio ἐν ἄν πίθοιο. Dicitur Britannus reponit ὄκ, cuius Homerici aduerbii in senario Tragico adhibitii exempla proferri debuerant.

742. πολλὴν ἔδειξας. Vulgo ε̄λεξας optima est Valckenarii emendatio, quem vide ad Phoeniss. 351.

759. *πράξαο' ἂ μὲλλω, postquam confecero*
ea quae mediior. Vide Musgravium ad Or. 1188.
 Mox membr. *τυχεῖσ' ὧν βέλομαι.* Vulgatum praet-
 itat. Vide quae notauimus ad Or. 686. Antig. 778.
 Oed. Col. 1106.

αἰτεῖς ἂ τεύξῃ. ξὺν πάθῳ γὰρ ἢ χάρις.

Philoct. 509.

ἄθλ', ὅσσα μηδεὶς ἐμῶν τύχοι Φίλων.

Noster Phoeniss. 522. *τυχεῖν ἂ χεῖζει.*

769. *ἔτος γὰρ ἀνῆρ.* Sic membr. et Lascaris,
 recte. Vulgatum *ὠ'νῆρ* forte est Aldi emendatio,
 qui tamen vix ignorare potuit primam in *ἀνῆρ* an-
 cipitem esse. Vide Valckenarium ad Phoeniss. 1650.
 (Sed v. Brunckium ad Soph. Oed. Col. 1486, ubi
 ait: Optime in Eurip. Medea 769. Aldus ediderat
ὄτος γὰρ ὠ'νῆρ, quod retinere debebam, vt et
 eiusdem dramatis v. 687. edere. Beck. vulg. re-
 tinet.)

778. Post hunc versum vulgo legitur:

γάμεις τυράννων, ἔς, προδὲς ἡμῶς, ἔχει.

qui manifesto spurius et institutus est. Deest in
 Florent. codice, teste Valckenario ad Phoeniss. 1286.
 Sequenti etiam lis obmoueri posset, ob librorum
 consensum in praecedentis versus finali voce *ἔχει*,
 quam in *ἔχειν* mutari oportuit, vt cohaereret phras-
 is. Sed postremum illum versum quam maxime retinen-
 dum censeo.

782. Mallet abesset hic versus, quem vix ge-
 nuinum esse reor. Videtur confictus e v. 1060.

784. Vulgo legitur:

*πέμψω γὰρ αὐτὰς δῶρ' ἔχοντας ἐν χερσὶν
 λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσηλάτον
 νύμφῃ φέροντας, τήνδε μὴ Φεύγειν χθόνα.*

Horum versuum vltimum cum Valckenario, loco
 ad v. 778. laudato, pro spurio habeo, et in primo αὐ-
 τῇ pro αὐτὰς scribendum censeo. In medio *ἔσθος*
 praeferunt membranae.

791. *κατακτενῶ.* Sic membranae.

804. *ἔποι κακὴν κακῶς.* Hic est verborum or-

do in membr. et Florent. editione, vulgato concinnior. Vide infra 1386.

815. σὺ πῶδε. Sic membr. et Lascaris.

817. σὺ δ' αὖ γένοι' ἄν. Vulgo legitur, σὺ δ' ἄν γένοιό γ' — Absque vlla auctoritate mutavi, nec tamen me facti poenitet. ἄν et αὖ scio a librariis saepissime fuisse commutata, et inertem particulam; γε impendio odi. (Beckius vulg. sequitur.)

818. οἱ ἂν μέσω λόγῳ. Membranae οὖν μέσω, quod si forte primis Editoribus se obtulisset, non dubito quin adripuissent, vt in Soph. Oed. T. 939. 1046. οὐπιχώριοι, vbi recte edidimus οἱ ἂνπιχώριοι.

828. Hic et in antithetico versu membr. et Lascaris ἀεῖ exhibent. Mox v. 832. membr. Μάσας λέγασσι, qua vocum dispositione accuratius aequantur metra.

834. Membr. τῆ καλλιναξ τ' ἀπὸ Κ. ῥοαῖς. Supra emendavit eadem manus ῥοαῖς.

837. Vulgo μετρίας ἀνέμων ἠδοπνόας αὔρας. Penultima vox in membr. omissa. Mox v. 844. illae et Lascaris ἀρετῶς praestant. (Beck. vulgatam sequitur.)

846. πόρος ex emendatione Musgrauii est. V. seq. πρόπιμος praebent membranae. (Beck: ἡ πόλις.)

855. (Beck: π. δ. θ. ἡ. Φρεσίν, ἡ χ.)

861. Membranarum scripturam exhibuimus.

864. Vulgo ἐν τλήμονι θυμῶ. Membr. et Lascaris ἐν omittunt, quod profecto non magis necessarium est, quam repetitum μὴ in antithetico versu. Vtrumque exprunxi, τλάμονι habent membranae.

870. Φερεῖν εἰκός σ' — sic optime membranae. Vulgo εἰκός γ' —

873. βελεύσιν. Sic membr. et Lascaris.

881. ἐννοήσας' — sic membr. In γοέω et compositis ἄσθιον et passiuum promiscue vsurpantur. Soph. Trach. 580. τῆτ' ἐννοήσας', ὦ Φίλαμ.

883. (Beck: v. ἔν σ' επ.)

900. (Beck: ἄρ', ὦ τ., ἔτω, γη π.)

909. Libri omnes veteres, παρεμπολῶντος, quod, nisi ex glossemate ortum fuerit, vnde venerit diuinare nequeo. Adscriptum hoc olim fuisse arbitrator ad interpretandam aliam lectionem, quae non amplius comparet, παρεμπολῶντό γ' ἄλλοις πόσιν. Latinorum ablatiuus absolutus graecis saepe per quartum casum exprimitur. Sed Aldinam lectionem praefero.

911. ἀλλὰ νῦν χρόνος. Sic membranae.

913. ὑμῶν δέ — vulgo ὑμῖν. Emendauit Valckenarius ad Phoeniss 1475.

927. γυνή δέ θήλυς. Sic membr. θήλυς hic sine respectu ad sexum significat ἀσθενής, vt rursus ἀρσην saepe fortem notat. Opponuntur in Or. 1208, 1209. Nec ille, nec Soph. versus in Trach. 1064.

γυνή δέ, θήλυς ἔσα, κἔκ ἀνδρός Φύσιν.

nec quiuvis alius similis locus obmoueri potest contra rationes, quibus inductus in Androm. edidi v. 23.

καὶ γὰρ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω γόνον.

ἀρσην γόνος, ἄρσεν τέκνον, θήλυ τέκνον, genuinae sunt locutiones: sed de nascente puero, vbi ἀρσην nihil aliud quam sexum notat, et ad corporis vel animi robur transferri nequit, ἄρσενα κόρον si quis dixerit, inepte eum locutum fuisse quouis pignore contentam. Membranae lectionem vulgatae, vt sustuio-rem, praetuli. Huic, praeter infinita alia similis structurae vbiuis obuia exempla, patrocinari possit istud Sophoclis in Aiace 580. κάρτα τοι Φιλοκτι-
σον γυνή. In illa structura subauditur substantiuum χρεῖμα, cuius et expressi alia extant exempla, vt Or. 70. ἀπορον χρεῖμα, δυστυχῶν δόμος. Eleganter dictum, γυνή Φιλοκτισον ἐσι χρεῖμα. Non ita placet, γυνή θήλυ ἐσι χρεῖμα. Praeterea non ad vnicam formulam adstringendi sunt Poetae nostri, quibus, vt nobis, venustum quid esse videbatur sermonis varietas.

928. Membranae etiam τί δὴ τάλαινα. Vulgata praestat, quam qui mutarunt, non id eos fecisse credo, ne periclitaretur metrum, cui non adeo studiose cauebant librarii. Praeterea λίσυ prima
F ducta

ducta satis frequens et notum. Exempla protuli ad Androm. 860. quibus haec addantur: Troad. 68. Phoeniss. 593. Prom. 123.

932. *μνησθήσομαι*. Melior lectio in membr. minio superscripta: *γε. μμνήσομαι*, quod omnino recipi debuit. Vide notata ad Prom. 846. et 865. Hoc paulopostfuturum in Hippol. 1472. legitur:

ὡς πολλὰ, Κύπρι, σῶν καιῶν μμνήσομαι.

933. *ἀποσείλαι*. Sic membranae, Lascaris, et Valckenario teste ad Phoeniss. 790. Florentinus codex.

938. Mallem, *παῖδας δ', ὅπως* — (Beck. *ἔντρα-Φῶσιν*.)

942. Vulgo legitur, *παῖδας τήνδε μὴ Φεύγειν χθόνα*. Nauseam movet toties repetita haec clausula *τήνδε μὴ Φεύγειν χθόνα*, hic praesertim, quum post duos interiectos versus iterum recurat. Sed in hoc loco nullus dubito, quin oscitantiae librarii debeat. Alteram formulam Euripideam, et longiori ab hoc versu distitam interuallo, reposui. Vim autem non mediocrem sententiae tribuit pronomen *σῆς*. Iisdem fere verbis vsus Iason ad novam nuptam infra v. III5.

*δέξῃ δὲ δῶρα, καὶ παρατήσῃ πατρός
Φυγὰς ἀφείνω παισὶ τοῖσδ', ἐμὴν χάριν.*

et Paedagogus v. 1003.

δέσποιν', ἀφείνται παῖδες οἶδε σοὶ Φυγῆς.

Si cui haec emendatio parum necessaria, minus certa, aut non ita, vt mihi videtur, elegans censebitur, per me licet vulgatam retineat lectionem, (Beckius vulgatam retinet.)

952. *ἀνδρός τ' ἀρίστου*. Sic recte membranae, vbi hic versus in textu omissus ad marginem repositus legitur.

970. *μὴ Φεύγειν*. Sic membr. et Lascaris.

977. *ἐς θόνον*. Sic membr. et Florent, editio. Haec mox *δέξεται ἂ δύσανος*, typosetae errore, quem correximus. Vulgo minus bene *δέξεται δύσανος*. Sic in Hippol. vbi vulgo legebatur v. 1077. *ποὶ δῆτα πλεμῶν*, e membr. nostris Valckenarius bene

rece-

recepit τοὶ δὲ δ' ὁ πλήμων. Vim addit et affectum auget articulus.

982. Vulgo legebatur ταῦτα τῶν χειρῶν λαβῆσα, quod manifesto deprauatum est, sed recentiorum editorum culpa. Tantum sibi confidit Musgravius, ut haec maluerit ex ingenio emendare, quam ex veterum librorum fide. Sed successu caruit minus cautum consilium. Nos, ne litera quidem mutata, lectionem Aldinae editionis reuocauimus:

Ξανθᾶ δ' ἀμφὶ κόμοι
 θῆσει τὸν Αἶδα κόσμον,
 αὐτὰ τῶν χειρῶν λαβῆσα.

Membr. αὐτῆ χειρῶν: Lascaris αὐτὰ χειρῶν.

984. πέπλων. Sic membr. et Lascaris.

989. προσλήψεθ' ἄ. Defunt hae voces in membr. et in Florent. editione. Vulgo προσλήψεται. (Beckius vulg. restituit.)

992. κηδεμών. Glossa, γαμβρέ.

995. Mira in membr. lectio: ἀλόχω τε σᾶ συγεροῦ συγερόν.

1003. (Beck. οἶδε σοι Φ.)

1006. Post hunc versum vulgo leguntur isti:

τί σὺν ἔτρεψας ἔμπαιιν παρηίδα,
 κἄν ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμῆ δέχη λόγον;

extant supra 922. vnde, priori paulisper immutato, inepte repetiti sunt. Manifesta fraus interpolatoris: recitato v. 1006. nihil addere debet Paedagogus.

1011. τί δὴ. Membr. et Lascaris τί δαί. Has particulas librarii, utramque eodem efferentes sono, facile commutare potuerunt. Nescio an δαί in senario Tragico locum habuerit. Legitur quidem, sed in locis vnde eximi aut debet aut potest. Sophoclis in Antigone versus 318. a nobis fuit emendatus: vide notata ad Prom. 1031. In Iph. A. 1453. 1457. τί δὴ non minus quam τί δαί scribere potuit Poeta. δὴ hic valet *obsecro te*. Meo iudicio non praestat τί δ' αὖ.

1012. πολλή μ' ἀνάγκη. Scilicet δακρυέροειν, quod verbum e praecedenti versu repetendum. In Phoeniss.

1689. Antigonaē cum indignatione nuptias Creontis filii abnuenti hoc versu,

ἢ γὰρ γαμῶμαι ζῶσα παιδί σῶ ποτε;
respondet Creon:

πολλὴ σ' ἀνάγκη. ποῖ γὰρ ἐκφεύξῃ λέχος;

E pravo codice veterem lectionem mutavit Barnesius, cuius iudicium flocci non facio, nec memoratu id dignum censerem, nisi, quod valde miror, doctissimi Valckenarii adsensum tulisset. πολλὴ σ' ἀνάγκη praesunt membr. Regiae et Augustanus codex, in quo adposita glossa, ἦγεν γαμηθῆναι. Quia formula πολλὴ γ' ἀνάγκη saepenumero recurrit, non inde sequitur, illam vbiunque obrudendam esse, nec aliter ab Atticis Poetis scribi potuisse. Quod autem in Florent. cod. legitur πολλὴ τ' ἀνάγκη, non illud e πολλῇ γ' deprauatum est, sed e πολλῇ 'ς', quod e Suida, V. ταρβεῖν, restituendum Sophocli in Oed. Col. 293.

ταρβεῖν μὲν, ὦ γενναῖε, τὰν θυμῶν
πολλὴ 'ς ἀνάγκη τὰ πό σῃ.

Vbi itidem primariae editiones mendose exhibent, vt in Phoeniss. Florent. codex, πολλὴ τ' ἀνάγκη. Eadem primariae editiones, Aldina scilicet et Iuntina, recte πολλὴ 'ς' ἀνάγκη praeferunt in Trach. v. 295. vbi lectionem corrumpit Turnebus, edendo πολλὴ δ' ἀνάγκη, quod per ceteras deinceps editiones propagatum fuit. Venus in Hippol. prologo ait:

τῆτοισι μὲν νῦν εἰ Φρονῶ. τί γὰρ με δεῖ;

subauditur Φρονεῖν. Eadem est ellipsis. Sane pro vnicā triplicem loquendi formulam habemus, πολλὴ γ' ἀνάγκη, πολλὴ 'ς' ἀνάγκη, et tertiam inserto pronomine.

1014. κατὰξῃ. Egregia et quantiuis pretii sagacissimi Musgrauii emendatio est, qua, vt nihil verius, ita magis ingeniosum nil potuit excogitari. Felices huiusmodi in Euripidem prolatae coniecturae non paucae Poetam magis exornant, eiusque studiosos non minus iuvant, quam multa commentariorum ampla volumina, Oxoniensibusque operis duo-

duodecim circiter millium mendorum veniam impetrant. Quo sensu κατὰξῆ hic positum, non apud historicos tantum obuium. Extat in Aesch. S. Th. 649. κατὰξῆ τὰνδρα τόνδε, καὶ πόλιν ἔξει, πατρώων δωματίων τ' ἐπίπροφας. et 662.

1028. Andromache apud Nostrum Troad. 759.

διακενῆς ἀρα

ἐν σπαργάνοις σε μαζός ἐξέδρεψ' ὄδε
μάτην δ' ἐμόχθην, καὶ κατεξάνθη πόνοις.

1057. ἐκεῖ. Glossa, ἐν Ἀθήναις.

1061. Hic et sequens versus iterum leguntur infra post versum 1239. repetiti. Semel tantum ab Euripide positos fuisse inter omnes conuenit, sed vitio in loco, in diuersa abeunt eruditorum sententiae. Ego cum Valckenario censeo, ex hoc loco in alterum male fuisse translatos.

1062. κτενεμένῃ γ'. Sic bene Lascaris, qui et v. seq. πέπτρωται. Cum pulcherrima hac ῥήσει conferri meretur fragmentum e Neophronis Medea, Stobaeo seruatum, titulo de Ira, Florit. Grotii, p. 107. quod e MS. codice emendatum hic exhibemus:

Εἶεν. τί δράσεις, θυμέ; βάλεισαι καλῶς,
πρὶν ἢ ἕμαρτεῖν, καὶ τὰ προσφιλέστατα
ἔχθιστα θέσθαι. πᾶ ποτ' ἐξήξας, τάλαις;
κατισχε λῆμα καὶ σθένος θεοσυγές. —

καὶ πρὸς τί ταῦτ' ὀδύρομαι, ψυχὴν ἐμὴν
ἔρωσ' ἔρημον, καὶ παρημελημένην

πρὸς ὧν ἐχρῆν ηἵεσθαι; μαλθακοὶ δὲ δὴ
τοιαῦτα γιγνόμεσθαι, πάσχοντες κακῶς;
ἂ μὴ προδώσεις; θυμέ, σαυτὸν ἐν κακοῖς.

10 οἱ μοι, δέδοικται. παῖδες, ἐκτὸς ὀμμάτων
ἀπέλθου. ἤδη γὰρ με Φοινίᾳ μέγαν
δέδουκε λύσσα θυμόν. ὦ χεῖρες, χεῖρες,

πρὸς οἷον ἔργον ἐξοπλιζόμεσθαι; Φαῦ
τάλαια τόλμης, ἢ πολὺν πόνον βραχέϊ

15 διαφθέρῃσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ.

Aliud ex eodem Neophronis dramate fragmentum, Grotio omissum, profert Scholiastes ad Nostri Medeam 671. quod valde corruptum sic emendat praestant-

stantissimus Valckenarius ad Phoenissas 709. Sunt autem verba Aegaei ad Medeam:

Καὶ γὰρ τιν' αὐτὸς ἤλυθον λύσιν μαθεῖν
 σὲ· Πυθίαν γὰρ ὄσσαν· ἦν ἐχρησέ μοι
 Φοῖβη πρόμαντις, συμβαλεῖν ἀμηχανῶ·
 σοὶ δ' εἰς λόγους μολῶν ἄρ' ἤλπιζον μαθεῖν.

1070. (Beck. Φίλτατόν τε μοι ζῶμα.)

1086. Mein. et Lascaris παῦρον ὅς δὴ — Vulgo male legitur, soluto anapaestorum nexu, παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν.

1098. Membr. γλυκερὸν βλάσημ', ὄρω μελέτη. Vide notata ad Aesch. S. Th. 784.

1102. Membr. εἴτ' ἐπὶ Φαῦλοις. An et quomodo differant Φαῦλος et Φλαῦρος non consentiunt Grammatici. Vide Interpretes ad Ael. V. H. I. 28. Φλαῦρος, si per ἀναγκραμματισμὸν ex Φλύαρος ortum esset, et huius retineret significationem, non male in Androm. 864. scriberetur:

Φλαῦροις γυναῖκας βαρβαῖρα πεισθεῖς λόγοις.
 Vt apud Soph. legitur Ai. 1162.

ἀνδρὸς ματαῖα Φλαῦρ' ἔπη μυθμαμένα.
 Sed haec Grammaticorum Φλυαρία sunt. Moeris: Φαῦλον καὶ Φλαῦρον, Αρισοφάνης ἀμφοτέρα κατὰ τὴ αὐτῆ σημανομένης.

1108. σῶμά τ' εἰς ἤβην ἤλυθε τέκνων. Sic membr. et Lascaris. Pro concinno versu durum et asperum dedit Aldus, quem ceterae retinuerunt editiones:

σώματά τ' εἰς ἤβην ἤλυθε τέκνων.

1118. καὶ δὴ. Sic membr. et Lascaris. Vulgo καὶ τοι. Valckenar. ad Hippol. 1151. praefert καὶ μὴν.

1120. δεικνυσιν ὡς τι. Sic membr. et Lascaris. Vulgo δεικνυσι δ' —

1123. λιπῶσ'. Suadet Medae nuncius, vt vel maritimo vel terrestri itinere fugam quam citissime capessat, vetatque ne aliquorsum diuertat, forte quia credit persecuturos eam siue a Corinthiis, siue a Iasone mittendos satellites. Igitur fuge, ait, ita celeriter, vt nauem orae non appellas, neu plaustrum cursum sis, donec in tuto sis. Non abstrusus verborum sen-

sensus, et quid sibi velit λιπῶσα abunde liquet.

1134. λῆξον δ' ὅπως. Sic membr. et Lascaris. Enotatam hanc e Florent. codice probauerat, sed frustra, Valckenarius ad Hippol. 723.

1141. κυνῆ hic et v. 1207. praefens, non imperfectum. Sic in narrationibus variari tempora sciunt, qui paullo attentius Tragicos legerunt.

1150. Membranarum lectionem, vulgata non deteriorem, repraesentauit.

1177. ἐς πατρός Sic membr. et Lascaris. Vulgo, εἰς.

1181. Admissa sagacissimi Tyrwhitti emendatione et Musgrauii interpretatione, sic locus hic, cuius vulgo corrupta scriptura, constitui debet. Egregiae restitutionis laus integra ingenioso Britanno tribuenda. ἐξ in compositione editores et interpretes saepe fellit. In Sophoclis Trach. 966. optime Heathius legit:

ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βᾶσις.

πᾶ δ' αὖ Φορεῖ νιν;

Quod ibi vulgo legitur ἐξόμιλος sensu caret. In Apollonidae Smyrnaei Epigr. XXIII. ubi veteres editiones omnes iuxta Vatic. membranas exhibent:

Ἰχθυοθηρητῆρα Μενέστρατον ὄλεσεν ἄγρη,

δῆνακος ἐξαμίης ἐν τριχῶς ἐλκομένη.

sagaciter coniecit Vir politissimus, qui in Bibliotheca Vniuersali Germanica Analecra mea recensuit, deque illis iudicium tulit, non vt Francofurtanus ille, quicum mox verba aliquot commutauit, sed quale liberale decebat ingenium, scriptum olim fuisse ἐξαμίτης vel ἐξαμίτη, quod profecto multo verisimilius est, recepta in editionibus Brodae et Stephani emendatione, ἰππέιης.

1192. ἀρροτός. Sic membr. et Lascaris. In illis adposita glossa, ἀσφαλῶς. Vide notata ad v. 323.

1194. μᾶλλον, δις τόσως τ' ἐλάμπετο. Sic optime membranae. Florent. editio, δις τόσον τ'. Male vulgo τόσον δ' —

1195. ἐς ἔδας. Sic membr. et Lascaris. Vulgo ἐπ'.

1205. In hac senarii sede nihil interest, scribatur προσπιτυεῖ, an προσπίπτει. Hoc praeferunt mem

membranae. Eaedem v. seq. cum Florent. editione exhibent περιπτύξας δέμας, quod praeferri non debuit: Creon περιέπτυξε τῇ θυγατρὶ τὰς ἑαυτῆ χειράς, vt apud Sophocleum Oed. Col. 1611. πτύξας ἐπ' αὐταῖς χειράς, εἶπεν — Andr. 417.

καὶ πατρὶ τῷ σὺ, διὰ Φιλημάτων ἰών,
δάκρυα τε λείβων, καὶ περιπτύσσων χεῖρας,
λέγ' —

1208. Membranis et Florent. editione auctori- bus pronomen in suam sedem transtuli.

1218. χρόνῳ δ' ἀπέσβη. Corrupte vulgo ἀπέσ- τη. Certissima emendatio est Valckenarii Diat. Eu- rip. p. 57. Timaeus in Platon. Lex. ἀπέσβη, τέθνη- κεν.

1221. ποθεινὴ δακρυόισι συμφορὰ. Coniicit Musgravius ποθεινὴ βασκανόισι, quod, etsi vul- gato melius, non tamen omnino satisfacit. Vertit: calamitas inimicis grata. Strictius: optabilis invidis ca- lamitas. Parum apposita mihi videtur inuidorum hic mentio. Miserationem magis commoueret, si dice- ret Nuncius, inimicis etiam flebilem illam calamitatem esse: ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἀξία θρήνων τυχεῖν, vt ait Tecmessa apud Soph. Ai. 924. Nondum succur- rit quid bene reponi possit.

1228. Genuinam horum versuum lesionem e tra- gico centone, cuius auctor Gregorius Nazianz. fer- tur, restituit Valckenarius ad Hippol. 750.

1230. (Beck. εὐδαίμων δ' ἄν εἰ.)

1233. Membr. συμφορὰς. Lascaris συμφορᾶς. Non male scriberetur, ὡς σὲ συμφορᾶς οἰκτείρομεν. Imo hoc elegantius esset. V. seq. εἰς Αἴδα πύλας e Membr. et Florent. editione recepi: vulgo δόμους.

1245. ὡς σφ' ἔτικτες. Quod inserui, pronomen facile excidere potuit. (Beck. ὡς ἔτ. et v. antec. μηδ' ἄναμ.)

1255. (Beck. θεῶν δ')

1268. χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματ'. Confer Aesch. S. Th. 683. Distinguendum erat post haec verba, quibus absolvitur sententia. Mox

συνωδὰ praeferunt membr. et Florent. edifio: haec praeterea *πιτνῆντ'* habet, quod in *πιτνῆσ'* mutauit. Haec ita vulgo scripta leguntur, ut nullus ex iis sensus elici possit.

1282. Hunc et seq. versum edidi, prout scripti sunt in membranis, quae et v. 1289. *δουὸν τε* habent.

1316. *τὴν δὲ τίσομαι Φόνω.* Sic. membr. Vulgo *τίσομαι δίκην.* Non deterius esset *τίσομαι Φόνω.*

1351. *μακρὰν γ' ἄν.* Sic euphoniae, non metri, gratia scribendum. Membranae *μακρὰν δ' ἄν,* frequenti librariorum errore δὲ pro *γε*posito. *μακρὰν,* ut cetera aduerbia in *ἄν* desinentia, vltimam producit. Vide supra 1158. Or. 847. Phoeniss. 917. Aeschyl. Prom. 312. Soph. El. 323. Oed. T. 998.

1356. *προσθεῖς γάμεις.* Sic bene Lascaris, et Florent. codex, teste Valckenario ad Phoeniss. 583. perperam membr. *προσθεῖς γάμον.*

1362. *σάφ' ἴσθι.* Scilicet *αὐτὴν με λυπεῖσθαι, καὶ κακῶν κοινωνῶν εἶναι. ἀλλὰ λύει ἄλγος, ἣν σὺ μὴ γελᾷς.* Aduersatiuum enim est *δὲ* et valet *ἀλλὰ.* Nihil itaque in scriptura huius versus contra veterum librorum fidem mutandum.

1366. *σοὶ ἀβέστ' ἄ membr.* Scribi etiam potuit: *ἀλλ' ὕβρις ἢ σὴ, χ' οἱ νεοδυῆτες γάμοι.*

1395. Vulgo legitur: *σειχῶ δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων.* Sic positum *γε* prorsus otiosum est, nec illud agnoscunt membr. in quibus perperam scriptum *ἄμορος.* Particulam retinuissem, si positam hoc modo reperissem:

σειχῶ δισσῶν ἄμορος γε τέκνων.

ἄμορος occurrit apud Nostrum Hec. 421. ubi vulgata meliorem membranae nostrae exhibent lectionem:

ἡμεῖς δὲ πεντήμοντά γ' ἄμμοιροι τέκνων.

Hesychius, incertum illucne, an aliorum respexit: *ἄμμοιρον, ἀμέστοχον.*

1396. *ἔγω θρήνει. γῆρας σε μένει.* Vulgatum *θρηναῖς* minus commodum sensum praebet, et clausula *μένει καὶ γῆρας* metro aduersatur.

1399. *ὦ μοι.* Sic membr. Reliquorum corrup-

ta est scriptura, quod editoribus animaduersum non fuisse miror. Negat summus Hemsterhusius ad Luc. T. I. p. 414. ex ingenio linguae *medium προσπτύσσεσθαι recte cum datiuo construi*. Quibus contrarium persuasum fuit, Budaeus et H. Stephanus, Sophoclis versum proferre poterant ex Antig. 1237. ubi vulgo legitur *παρθένα προσπτύσσεται*, quod a nobis recte emendatum fuisse confidimus. *Passiuum προσπτύσσεσθαι cum datiuo occurrit apud Soph. Trach. 769.* Sed hic noua, insolita, ab usu loquendi et norma prorsus abhorrens occurrit phrasis, *χρήζω προσπτύξασθαι Φιλίε σώματος παιδων*, quam ne graecam quidem esse certus pronunfio. Nimis verecundum fuisse me poenitet: corruptelam istam in textu relinquere non debebam. Scripsit Poeta:

ὦ μοι· Φίλια χρήζω σώματα
παιδων ὁ τάλας προσπτύξασθαι.

In Phoeniss. v. 1636. legitur:

ὦ Φίλιτα, ἀλλὰ σώμα γε σὸν προσπτύξομαι.
Hic *σώματα* non recipit metrum, nisi verborum inuertatur ordo:

ὦ μοι· Φίλια σώματα χρήζω.
Quod et genuinum etiam esse possit: prius tamen praefero.

1411. *τέν' ἀποκτείνασ'.* Sic membranae.

1418. *εὔρε θεός.* Sic bene membr. et Lascaris, ad metri legem. Confer notas in Andromachen. Nec aliter legitur in Stobaei cod. Ms. et in Floril. Grotii p. 465.

Stobaeus tit. *περὶ γηπίων* hos versus habet, qui iuxta impressos libros e Nostri Medea excerpti sunt:

— τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλαίς
πλείω πορίζει Φίλιτρα τῶ Φῦσαι τέκνα.

At nec in Medea leguntur, nec qui in ea locum habere potuerit ista sententia, video. In Regio Stobaei cod. praefixum his versibus lemma *βίότῃ ἐν Μηδείῃς*. Quod adponi debuit Poetae nomen, deprauiatum est. Medeam docuere apud Graecos plures.

Emendanda.

V. 98. lege κινῆ. — 175. ε, μ. τ' α. δέξαστ' ο. — 218.

1. μίμνησθ'. — 226. post ἦνεσ' excidit ὄσις. —

232. κἀκίτος. — 234. ἀθλιώτατον. — 292. πα-

θῆν. — 304. κρείσσων. — 504. post ὅμως δ' pon.

punctum. — 595. εὐδοξον. — 623. ὑπεργαῖν. —

659. δεινότατα. — 779. καλῶς — 1319. Colon ponat

tur post τῶδ'. — Pag. 61. et 62. versuum numeri

mutandi, παιδ. ὁ τὰλ. est v. 1400. Ζεῦ, τὰδ', est 1405.

μαρτυρ. est 1410. πολλῶν. est 1415. In not. p. 78. v.

742. post. ἔλξίας ponatur punctum. — In edit. Beck.

etiam versus 685. Aegeo tribuitur.

Handwritten title or header, possibly "L. B. L. A. M."

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to fading and bleed-through.

Vocabula et Scholia,
quae ad
Theocriti Idyllia
Praeunte doctore (Krummacher)
Lexicorumque, praecipue Scapulae
ope congestit
C. G. Krafft,
sibi
transcripsit
L. J. Romm.

Julius. 1803.

Einzel über Spalier.

(V. Spalierbuch 1787, 2. Aufl. des pg. 174. 175
Spalier pg 96 - 100. Spalierb. 1787. 2. Aufl. des pg. 174. 175)

Die Spalier ist einjährige Pflanze der Gattung, die in
Linnæus, 2te Aufl. des pg. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

ab aptos, arte elaboratur - oras, exar - xdr (vid. Not.) immu-
 tus. Sc. a. Omnium, dor. f. g. u. l. s. j. g. l. y. h. k. r.
 s, q' an au j, catona, f. punicular 10 goior, membrum pedes.
 aureus, quo com. as equorum colli, vir, dor. pr. ur. f. a. color.
 gebantur. Trib. et m. l. b. u. s. εμοψ (caolis) m. i. a. u. r. r. p. o. n. a. j
 vitta, quas comis jam colligatis cui vsa in gutture praeculsa
 superinducebatur. Sc. l. y. m. i. u. d. est, matas. epith. piscium. hinc
 sc. r. o. n. e. r. u. u. s. p. i. s. c. o. r. h. c. t. h. o. l.
 ual, dor. pr. r. e. c. e. j. u. s. t. a. p. r. o. p. e. i. t. a. c. o. n. s. t. r. u. i. t. p. a. n. s. v. r. e. m. o. n.
 de S. ur. 43. obovseos p. u. e. v. f. i. r. i. x. u. l. u. s.
 xdr (sc. h. l. 2. h. i. m. u. s. s. Sc. f. t. t. u. s. f. d. s. u. m. p. l. l.)
 idreaxur, q' idreax, as, come i. v. e. r. e. t. a. l. i. m. o. d. o. f. i. c.
 caesaries, comam colo, romam de saepe pr. x. u. l. u. s. a. s. t. d. a. t. a. b.
 comptam habeo - comam nutrio a. c. c. i. f. e. s. i. j. u. n. t. d. e. a. b. u. s. u. l. t.
 et colo. Sc. all. lang. h. a. p. a. n. t. h. i. p. a. r. t. i. c. u. l. a. s. a. n. i. l. i. t. i. c. a. m. u. n. g. l.
 357 u - autas (dor. p. h. x. u. l. u. s.) d. u. b. a. d. u. b. i. y. f. a. c. c. u. s. f. t. v. n. u. s. f. o. r.
 ubas linnunt f. o. f. e. f. i. s. p. o. d. u. t. h. e. p. a. r. t. i. c. u. l. a. s. d. u. r. u. l. g. r. a. n. p. p. a. s. 22. 2. 22
 p. r. e. v. b. a. d. o. r. p. r. p. r. a. b. b. a. a. p. e. r. a. u. s. h. i. s. d. b. (q. i. n. s. p. a. r. t. e. c. a. p. l. 5. 2)
 jow. pr. p. r. a. u. s. s. c. h. a. e. v. c. u. p. a. d. y. e. s. p. u. l. t. u. r. e. x. p. 8. 7
a. d. f. a. c. t. u. s. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. m. f. o. r. y. e.
 e. u. l. u. s. p. r. o. j. e. c. t. o. s. c. h. o. l. r. e. r. a. s. i. d. u. m. p. p. o. 22. N. 4. K. a. s. t. l.
 n. i. n. g. l. f. e. d. u. m. i. p. t. o. n. y. z. i. h. e. p. r. o. d. u. m. d. e. s. e. u. l. u. s. (v. i. d. N. o. t.) t. u. m. e. o. i. n. f. l. a. m.
 p. i. n. g. l. f. e. s. t. u. m. i. n. t. d. u. m. m. u. l. t. i. f. o. s. p. i. m. a. t. u. r. s. f. a. m. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. (q. i. n. s. c. h. o. l. q. d. u. g. u. l. u. s)
 i. a. s. t. r. e. s. p. r. a. d. u. m. c. o. n. y. i. s. p. a. n. d. i. n. g. u. l. a. t. i. q' i. s. t. r. o. s. f. e. b. r. a. h. l. l. p. a. s. u. m. p. r. a. n. t. i. s. i. p. s. a. d. m. i. n. i. m. y. b. e. n. e. m. d.
 m. a. r. d. d. u. r. i. l. f. i. g. i. d. s. c. h. o. l. u. s. N. o. t. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. (q. i. n. s. c. h. o. l. q. d. u. g. u. l. u. s)
 l. y. d. x. i. d. g. o. d. y. e. d. i. e. v. p. r. a. n. t. i. s. i. p. s. a. d. m. i. n. i. m. y. b. e. n. e. m. d.
 x. u. n. o. i. s. e. a. v. l. o. d. e. u. s. t. u. m. e. o. s. h. l. l. c. a. v. i. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. d. e. d. e. p. r. e. s. u. m. p. t. u. m. e. t. q. u. o. s. i. p. s.
 tates oculo rum, quaa palpebris p. r. a. n. t. i. s. i. p. s. a. d. m. i. n. i. m. y. b. e. n. e. m. d.
 pul sunt, tumidas habere. Sc. all. h. o. f. x. a. u. d. e. v. P. o. t. p. r. n. o. c. e. n. d. e. v. p. r. o. p. r. a. n. t. i. s. i. p. s. a. d. m. i. n. i. m. y. b. e. n. e. m. d.
 d. u. r. i. l. f. i. g. i. d. s. c. h. o. l. u. s. N. o. t. p. r. a. n. t. i. s. i. p. s. a. d. m. i. n. i. m. y. b. e. n. e. m. d.
 p. h. h. e. p. r. a. n. t. i. s. i. p. s. a. d. m. i. n. i. m. y. b. e. n. e. m. d.
 i. l. u. b. i. o. s. (c. l. o. s. a. d. v. f. r. u. s. t. r. a. t. u. m. e. o. s.) m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. (q. i. n. s. c. h. o. l. q. d. u. g. u. l. u. s)
 i. r. r. e. t. u. s. v. a. n. u. s. d. a. m. j. a. c. e. p. l. n. e. u. t. a. d. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. (q. i. n. s. c. h. o. l. q. d. u. g. u. l. u. s)
r. e. p. t.
 o. y. e. m. u. s. s. e. u. s. l. o. y. e. r. o. s. s. r. e. t. a. j. p. i. c. a. t. o. r. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. (q. i. n. s. c. h. o. l. q. d. u. g. u. l. u. s)
 n. e. c. e. l. e. d. u. l. t. e. i. s. f. o. u. i. c. u. l. u. s. d. l. u. l. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. (q. i. n. s. c. h. o. l. q. d. u. g. u. l. u. s)
 m. u. n. g. l. f. r. u. n. g. l. u. q. u. a. h. e. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. (q. i. n. s. c. h. o. l. q. d. u. g. u. l. u. s)
 10. i. r. e. a. s. l. o. a. r. r. e. o. s. s. f. e. a. b. e. r. f. e. a. b. a. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. (q. i. n. s. c. h. o. l. q. d. u. g. u. l. u. s)
 a. p. p. a. r. a. Sc. all. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. (q. i. n. s. c. h. o. l. q. d. u. g. u. l. u. s)
 o. p. o. n. e. s. s. j. a. c. t. u. s. r. e. t. r. o. j. a. c. t. u. s. Sc. c. o. n. f. e. t. u. r. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. (q. i. n. s. c. h. o. l. q. d. u. g. u. l. u. s)
 h. l. i. g. d. x. y. e. x. s. a. u. y. s. c. h. o. l. e. t. h. e. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. (q. i. n. s. c. h. o. l. q. d. u. g. u. l. u. s)
m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. (q. i. n. s. c. h. o. l. q. d. u. g. u. l. u. s)

57. *reus, dor. pr. abas.*
reus & re, gomb. post. pro q̄e d̄er, papalichum; q̄e, a bar quib̄
u. d̄ ab̄ b̄er, amputo - pulfortuado, fuis̄ p̄ sol, in uba sp̄, n̄q̄ d̄ d̄
dit̄ uis̄ a. d̄ b̄ p̄ p̄, d̄ d̄ p̄ p̄, d̄ d̄ p̄ p̄, fr. u. ym̄ d̄ d̄ p̄ p̄.
h̄ anḡ p̄ p̄.
ad p̄ b̄ os, (d̄ p̄) p̄ p̄, qui om̄
altero non convenit.
a m̄, ad. aliter alio, slam
in partem, alium in locum. h̄. ar̄ r̄ it̄.
o p̄ a e i, P̄ r̄ a m̄. c. Part. f̄ p̄ p̄, r̄ s̄ p̄ p̄, vox p̄ l̄ m̄ n̄ s̄ u m̄
vacancum ad d̄ t̄ u r̄. v. c. b̄ x̄, u p̄ l̄ a m̄ h̄. l. n̄, ym̄ b̄ r̄ t̄ h̄ l̄. h̄.
26. d̄ e a r̄ s̄ p̄. r̄ l̄ e x̄ o y, o a u r̄. h̄ y & n̄ m̄ e u a r̄ t̄ a v̄ i c̄ u l̄ a e,
h̄ u r̄ a r̄. o r̄ a u r̄ o r̄ y a u r̄ p̄ p̄. q̄ u a m̄ t̄ o r̄ q̄ u i l l a m̄ d̄ a r̄ t̄ i c̄ u
p̄ p̄. h̄.
ex̄ p̄ p̄ p̄. r̄ a x̄ o v̄ i (u p̄ p̄ l̄ i b̄ l̄ i m̄) a m̄ o r̄ e - h̄ y & f̄ a c t̄ u r̄ d̄ i c t̄ u m̄
p̄ t̄ u m̄. r̄ p̄ u a c o s l̄ i r̄ a r̄ o n o r̄ p̄ a n̄ u, o t̄ i p̄ s̄ a m̄ a ḡ a r̄ u m̄ t̄ a r̄ b̄ o j̄.
D̄ u r̄ t̄ o r̄ l̄ e a n̄ o r̄ t̄ p̄ h̄. l. l̄ u m̄ t̄ u m̄. t̄ o m̄ b̄ u s̄. s̄ u b̄ t̄, q̄ u i i n̄ t̄ h̄ o o s̄.
h̄. n̄ o t̄. h̄ o t̄.
h̄ a x̄ o r̄ o s̄ i d̄ q̄ r̄ a p̄ u s̄. h̄. a l. h̄ a p̄ t̄ i c̄ a, P̄ h̄ a r m̄ a c̄ a t̄ i c̄ a i n̄ h̄ o c̄ i n̄ t̄ o r̄ o.
l̄ o v̄ p̄. r̄ e d̄ u p̄ o a t̄. h̄. p̄ p̄. r̄ b̄. h̄. l̄ a r̄ i u a f̄ u i u p̄ a v̄ d̄ p̄ ḡ n̄ i t̄
d̄ i a p̄ r̄ o u r̄, i n̄ b̄ u s̄ m̄ i n̄ n̄ u p̄, f̄ i c̄ a t̄ i o n̄ a m̄ i l l̄ a m̄ h̄ a b̄ e a t̄ o r̄
p̄ p̄ m̄ i n̄ j̄. h̄.
h̄ o p̄ r̄ o d̄ u o s̄, r̄ o s̄ p̄ o s t̄ i a, v̄ i c t̄ i m̄ a, a d̄ s̄ u a t̄ i n̄ c̄ a n t̄ a t̄ i o n̄ e s̄ a d̄ j̄.
s̄ u s̄ t̄ i m̄ o n t̄ u m̄.
z̄ e n̄ a v̄, d̄ u s̄ t̄ r̄ u d̄ u m̄ d̄ u s̄ h̄ u p̄ p̄ a n̄ d̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. i n̄ a d̄ d̄.
d̄ u s̄ h̄ u m̄ b̄ o m̄ i n̄ e. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. h̄ o t̄. - h̄ y & d̄ a p̄ p̄ l̄ d̄, i n̄
t̄ e r̄ d̄ o r̄. p̄. d̄ o j̄.
h̄ d̄ o x̄ a e d̄ q̄ d̄ h̄ b̄ u r̄ a s̄, q̄ u i e t̄ a, t̄ i e n̄, l̄ a m̄ d̄, f̄ e y m̄ d̄ u r̄ t̄ u m̄ i n̄ d̄ u
q̄ u i l l̄ a. d̄ i n̄, ḡ i t̄ t̄ i n̄, u i l l̄ i f̄ j̄ u p̄ p̄, d̄ i n̄ d̄, d̄ i d̄ q̄ u i l l̄ a u r̄ u p̄ l̄ o b̄ b̄ u n̄ d̄
d̄ i n̄ d̄ a r̄ e t̄ i.
h̄ y & p̄ p̄ p̄ p̄. h̄.
Ē x̄ a r̄ q̄ a r̄ t̄ a d̄ o m̄, q̄ u a e q̄ d̄ e l̄ u s̄, t̄ o d̄ a p̄ s̄ o r̄, a f̄ a r̄ i n̄ a h̄ o r̄ d̄ e a c c̄ o.
i. e. l̄ u n̄ a n̄ o c t̄ u r̄ n̄ a. i n̄ d̄ u l̄ t̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. i n̄ a d̄ d̄. m̄ o l̄ a i
ḡ i t̄ t̄ i n̄ d̄ u r̄ q̄ u i l l̄ a m̄ o f̄ t̄ p̄ p̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. i n̄ a d̄ d̄. m̄ o l̄ a i
ḡ i n̄ u r̄ u n̄ u p̄ p̄ l̄ l̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. d̄ i f̄ a s̄ b̄ u p̄ p̄, d̄ p̄. d̄ p̄ h̄ a m̄ d̄ p̄ l̄ o
x̄ d̄ o u o s̄, h̄. l. s̄ u b̄ t̄ e r̄ a n̄ e u s̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. t̄ o r̄ n̄ i n̄ t̄ l̄. ḡ i d̄ u m̄ i n̄ t̄ o r̄ d̄ o r̄.
d̄ o b̄ f̄ e q̄. a p̄. p̄. r̄ e l̄ a t̄ a f̄ p̄. q̄ u a p̄. d̄ o r̄, t̄ o b̄ i f̄ e d̄ p̄ a t̄. a r̄ a n̄ d̄ i
t̄ e o r̄ u r̄ e d̄ d̄ o r̄. p̄. l̄ e o n̄ e s̄ b̄, h̄ e c̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. a d̄ p̄ a c̄ i d̄. p̄ p̄ a c̄ o r̄ y, t̄ o n̄ o r̄
i d̄ q̄ d̄ l̄ e u s̄ b̄. d̄ i n̄ ḡ u n̄ d̄ l̄ e p̄ u i a. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. i n̄ a d̄ d̄. m̄ o l̄ a i
h̄ y & l̄ u m̄ b̄ l̄ d̄ u r̄ h̄ a p̄ p̄ u p̄ u r̄ u i d̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. i n̄ a d̄ d̄. m̄ o l̄ a i
l̄ a m̄ p̄ p̄ l̄ u n̄ a i, p̄ p̄ u n̄ d̄ u m̄ u r̄. i n̄ t̄ e r̄ a b̄ b̄ u (u a b̄ b̄ u, c̄ o m̄ p̄ a r̄ y o f̄
p̄. h̄.
o r̄ x̄ o s̄, u o s̄, i d̄ q̄ d̄ u r̄ x̄ o s̄. u i x̄ u. s̄ u p̄ o r̄ p̄ a r̄ ḡ o, i n̄ p̄ a r̄ ḡ o.
u s̄. d̄ e f̄ u n̄ c̄ t̄ i. c̄ a d̄ a v̄ e r̄ a. d̄ u r̄ x̄ o s̄ e d̄ q̄ d̄ h̄ e r̄ o s̄, t̄ i m̄ i d̄ u s̄,
u i f̄ o r̄, m̄ a l̄ u s̄, i n̄ p̄ o d̄ u r̄.

207. *reus, (i) monumentum.*
reus & re, gomb. post. pro q̄e d̄er, papalichum; q̄e, a bar quib̄
u. d̄ ab̄ b̄er, amputo - pulfortuado, fuis̄ p̄ sol, in uba sp̄, n̄q̄ d̄ d̄
dit̄ uis̄ a. d̄ b̄ p̄ p̄, d̄ d̄ p̄ p̄, d̄ d̄ p̄ p̄, fr. u. ym̄ d̄ d̄ p̄ p̄.
h̄ anḡ p̄ p̄.
ad p̄ b̄ os, (d̄ p̄) p̄ p̄, qui om̄
altero non convenit.
a m̄, ad. aliter alio, slam
in partem, alium in locum. h̄. ar̄ r̄ it̄.
o p̄ a e i, P̄ r̄ a m̄. c. Part. f̄ p̄ p̄, r̄ s̄ p̄ p̄, vox p̄ l̄ m̄ n̄ s̄ u m̄
vacancum ad d̄ t̄ u r̄. v. c. b̄ x̄, u p̄ l̄ a m̄ h̄. l. n̄, ym̄ b̄ r̄ t̄ h̄ l̄. h̄.
26. d̄ e a r̄ s̄ p̄. r̄ l̄ e x̄ o y, o a u r̄. h̄ y & n̄ m̄ e u a r̄ t̄ a v̄ i c̄ u l̄ a e,
h̄ u r̄ a r̄. o r̄ a u r̄ o r̄ y a u r̄ p̄ p̄. q̄ u a m̄ t̄ o r̄ q̄ u i l l a m̄ d̄ a r̄ t̄ i c̄ u
p̄ p̄. h̄.
ex̄ p̄ p̄ p̄. r̄ a x̄ o v̄ i (u p̄ p̄ l̄ i b̄ l̄ i m̄) a m̄ o r̄ e - h̄ y & f̄ a c t̄ u r̄ d̄ i c t̄ u m̄
p̄ t̄ u m̄. r̄ p̄ u a c o s l̄ i r̄ a r̄ o n o r̄ p̄ a n̄ u, o t̄ i p̄ s̄ a m̄ a ḡ a r̄ u m̄ t̄ a r̄ b̄ o j̄.
D̄ u r̄ t̄ o r̄ l̄ e a n̄ o r̄ t̄ p̄ h̄. l. l̄ u m̄ t̄ u m̄. t̄ o m̄ b̄ u s̄. s̄ u b̄ t̄, q̄ u i i n̄ t̄ h̄ o o s̄.
h̄. n̄ o t̄. h̄ o t̄.
h̄ a x̄ o r̄ o s̄ i d̄ q̄ r̄ a p̄ u s̄. h̄. a l. h̄ a p̄ t̄ i c̄ a, P̄ h̄ a r m̄ a c̄ a t̄ i c̄ a i n̄ h̄ o c̄ i n̄ t̄ o r̄ o.
l̄ o v̄ p̄. r̄ e d̄ u p̄ o a t̄. h̄. p̄ p̄. r̄ b̄. h̄. l̄ a r̄ i u a f̄ u i u p̄ a v̄ d̄ p̄ ḡ n̄ i t̄
d̄ i a p̄ r̄ o u r̄, i n̄ b̄ u s̄ m̄ i n̄ n̄ u p̄, f̄ i c̄ a t̄ i o n̄ a m̄ i l l̄ a m̄ h̄ a b̄ e a t̄ o r̄
p̄ p̄ m̄ i n̄ j̄. h̄.
h̄ o p̄ r̄ o d̄ u o s̄, r̄ o s̄ p̄ o s t̄ i a, v̄ i c t̄ i m̄ a, a d̄ s̄ u a t̄ i n̄ c̄ a n t̄ a t̄ i o n̄ e s̄ a d̄ j̄.
s̄ u s̄ t̄ i m̄ o n t̄ u m̄.
z̄ e n̄ a v̄, d̄ u s̄ t̄ r̄ u d̄ u m̄ d̄ u s̄ h̄ u p̄ p̄ a n̄ d̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. i n̄ a d̄ d̄.
d̄ u s̄ h̄ u m̄ b̄ o m̄ i n̄ e. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. h̄ o t̄. - h̄ y & d̄ a p̄ p̄ l̄ d̄, i n̄
t̄ e r̄ d̄ o r̄. p̄. d̄ o j̄.
h̄ d̄ o x̄ a e d̄ q̄ d̄ h̄ b̄ u r̄ a s̄, q̄ u i e t̄ a, t̄ i e n̄, l̄ a m̄ d̄, f̄ e y m̄ d̄ u r̄ t̄ u m̄ i n̄ d̄ u
q̄ u i l l̄ a. d̄ i n̄, ḡ i t̄ t̄ i n̄, u i l l̄ i f̄ j̄ u p̄ p̄, d̄ i n̄ d̄, d̄ i d̄ q̄ u i l l̄ a u r̄ u p̄ l̄ o b̄ b̄ u n̄ d̄
d̄ i n̄ d̄ a r̄ e t̄ i.
h̄ y & p̄ p̄ p̄ p̄. h̄.
Ē x̄ a r̄ q̄ a r̄ t̄ a d̄ o m̄, q̄ u a e q̄ d̄ e l̄ u s̄, t̄ o d̄ a p̄ s̄ o r̄, a f̄ a r̄ i n̄ a h̄ o r̄ d̄ e a c c̄ o.
i. e. l̄ u n̄ a n̄ o c t̄ u r̄ n̄ a. i n̄ d̄ u l̄ t̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. i n̄ a d̄ d̄. m̄ o l̄ a i
ḡ i t̄ t̄ i n̄ d̄ u r̄ q̄ u i l l̄ a m̄ o f̄ t̄ p̄ p̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. i n̄ a d̄ d̄. m̄ o l̄ a i
ḡ i n̄ u r̄ u n̄ u p̄ p̄ l̄ l̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. d̄ i f̄ a s̄ b̄ u p̄ p̄, d̄ p̄. d̄ p̄ h̄ a m̄ d̄ p̄ l̄ o
x̄ d̄ o u o s̄, h̄. l. s̄ u b̄ t̄ e r̄ a n̄ e u s̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. t̄ o r̄ n̄ i n̄ t̄ l̄. ḡ i d̄ u m̄ i n̄ t̄ o r̄ d̄ o r̄.
d̄ o b̄ f̄ e q̄. a p̄. p̄. r̄ e l̄ a t̄ a f̄ p̄. q̄ u a p̄. d̄ o r̄, t̄ o b̄ i f̄ e d̄ p̄ a t̄. a r̄ a n̄ d̄ i
t̄ e o r̄ u r̄ e d̄ d̄ o r̄. p̄. l̄ e o n̄ e s̄ b̄, h̄ e c̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. a d̄ p̄ a c̄ i d̄. p̄ p̄ a c̄ o r̄ y, t̄ o n̄ o r̄
i d̄ q̄ d̄ l̄ e u s̄ b̄. d̄ i n̄ ḡ u n̄ d̄ l̄ e p̄ u i a. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. i n̄ a d̄ d̄. m̄ o l̄ a i
h̄ y & l̄ u m̄ b̄ l̄ d̄ u r̄ h̄ a p̄ p̄ u p̄ u r̄ u i d̄. h̄. c̄ f̄. h̄ o t̄. i n̄ a d̄ d̄. m̄ o l̄ a i
l̄ a m̄ p̄ p̄ l̄ u n̄ a i, p̄ p̄ u n̄ d̄ u m̄ u r̄. i n̄ t̄ e r̄ a b̄ b̄ u (u a b̄ b̄ u, c̄ o m̄ p̄ a r̄ y o f̄
p̄. h̄.
o r̄ x̄ o s̄, u o s̄, i d̄ q̄ d̄ u r̄ x̄ o s̄. u i x̄ u. s̄ u p̄ o r̄ p̄ a r̄ ḡ o, i n̄ p̄ a r̄ ḡ o.
u s̄. d̄ e f̄ u n̄ c̄ t̄ i. c̄ a d̄ a v̄ e r̄ a. d̄ u r̄ x̄ o s̄ e d̄ q̄ d̄ h̄ e r̄ o s̄, t̄ i m̄ i d̄ u s̄,
u i f̄ o r̄, m̄ a l̄ u s̄, i n̄ p̄ o d̄ u r̄.

[Handwritten text from an adjacent page, partially visible on the left edge of the frame.]

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8
 Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
Light Blue	Light Cyan	Light Green	Light Yellow	Light Red	Light Magenta	White	Light Skin	Light Gray
Dark Blue	Dark Cyan	Dark Green	Dark Yellow	Dark Red	Dark Magenta	White	Dark Skin	Dark Gray

A	1	2	3	4	5	6	M	8	9	10	11	12	13	14	15	B	17	18	19
	R	G	B				W	G		K				C	Y		M		

TIFFEN® Gray Scale

© The Tiffen Company, 2007